

هندالباز

رۆمان

فهرهاد پیرباز

ناوی رۆمان: مندالباز
نووسەر: فەرهاد پیربۆل
پیتچنی و نەخشەسازی و بلاوکردنەوێ: مائی شەرەفخانی بەتلیسی
هەولێر: ۲۰۰۳/۶
تیراژ: ۱۵۰۰ دانە
ژمارەى سپاردن: (۱۳۲)
چاپ: چاپخانەى وەزارەتى رۆشنییری
وێنەى بەرگ: Stephen SHAMES

تېببىنى:

ھەممۇ ئەو ناوانەي لەم رۆمانەدا بەكارھاتوون، تەنبا دروستكراوى خەيالى خۆمن. ھېچ يەككە لەو ناوانە لە واقىعدا نېن و ئامازە نېن بۆ ھېچ كەسكە لە ژيانى ئەمرۆيان رابردوودا.

«مه ولوود مندالباز» ته مه نى ده ورو به رى چل و پينج ساليك ده بو؛ له سه ر كورسييه ك، له ناو مه خفه رى پوليسى گه ره كى ته يراوه: سه ر و قز بژ، قوالبه ستراو، ملى به سه ر شانيدا شوژر ببووه، ليقاويكى پيس به ده ميدها هاتبووه خوارى. پوليس دايانابوو تا مه ستييه كه ي دوينى به رى بدات و تا يغ بيته وه: بوئه وه ي ئيفاده ي لى وه ر بگرن و وه لامى پرسياره كانى پوليس بداته وه.

ياسين، برآي يووسف، دوو سال له يووسف گه ورتو بو، به باوكى گوت:
- رۆژتيك يووسف به بهردهم حه مام سيروان دا ده روا، له چايخانه كه ي به رامبه ر حه مام سيروان «شيرۆ مه دفه ع» رايده گريت و پيى ده لى: «وه ره با سه عاتييك بو توش بكرم».
باوكى يووسف، رووى كرده ياسينى كورى:
- شيرۆ مه دفه ع كييه؟!
- خو پرييه. له چايخانه كه ي به رامبه ر حه مام سيروان داده نيشى. يووسف خو ي رۆژتيك ئه مه ي بو م گي پرايه وه. ده يگوت: «ئه م خو پرييه شه رم پي ده فروشى».
- مندالبازه?
- به لى، با به گيان. هه موو گه ره ك ده يناسن.
باوكى گوتى:
- ده هه سته، با بچين ناوى ئه م خو پرييه ش بده ينه مفه وه ز وريا. هه ر ئيستا!
ياسين گوتى: باش!

مام قادري قه يماغفروش، به ئه سل خه لكى كه ركوك، دوو ازده سال بو له «ئيمام قاسم» ده ركرا بو و له هه ولير ده ژيا؛ به درتيايى ئه و دوو ازده ساله براده رى «مه لا چاو به كل»، باش به كتريان ده ناسى؛ له ناو مه خفه رى پوليسى گه ره كى ته يراوه، گه واهيى ده دا:
ئه و به يانييه، كاترتمير حه وت و نيو ده بو، «مه لا چاو به كل» له مالى ئيمه بو. به لى، له سه ر سفره كه ي مالى خو مان فراوينى كرد. به لى، جه نابى مفه وه ز، من گه واهيى ئه مه ده دم و سويند به قورئان ده خو م؛ له سه ر سفره كه ي مالى خو مان دانيشتبوو. ژن و منداله كانيشم شا يه دن. خو ده توانن له ئه وانيش بپرسن! به لى؟! نه خير جه ناب، كورپه گه وره كه م دوو ازده سالانه. به لى، به لى، جه نابى مفه وه ز، هه موويان ئاماده ن گه واهى بده ن: «مه لا چاو به كل» ئه و به يانييه ي رۆژى پينجشه مه، واته له كاتى رو دا وه كه دا، له مالى ئيمه بو. پاشان، جه نابى مفه وه ز، «مه لا چاو به كل» چو ن شتى ئاوه اى لى ده وه شيتته وه؟ كه س باوه ر ناكا مه لايه كه ده ستودامين پاكى وه ك ئه و، ئه م كاره دزيوه بكا!

دايكى يووسف، ئه و به يانييه، له كاترتمير هه شته وه تا نيوه رۆ، له ناو ژنه كان، هه ر دوو قاچى خو ي راكيشابوو، به هه ر دوو ده ست له رووى خو ي ده دا و پرچى خو ي ده رنييه وه و ده كرو و زا يه وه:
- نازانم، وه يش.. كوترايم دا يه، ناردم بو فرنه كه سه موون بكرى؛ كه چى نه گه را يه وه.. ئوو وويش.. نه گه را يه وه. به قوربانى بم؛ نه.. گه.. را.. يه.. وه..

یاسین، له هه مان قوتابخانه‌که‌ی یوسف (له ناوه‌ندی کاروخ) ده‌یخوتیند. یاسین پۆلی سییهم، یوسف پۆلی یه‌که‌م بوو.

ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه قوتابییه‌کانی پۆلی یه‌که‌م و سییهم به‌ چاوی سووکه‌وه ده‌یانروانییه یاسین:

- یوسفی برای یاسین لاقه‌ گراوه.

- یوسف ئه‌تک گراوه.

ئێستا بیگومان قوتابییه‌کان ئاوه‌ای پین ده‌لین!

ناخ، یاسینی برا‌گه‌وره‌ چۆن نه‌بیته فرمیستیک و دانه‌چۆرینه ناخی زه‌وی!

«مه‌لایه‌ک لاقه‌ی کردوه»

«نه‌خیر، مندالبازیکی گه‌ره‌که‌ی خویانه»

«نه‌خیر، ده‌لین: فرنیچییه‌که‌ی گه‌ره‌کی خویان ته‌عه‌ددای لی کردوه».

تازه‌ ئابروویان چوو! ئابرووی یاسین چوو. ته‌واو. عه‌م‌ری یوسف نه‌میتنی؛ چۆن ئاوها له‌به‌رده‌م خه‌لک سه‌رشۆر و چاوشۆر کردن! شاللا هه‌ر چیت نه‌دۆزیتنه‌وه!

پۆلیسه‌کان، له‌ناو مه‌خفه‌ری پۆلیسی ته‌یراوه، له‌ودیو په‌نجه‌ره‌وه ته‌ماشای سه‌روگوتیلاکی عه‌نتیکه و نوستووی مه‌ولوود مندالبازیان ده‌کرد، - لیقاوتیکی پیس به‌ ده‌میدا هاتبووه خوارئ.

پۆلیسه‌کان له‌ناو خۆباندای به‌ چریه و پیکه‌نینه‌وه باسیان ده‌کرد:

- ده‌لین له‌وه‌ته‌ی هه‌یشه تامی ژنی نه‌کردوه.

- که‌واته هه‌قی خۆیه‌تی.

- چۆن؟

- که‌هیچ ژنیک نه‌بیته تامی بکا، ناچار بووه په‌لامار بداته مندالان.

- نا.. هه‌ر خۆی چه‌ز له‌ جنسی می‌ ناکا.

- چۆن؟

- ده‌لین رۆژیک کچیکی سفووری جوان به‌ به‌رده‌میدا تپه‌ریوه، گوتوویه‌تی «ته‌ماشاکه‌ن چه‌ماعه‌ت! ئه‌مه داخوا برایه‌که‌ی چه‌نده جوان بی!».

رۆژی پینجشم، دوای کاره‌ساته‌که، ده‌وروبه‌ری کاترمیتر هه‌شتی به‌یانی، فرنییه‌که‌ی «مه‌لا چاو به‌ کل» داخراوو.

ئه‌مه‌ یه‌که‌مین رۆژ بوو له‌ ژبانی فرنییه‌که‌ی مه‌لا چاو به‌ کلی قورئانخوتیندا که‌ خه‌لک دوکانه‌که‌ی به‌ داخراوی بیین!

هه‌ر موشته‌رییه‌کی فرنییه‌که‌ کاتی ده‌هات ده‌رگای فرنییه‌که‌ی به‌ داخراوییه‌ی ده‌دیت، ده‌گه‌رایه‌وه.

هه‌شبوون ده‌یانپرسی «بۆ داخراوه؟».

- ده‌لین: مندالیکی تیدا ئه‌تک گراوه.

- چیی؟!

- «مه‌لا چاو به‌ کل»!

- مه‌لا چاو به‌ کل خۆی؟ مندالی ئه‌تک کردوه؟

- چۆن؟!

- نه‌خیر..

خه‌لک بییری بۆ شاگرده‌کانی ده‌چوو، نه‌ک خۆی.

مهولوود مندالباز، له ناو مهخفهري پۆليسي تهيراوه، له سهه كورسييه كدا: قۆلبه ستر او، ملي به سهه شانيدا شوږ ببووه، ليقاويكي پيس به ده مي دا هاتبووه خواري. نو سه عات زياتر بوو، سه رخوش، هه ر خه بهري نه ده بووه بوئه وه ي ئيسفاده ي لي وه ر بگيريت و وه لامي پرسياره كاني پۆليس بداته وه.

چوارشانه، كه له گهت، سووره، گر ده نگ، ده موچاوي له شيرتيكي بريندار ده چوو، گوتي: - به لي منم شيرت مه دفه ع. شيرت مه دفه ع، ته مه ني، چل و پينج ساليك ده بوو. براي بچووكي چوار براي ان، كه هه موويان له داموده زگاكاني حكومهت كاريان ده كرد. له ناو هه مووياندا، ته ني ئه و ئاوها سه سه ري بوو. به لام له گه ل ئه مه ش، به هه ر چوار برا گه وره كه ي - له كاتي ئاها دا - له پشتي ده وه ستان و له سه ريان ده كرده وه: به تاييه تي برا هه ره گه وره كه ي، «رائيد نه عيم»، كه مه سئول شوعبه ي ئيس تي خباراتي به عس بوو له شاري مه خموور. تا ئيس تا سني جاران له سهه ر تو مه تي مندالبازي به ري دا بوو؛ جاري كيشيان له سهه ر ئه وه ي كه به سهه رخوشي ته له قزيوني ناو چايخانه كه ي مام بايزي شكاند بوو؛ جاريكي دي كه ش له سهه ر ئه وه ي كه له ناو «حه مام شيفا» به دامريوكس له نه قيب ئه منيكي خه لكي خانه قيني دا بوو، - به نه عيمي براشي ده گوت «له ناو حه مامه كه رووت بوو، نه مزاني نه قيب ئه منه».

نه عيمي برا گه وره ي، هه ر جاريك بيويستايه به ري بدات، له مه خمووره وه ته له فسونيكي بو

دايكي يووسف، ئه و به يانييه، تا نيوه رتو، له ناو ژنه كاندا، به هه ر دوو ده ست هه ر له رووي خو ي ده دا و پرچي خو ي ده رنييه وه:

- ئوووي... ناردم بو فرنه كه سه موون بكر ي؛ نه گه رايه وه..

شوعبەى ئەمنى ھەولپەر دەکرد، ئىتر سىجى سەراى
ھەولپەر لەسەر تادا بە كەفالىت، پاشان لە دادگا
چارەسەر تىكىيان بۆ دەدیتسەو و بەريان دەدا. بەم
شپۆھى، خەلك نەك ھەر نەيان دەتوانى رقبان لىي
بیتسەو، بەلكو لىشى دەترسان.

مفەووز و ربا ھەموو ئەم شتسانەى لەبارەى شپۆ
مەدفعەو بەش دەزانى، لىي پىرسى:
- كاك شپۆ، بەيانى رۆزى پىنجشەم، بەعنى
دوئىنى، لەكوئى بووى؟
شپۆ مەدفعە گوتى:
- لە ھەمام بووم. لەگەل قەكەى خۆم.
مفەووز و ربا لىي خورپىبەو:
- ھەندىك بە ئەدەبەو قسە بكە!
شپۆ مەدفعە ئەنگوستىلە زپە سەر پى مووروو
دەوشاوەكانى لە پەنجەى خۆبىدا دەسووراندى، بى
مننەت بە مفەووز و رباى گوت:
- تۆ منت بانگ كردۆتە ئىرە فىرى ئەدەبەم بكەى
يان تەحقىقم لەگەل بكەى؟!
مفەووز و ربا نەيدەوئىرا پىي بلى «تەحقىقت لەگەل
دەكەم و ھەر دوو چاوىشت دەردىنم»، پىي گوت:
- چۆن بۆم دەسەلمىنىت كە تۆ لەوكاتەدا لە ھەمام

بووی؟

شیرۆ مه‌دفعه‌ گوتی:

- ده‌توانی له‌ قله‌که‌م بپرسیت، ده‌توانی له‌ وه‌ستا مه‌غدیدی هه‌مامچی بپرسی! یان له‌ مام جه‌ردیسی ناتر بپرسن، ده‌ی.. خو‌ئه‌و بیست و چوار سه‌عات له‌ هه‌مامه‌که‌یه: ئه‌و به‌یانیه‌ به‌ ده‌ستی خو‌ی پشتی منیش و قله‌که‌شمی شوست.. برۆن له‌ ئه‌و بپرسن. ده‌ی!

شیرۆ مه‌دفعه‌ له‌ کو‌تاییدا هیور بووه‌وه:

- پاشان، مفعوه‌ز وریا، ئه‌وا ده‌رکه‌وت: هه‌موو ته‌یرێک گوشتخۆرن، ته‌نیا ناوی گورگ به‌ده‌!

مفعوه‌ز وریا پرسى «مه‌به‌ستت چیه‌؟».

- ئیشی ئیمه‌، حی علی الصلاه‌ ئاشکرایه‌، به‌لام ئه‌و خه‌لکه‌ی دیکه‌، بانگ ده‌دات و له‌ قه‌برستانان قورئانیش له‌سه‌ر گو‌ری مردووان ده‌خو‌ینى، که‌چی گورگه‌ و له‌ پێستی مه‌ردایه‌!

مفعوه‌ز وریا خو‌ی لی‌ تووره‌ کرد:

- تو بو‌ت نیه‌ به‌بی به‌لگه‌ ئه‌و تو‌مه‌ته‌ بخه‌یته‌ ئه‌ستۆی که‌سیکی وه‌ک «مه‌لا چاو به‌کل»!

شیرۆ مه‌دفعه‌ گوتی:

- ئه‌سله‌ن، ئه‌و مه‌لا چاو ته‌ره‌ماشه‌ ته‌نیا پیش

مام قادری قه‌یماغفرۆش، به‌دریژایی ئه‌و رۆژه‌ هه‌ر که‌سیک لی‌ی بپرسیایه‌:

- ئه‌ری راسته‌؟!!

ده‌موده‌ست له‌ سه‌ره‌تادا ده‌یگوت:

- لا حول و لا قوه‌ الا بالله..

پاشان له‌ نووکه‌وه‌ ده‌ستی پێده‌کرد بیسه‌لیتی که‌ ئه‌م تاوانه‌ پیسه‌ له‌ «مه‌لا چاو به‌کل» ناوه‌شیته‌وه‌: به‌لکو له‌وانه‌یه‌ مه‌ولوود مندالباز یان شیرۆ مه‌دفعه‌ شاگرده‌که‌ی مه‌لایان ته‌فره‌داییت و له‌ناو فرنییه‌که‌ی ئه‌ودا ئه‌وه‌ی ویستووایانه‌ کردبیتیان.

چوار سال، هه‌موو مندالانی ئەم شارەى له زه‌واق نابوو. بەم دووا دوواییه له‌برسان هات خووی دایه قورئانخوینی و خۆی کرد به مه‌لا!

- وس س س ..!

- خو ئیوه، که خه‌لکی ئەسلی ئەم شارەن، ده‌بی له من باشتر ئەمه بزانی، جه‌نابی مه‌وه‌ز!

مه‌وه‌ز وریا ده‌یزانی که شپ‌رۆ مه‌دفع به ئەسل له بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سرۆیش‌تووی مووسلاوین و نه‌عیمی برا گه‌وره‌که‌ی، که مه‌سئول شو‌عه‌یه، ده‌توانی هه‌موو شتیکی لی بکا! نه‌یوترا پیی بلتی «ده‌مت داخه و گوو بخۆ!»، پیی گوت:

- تو بتوانه لی‌ره به‌رگری له خۆت بکه؛ عه‌لاقه‌ت به‌سه‌ر خه‌لکی دیکه‌وه نه‌بی!

شپ‌رۆ مه‌دفع گوتی:

- ئاخ‌ر خو ئیستا هه‌موو خه‌لک ده‌زانی «مه‌لا چاو به‌ کل ئەم کاره‌ی کردووه»؛ لی‌یان روونه: مه‌لا چاو به‌ کل له‌ناو فرنییه‌که‌ی خویدا ئەم کاره‌ی ئەنجام داوه! ئیدی برایه‌وه.

- تو خۆت دیوته؟

- نه‌مدیوه، به‌لام هه‌موو خه‌لک وای باس ده‌که‌ن.
- تو ئاگاداری خۆت به‌ که خه‌لک به‌ خراب باست

نه‌که‌ن، غه‌می خه‌لکی دیکه‌ت نه‌بی!
- هه‌رگیز کاری وا له من ناوه‌شیتته‌وه.
- ماشه‌للا.. شیرۆ مه‌دفع..!! ئه‌دی تازه باسی
ئه‌وه‌ت نه‌ده‌کرد که به‌یانیی پینج‌شه‌مه‌ خۆت و
قله‌که‌ت له‌ هه‌مام بوونه؟!
- ئه‌مه له‌گه‌ل قلی خۆم. به‌لام من به‌ حه‌یاتم به
بیرم نایه‌ کاریکی خراپم به‌زۆر له‌گه‌ل منداڵتیک
کردییت. هه‌رگیز.
مفه‌وه‌ز وریا له‌ کۆتاییدا گوتی:
- کاک شیرۆ، ئه‌گه‌ر قسه‌ی دیکه‌شت بۆ به‌رگری
کردن له‌ خۆت هه‌بی، خاوه‌نی مه‌سه‌له‌که‌ شکاتی
لێت کردووه و گومانی خستۆته‌ سه‌ر تو. تو لای
ئیمه‌ ته‌وقیف کراویت.
- مه‌به‌ستت چیه‌؟
- ده‌بی چهند شه‌ویک لیره‌ بمینیتته‌وه تا ته‌حقیقت
ته‌واو ده‌بی!
مفه‌وه‌ز وریا بانگی پۆلیسه‌کانی کرد بۆئه‌وه‌ی
شیرۆ مه‌دفع ببه‌نه ژووری زندانه‌وه.
شیرۆ مه‌دفع کاتێ چاوی به‌ که‌له‌پچه‌کانی ده‌ست
پۆلیسه‌کان که‌وت، په‌نجه‌ی به‌سه‌ر گۆل و
گۆلباعه‌کانی پشت‌ده‌ستی خۆیدا ده‌هینا؛ ئنجا

له به رخوږه وه به حسره تپيكي تووړه بوونه وه
هه ناسه يه كي هه لكيشا:

- ناي.. گه وواډي مندالباز!

مفه وه ز وريا پرسى «كي؟»

شپړو مه دغه ح به هه مان تووړه يي و رقه وه گوتى:

- قابيله له گه ل تووم بئ؟!

مه ولوود مندالباز، هيشتا هه سرخوش، - ملي
به سه شانيدا شوړ بپوه، ليقاويكي پيس به ده ميډا
هاتبووه خوارى - تا كاترمير شه شى تيوارش هه
خه به رى نه بپووه بڼه وهى مفه وه زى ته حقيقي
پولييسى ته يراوه لتي بپرسى:

- كاك مه ولوود، تو به يانيسيه كهى روژى
پينجشه مه له كوى بووى؟

نه و نيوه روږيه، مه يتي «ئيبو» ي كوپه تا قانه كهى
عومه روږچي (كه ته نيا ساليك بوو به شى
كاره باي له صناعه ي هه ولير ته واو كردبوو) له
شه رى قادسيه ي صدام له سه نگه رى ديز فوله وه
گه را پوه به رده م مزگه وتى حاجى شهاب له گه ركه
ئيسكان: يازده گولله سنگى سميبوو.. به لقيس
خانى دا يكي يووسف له ناو تازيه ي ژاندا،
له ته نيشت پلكه مامرى عومه روږچي دانيشت بوو:
خوى كوټر كرد هينده ي به هه نجه تى گه رانه وهى
مه يتي «ئيبو»، بو «مه يتي ناديارى» يووسفى كوپى
خوى بگرى.

نه و نيوه روږيه، مام قادري قه يا غرو ش دانيشت بوو
ناموژگاريى كوپه پارچه له كهى خوى ده كرد:

- ده بيلى، كورم، نه گه ر تو ش بچيته سينه ما و به
چاى خانان بكه ويت و له گه ل خه لكى گه وره ي خراب
هه لسوكه وت بكه يت، وه ك يووسفى كوپى مام
جابيرت به سه ر دئ!

كوپه پارچه له كهى مام قادر له باوكى پرسى:
- باب، ته نيا مه ولوود مندالباز و شپړو مه دغه ح
مندالبازن؟

- نه خيتر، كورم.. زورن.

- ناويان چيه؟

- جه ميل دوخين، قادر قه نينه، كه ريم كه رگى،
تا هير ته سبيح... گوټ لټيه! نه و جا ناگادارى خوت
به!

- نه وانه له كوټين؟

- له سينه ماكان، له مه سبه حه كان، له به رده ركه
چاى خانه كان داده نيشن. له هه موو شوټيټيكن. ئيډى
جاريكى ديكه نه چيته سينه ما و مه سبه ح و
چاى خانه و ماي خانان.. ها! گوټ لټيه!

کاتزمیتر یازدهی شهو، پۆلیسیک له ناکاو بانگی
مفهوهز وریای کرد:
- گه ورهه، مه ولوود مندالباز خه بهری بوویهوه..
فهرموون!

ئهو عهسره، یاسین، له گه ل کارۆخ و کامیاری دوو
کوهره مامه کهی، له تازیهی ئیبوی کوهره تاقانه کهی
عوهره پۆخچی ههستابوون، پشتیان له مزگهوتی
شیخی چۆلی، به رهو مالهوه ده گه رانهوه.. کاتی
گه یشتنه بهردهم چایخانه کهی «مام سه لیمی
لاسووتای» دهنگی عهتابهیه کی سعد الحلی له ناو
چایخانه کهوه دههات. کارۆخ ته ماشای عهسکه ره
عاره به کانی ده کرد: تاک تاک جوت جوت
له ولاتریشه وه پۆل پۆل له حه مامه کهی به رامبه ر
چایخانه کهوه دههاتنه ده ره وه و خۆیان ده کرد به ناو
چایخانه کهدا (کارۆخ جارتکیان چوو بووه ناو
چایخانه که قومیتک ناو بخواته وه، به بیریه تی
«حمدیه صالح و بناتها» قژیان تا سه ر سمتی خریان
کراوه، سنگ و مه مک نیمچه پروت، له
ته له قزیونه کهوه، به دیار فیکه و هه رای عهسکه ره
عاره به کانه وه، به دهه گۆرانیه وه خۆیان باده دا و
سه مایان ده کرد. کارۆخ ئه و رۆژه زۆر هزی ده کرد
ئه ویش بچیت قهیرتیک ته ماشای سه مای
نیمچه پروتی حمدیه صالح و کچه کانی بکات؛
به لام چهندی ده کرد نهیده و پیرا به تاقی ته نیا له ناو
ئه و هه موو عهسکه ره عاره به حلالوی و به صراوی و

ئهو نیوه رۆیه، دوو کوهره مامه کهی یوسف، کارۆخ
و کامیار، له گه ل دوو هاو پتی هاو ته مهنی خۆیان، له
باخچه کهی مالتی یوسف دانیشتبوون. کارۆخ
دهیگوت: من دلنیا مئه ممه کاری شیرۆ مه دفه عه.
کامیار دهیگوت: نه خیر، تاهیر ته سبیحه، چونکه
ئه و هه رگیز وازی له یوسف نه دههیتنا. هه همیشه
به دووایه وه بوو.
هاو پتیکه شیان دهیگوت: ئه دی جه میل دۆخینی
گه وواد؟!
هاو پتیکه دیکه شیان دهیگوت:
- نه خیر. من پیتم وایه پۆلیس هه له ی نه کردووه.

صهراوییه دابنیشیت!؛ لهو دهمه دا یاسین په نجهی
بو ناو چایخانه که درتژکرد و زنجیره ی خه یالی
کاروخی پچراند و گوتی:

- نه مه «نه جو نازداره»، جه معهت!

کامیار گوتی: نه جو نازدار کتییه؟!

- قلی سه لیم سا رووخ.

کاروخ، ته مه نی سیزده سالان بوو، گوتی:

- قل به عنی چی، یاسین؟

- یه عنی وهک نه وهی بیته ژنی.

کاروخ یه کهم جار بوو شتی وا بیسیته. کامیار

ویستی باشر نه م نهینییانه ی له لا ناشنا بکات:

- قله که ی جه میل دؤخینیش ناوی «مه غه بی»

مووه».

- مه غه بی موو؟

یاسین پیکه نی، گوتی:

- نه وهی تاهیر ته سبیحیش: «خه لیل خری».

مام قادری قه یا غفرؤش گه واهی بی ددها:

سوتیندم بهم بانگ و سه لایه: مه لا چاو به کلی
فرنیچی، له دهر و بهری کاتژمیر ههوت و نیوی
به یانییه وه له مائی ئیمه بوو. من نه مه دووهم جار
ئیفاده ددهم. من خو نه م به یانییه ش هه مان گه واهییم
دایه م فسه وه ز وربا... چوئن؟ چیی ده گوت؟!
دهیگوت: «له سهر قه بران گه راومه ته وه و ماندووم».
به لئ؟ ئا، راسته: کاتئ گه یشته به رده رگا که مان
هینکه هینکی پی که وتسوو، ده تگوت راویان ناوه.
چی؟! بو له سهر قه بران بوو؟ ئی ئاخر قه له ندره ی،
قورئان خوینه. به یانییه کی زوی رژی پینجشه مه،
مه لایه کی به له نگاز له سهر قه بران چی ده کا جه نابی
عه قید؟! قورئان له سهر گۆری مردووان ده خوینئ،
به سته زمانه! قابیله چی ده کا! که سابه ته که ی ئا وها یه
ئیتر: هه موو به یانی و ئیواره یه کی پینجشه مووان
ده چیتته سهر قه بران، قورئان له سهر گۆری مردووان
ده خوینئ، خه لکی خاوه ن مردووش خیریکی پی
ده که ن. من نه وا دووا زده ساله ده یناسم. نه و فرنییه
بچکۆله یه شی هه یه له ته براوه. من دووا زده ساله
«مه لا چاو به کل» ده ناسم، تا ئیستا هیچ قسه یه ک
یان کاریکی ناشیرینم لئی نه دیوه. چوئن؟ نه خیر.

ئەمە بوختانە پىي دەكەن.. همم؟! ھەر چۆنىك
بىن. لە خۆى پىرسن. نەخىر، لە خۆى پىرسن، ئەو
خۆى پىتان دەلى. بەلى ئا، من واتىدەگەم: «مەلا
چاۋ بە كل» قسەى بۆ ھەلبەستراۋە. دەنا پىاۋىكى
بەتەمەنى لە خۆگەراۋەى دىندارى ۋەك ئەو، ھەرگىز
تۆمەتى ئاۋھى لى ناۋەشىتەۋە، جەناب، ئىۋەش
ئەمە دەزانن. ئەم پىاۋە سى سال زىاترە مەلايە،
لەگەل فرىشتان سەروكارى ھەيە. چۆن؟ بەلى
راستە: قەيناكە مەلاى مزگەوت نىە، بەلام دەيان
جار مەلا ئىزنىان داۋەتى بانگ بدا،
قورئانخوئىنە... مەلايەكى ھىند دەستودامەن پاكە،
دەيان مزگەوت مەمنوونىەتى پىشنىۋىزىيان بۆ بكات.
تەۋاۋ جەنابى عەقىد، من گەۋاھىبى خۆم دا.
پىرسىارى دىكەتان ھەيە؟ بۆچى بەۋ بەيانىبە زوۋە
ھاتبۋە مالى ئىمە؟ ئەۋەتا: من مسۆگەرم لەمەشدا
ھەر بوختانىان بۆى ھەلبەستوۋە. «مەلا چاۋ بە كل»
ھەموو بەيانىبەكى پىنجشەموۋان، كە لەسەر قەبران
دەگەرپىتەۋە، دى سەرىك لە من دەدات ۋ قاولتىبى
بەيانىم لەگەل دەكا. ژنى نەھىناۋە، كەسى نىە،
ئەگەر تەنانت ھەموو بەيانىبەكىش ھەر فراۋىنى
خۆى لە مالى ئىمە بكا، چى تىدايە؟ بەلى، زۆر

عه قید علی، گازاندهی له مفهوه زوریا ده کرد:

- ده بووايه ده موده ست بتناردايه ته زبندانی سهر!
- گه ورم، جارئ هیشتا ته نانه ت یه ک قسه ئیفاده بشیمان لیتی وهر نه گرتبوو. جگه له مەش باوکی ته عه ددالیکراو ته نیا شوپهه ی له سهر هه بوو و هیچی تر!

عه قید علی گوتی:

- ئە گهر ته نیا شوپهه بیته، بۆ راده کا؟!
- خو من دهستی خۆم بۆن نه کردبوو.
- ههر چۆنیک بیته، ئەم راکردنه ی، له سهری دهنوو سرتیت و حاکم حسیبی بۆ ده کات.
- ده بیته به لگه یه ک له سهری.

«جاییر جه نازه»، باوکی یوسف، پیایوکی دیرتکۆله ی لاوازی بچ هیز بوو. له سهری جاده که ی لای مالی خۆبان دوکانیکی بچکۆله ی لیفه درووبینی هه بوو. پیایوکی به له نگاز و ساده و هه میسه بیده نگ، خه لک له باره یه وه ده یانگوت «میسی له ده می خۆی دهر ناکا». ئەو پۆژه، وه ک شیتی لی هاتبوو، سهری دنیای لی هاتبووه وه یه ک، به یاسینی کوره گه و ره که ی خۆی ده گوت: «ههر ده بی بی دۆزینه وه! بۆ کوئی ده چی؟! قور به سه ر ئەژدایشی!».

جاییر جه نازه ئەو پۆژه ته نانه ت نه چوره نوێژی جومعه ش، ههر ده گه را و له گه ل یاسینی کوره گه و ره که ی، سۆراغی مه ولوود مندالبازیان ده کرد. یاسینیش زوو زوو به باوکی ده گوت:

- ده بی دهستی ئەوی تیدا بی، بابه؛ دهنه بۆچی راده کا!

براده رمه و پیایوکی باشه. هه موو نوێژتکی جومعان پیکه وه ده که ی: هه ندی جار ده چینه مزگه وتی کویتی، هه ندی جاریش ده چینه مزگه وته که ی حاجی مه غدید. ئەری وه لا سهری بچی، نوێژی ناچی. من؟ به لی به ئەسل خه لکی که رکوو کم. له وی عه رزه مان هه یه، دوکامان هه یه.. باو کم به ره حمه ت بی سی خانووی گه و ره ی بۆم جی هیشتوو، قوربان؛ به لام ئیتر ئەمه زرووفه.. به ناشکووری نه بی، گه لیک مه منوونیشم. من دوو جه جم کردوو، قوربان. مام قادری قه یما غفرۆش تفی له دهم وشک ببوو، پرسى:

- بۆچی ئەم پرسیاره له من ده که ی، گه ورم؟

ئەم پاش عه سه ره، به لقیس خانى دایکی یوسف، له ژیر دارمیوه که ی ناوه راستی هه وشه که ی خۆبان، ته سبب حیاتی سهد و یه ک قل به ده سه ته وه، چارۆگه یه کی سپی به سه ریه وه، دانیشتبوو.. ده و رانده وریشی هه مووی ژنی گه ره ک و خزمه کانی خۆی بوون: دایزه ویدادی ژنی به دره دین قه ره، داده نه زبه ی ژنی ئەحمه د خۆخ، پلکه به دۆکه ی نانکه ر، فه خری خانى ژنی حاجی جه مال دۆغره مه چی، خا نیه یه تی ژنی عه ونییه فه ندی، ژنه ناوه نجییه که ی سه عید کووره چی، ژنه گه و ره که ی عوسمان سه قای ئامۆزای.. هه موویان، ده تگوت له پرسه یه ک دانیشتوون، دانیشتبوون و دلایان ده دایه وه.

ئامینه خانى ژنی عه بدۆک نه جار، ده سه ته خوشکی دیرینی به لقیس خان، ته نیشتی چه پی هه رگیز به رنه ده دا. جگه ره کانی لالیوی خۆیشی، یه ک یه ک به عه رزه که ی به رده م خۆی ده کوژانده وه و پاشان نه سربنی خوشکه بچکۆله که ی یوسف جار جار ده ست به گسکیکه وه ده هات راید مه مالین.

ئامینه خان چه ندین جارى دیکه ش، پیشتەر، له لای به لقیس خان باسی ئەوه ی کردبوو که چۆن عه بدۆک

ياسين به باوكى گوت:
 - مفسه وهز وريا ده لئى: مه ولوود مندالباز
 راىكردووه بو موسىل.
 باوكى يووسف گوتى:
 - له بنى دنياش بى، هه ده يدوزينه وه، كورم.

ئه و رۆژهى مه ولوود مندالباز زيندانه بچوو كه كهى
 مه خفه رى ته يراوهى شكاندبوو و راىكردبوو، تهرمى
 پازده «سه ربازى شه هيد» به جارىك، له
 سه نگره كانى عه بادان و قه سرى شيرينه وه
 گه را بوونه وه هه وليتر: به كىك له وانه تهرمى كورپه
 تا قانه كهى حاجى مورادى قايقاچى بوو كه تازه
 ژنيان بو گواستبووه! مه خفه رى ته يراوه ده بووايه
 ناو نيشانى خاوه ن ئه و تهرمانه بدوزيته وه و
 په يوه ندى به خاوه نه كانيان بكات. مه خفه رى ته يراوه
 مه ژغول بوو. ئه و رۆژه هه را به ك بوو نه بيتته وه:
 هه وليتر هه موو رژا بووه به رده م مه خفه رى ته يراوه، هه
 كه سىك وايد ه زانى كورپى خو به تى «شه هيد كراوه» و
 تهرمه كه يان گه را ندۆته وه. عه قيد عه لى ده يگوت:
 - مه ولوود مندالباز ئه و دهر فه تهى ئه و رۆژهى
 قوزته وه و توانى را بكات.

نه جارپى ميتردى، ده يان جار، نيوه شه وان يان به
 چرچهى نيوه رۆ، كور و كال و ميتردمندالانى هينا وه ته
 ماله وه و به بهر چاوى خو به وه ئيشى خراپى له گه ل
 كردوون.
 ئه م پاش عه سره ش، ديسان، ئامينه خان (به لام ئه م
 جاره يان به چرپه و به دزيبه وه) سه رى له بن
 گوتچكهى به لقيس خان نابوو، سوئند و قورئانى
 ده خوارد كه عه بدۆك نه جارپى ميتردى، نيوه شه وان
 يان به چرچهى نيوه رۆ، چه ندين جار كور و كال و
 مندالانى هينا وه ته ماله وه و به بهر چاوى خو به وه
 لاقه ي كردوون.
 به لقيس خان، ديسان، به دده م بيستنى ئه م قسانه ي
 ئامينه خانه وه، له بهر خو به وه ته سبيحاتى ده كرد و
 ده يگوت: «استغفر الله .. استغفر الله ..»
 ئامينه خانيش، له ژيتر نيوچه وانى گرژ و داگرتوى
 خو به وه، له ناو ژنه كاندا، هه ولتى ده دا وا ده رى بخات
 كه گريانه كهى، بو يووسفى به لقيس خانه، نه ك بو
 حالى په ريشانى خو ي.

قادر قه يماغرۆش به په له خو ي گه يانده زيندانى
 قشله، به لام نه يتوانى بچيت سه ردانى مه لا چاو به
 كللى هاو رپى بكات؛ پاسه وانه كان پيتيان گوت:
 «ته نيا دووشه مووان مهاجه هه يه». به په له نامه يه كى
 بو «مه لا» نارده ژووره وه:
 «مه ولوود مندالباز له ژوورى زندانه كهى خو ي له
 ته يراوه راىكردووه و پوليس به دووايدا ده گه رين».

ياسين نهو شهوه، دووای نهو هی میوان مالیان
چۆل کرد، خزایه پال باوکی و بهدهم گریانهوه به
باوکی گوت:
- باب، من مهکتبه جی دپلم و چیتتر دهوام
ناکه م.
- بۆچی کورم؟
ياسين گریا:
- باب، یوسف حه یای هه موومانی برد.
باوک خه ریک بوو بداته پرمه ی گریان:
- نا، کورم، یوسف منداله.
- مندالی چیه؟ حه یای هه موومانی برد!
- خه لکی گه وره حه یای ئیمه یان برد. خه لکی
گه وره شه رهی ئیمه یان شکاند. یوسف منداله.
تیگه بشتی!
باوکی یوسف له نیوان تووره بوون و به زهی
هاتنه و هدا له یاسینی خوړیبه وه:
- جارتیکی دیکه ش گوی وا نه خۆیت!

عه بد گولباغ، برای مه ولوود مندالباز، دوکانی
چاگردنه وهی رادیو و ته له فزیونی هه بوو، گوتی:
- راسته نهو برای منه، به لام من له نهو به پریس
نیم. بۆ خۆتان برۆن بیدۆزنه وه.
مفه وهز وریا له عه بد گولباغی پرسی:
- چوه بۆ مووسل؟
- من نازانم له کوتیبه و چوه بۆ کوی. خۆ له گه ل
ئیمه نازی!
مفه وهز وریا وای به باش زانی سه ردانیکی برا
گه وره که شیان بکات، سه عد، که له بانقی رافیدین
فه رمانبه ر بوو.

قادر قه یماغفرۆش خۆی گه یانده لای جابیر
جه نازه ی باوکی یوسف:
- مام جابیر، تو پیاویکی خواناسی، گوناحت
دهگا ئابرووی پیاویکی دینداری وه کو «مه لا چاو به
کل» ده به ی!
مام جابیر به م قسه یه زۆر تووره بوو:
- ده ی، یاخوا نوخسه له کوری تۆش بی! هیتشتا
من حه یای خه لک ده به م..؟!
مام قادری قه یماغفرۆش، له بیبری چووبوو که
ده بوایه ته قدیری نه وه بگری چ کاره ساتیک به سه ر
مام جابیردا هاتووه. هیترتر گوتی:
- مام جابیر، ئیستا که نهو مه ولووده خوړیبه
زندانی شکاندووه و رایکردووه، نه مه به لگه یه
بوته وهی بزاین تاوانبار کییه!
جابیر جه نازه گوتی: «نه گه ر منیش داوا بکه م،
حاکم خۆی به ری نادا».
- بۆچی؟
- چونکه تاوانه که له ناو فرنییه که ی «مه لا چاو به
کل» دا پرووی داوه.

«مه لا چاو به کل» له لایه ن جابیر جه نازه ی باوکی
یوسف هه شکایه تی لی کرابوو. هه ر له کاتژمیتر نو ی
به یانیی رۆژی پینجشه ممه وه، دووای سووکه
تۆزینه وه یه ک، له پۆلیسه خانه ی ته یراوه وه راپتیچیان
کردبووه حه پسخانه ی سه را.
مه لا چاو به کل له هه موو ژیانیدا زیندانی
نه دیبوو. نه مرۆ، له ژووریکی ئیبنفرادیدا دایانابوو:
چاوه رپی رۆژی مه حکه مه ی ده کرد.
مه لا چاو به کل ته نیسا خوشکیکی هه بوو:
به هیجه خانی ژنی نه نوه ر کۆتر باز، له گه ل یه ک تاقه
برایشی، کاکۆ، که جارن دوکانیکی تۆمارکردنی
شریتی گۆرانی و فیدیۆی هه بوو.. له سه ر فرۆشتنی
کاسیتی گۆرانیه کانی «شفا نپه روه ر» موخبیریان
لیدا بوو؛ نه ویش له ترسی ئیعدام، چه ند مانگیک
پیش ئیستا دابویه شاخ و ببوو پیشمه رگه .
به هیجه خان له لای ماله خه زوورانی ده گریا:
- به خوا، مالم قه بره، مه غدیدی برام له سه ر کاکۆ
گیراوه: چونکه ئشته م کاکۆی برام موخبیریان لی
دابوو، نه ویش ئشته م چ بکا؟ بووه پیشمه رگه .

خالی یوسف، قادر قیرو، بو خویشی کاتی خوئی مندالباز بوو، بویه مندالبازهکانی ته پراوه و تعجیل و خانهقا و تهنانهت نهوانه‌ی گه‌په‌گی عاره‌بانیشی یه‌ک یه‌ک ده‌ناسی؛

به به‌لقیس خانی دایکی یوسفی گوت:

- به‌لقیس، خوشکی خووم، غه‌مت نه‌بی.. تو ده‌زانی: من بو خووم له خه‌تی مووسل ئیش ده‌که‌م.. به‌خوا له ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته‌ی داها تودا په‌تی له مل ده‌که‌م و وه‌کو سه‌گ ده‌یه‌ینمه‌وه به‌رده‌مت. هه‌ر ئیستاش هه‌موو برادره شوفیره‌کانی خووم که له خه‌تی مووسل ئیش ده‌که‌ن، ئاگادارده‌که‌مه‌وه. به‌لینیشته ده‌ده‌می نه‌گه‌ر مه‌ولوود نه‌م کاره‌ی کردبی، به‌ده‌ستی خووم له ناوه‌راستی شار بیکه‌م به عبیره‌ت و هه‌لاهه‌لای بکه‌م.

دایکی کلۆلی یوسفیش هه‌ر قژی خوئی ده‌رنیه‌وه و ده‌لا‌لاه‌یه‌وه:

- یوسف.. یوسفم رۆ! له من رۆبی..

یاسین، نیوه‌شه‌و، خه‌ونیک‌کی ناخویشی بینی: کۆمه‌لیک خویری و تۆری و مندالباز، به هه‌موویان ده‌وره‌یان دا‌بوو. سه‌لیم سا‌رووخ، که مندالبازیک‌کی گه‌ره‌که‌که‌ی خو‌یان بوو، لیتی هاته پی‌شه‌وه و ده‌ستی را‌کی‌شا، له‌ناو مندالباز و خو‌یری‌یه‌کاندا قوتاری کرد، ئنجا سواری پاسکیلیکی کرد و پیتی گوت:

- بچۆره چایخانه‌که‌ی عومه‌ر پاله‌وان، ئیستا منیش دیمه‌ نه‌وی. راکه!

یاسین له‌و ده‌مه‌دا یوسفی برای ده‌بینی هاواری ده‌کرد:

- یاسین، نه‌که‌ی، سواری پاسکیله‌که‌ی سه‌لیم سا‌رووخ نه‌بیت! فیلت لێ ده‌کا، ده‌تبا! سواری پاسکیله‌که‌ی نه‌بی! ده‌تبا! ده‌تبا ته‌تکت ده‌کا! نه‌که‌ی سواری پاسکیله‌که‌ی بی!

یوسف له‌ خه‌ونه‌که‌ی یاسینی برایدا هه‌ر هاواری ده‌کرد و ده‌کرووزایه‌وه..

نه‌و نیوه‌رۆیه، دوو کوره‌ مامه‌که‌ی یوسف، کاروخ و کامیار، ته‌مه‌ن سێزده و چواره‌ سالان، له‌گه‌ل دوو هاو‌پتی هاوته‌مه‌نی خو‌یان، له‌ باخچه‌که‌ی مالی یوسف دانیشتیوون: هه‌ر یه‌که‌یان به‌ چریه‌ چیرۆکی خوئی به‌ده‌ست مندالبازه‌کانی گه‌ره‌کی خو‌یان ده‌گتیرایه‌وه: سه‌لیم سا‌رووخ، قادر قه‌نینه، که‌ریم که‌رگی، بیج حه‌سه‌ن..

نزاری کوره‌ پارچه‌له‌که‌ی مام قادری قه‌ماغرۆش که‌ برادره و هاو‌زای یوسف بوو، نه‌و شه‌وه خه‌ونیک‌کی ناخویشی دیتبوو: جه‌میل دۆخین و که‌ریم که‌رگی و تاهیر ته‌سبیح.. به‌ هه‌ر سێکیان، له‌ناو به‌سته‌که‌ی ژیر پردی سه‌یداوه، ده‌ستیان گرتبوو، ده‌یانویست ببه‌ن. نزاریش هه‌ر هاواری ده‌کرد و که‌س نه‌ده‌گه‌یشته فریای. مام قادری قه‌ماغرۆش نیوه‌شه‌و له‌گه‌ل هاوار و لا‌لاه‌نه‌وه‌ی کوره‌که‌ی خوئی خه‌به‌ری بوویه‌وه:

- لا حول و لا قوه الا بالله..

رۆژی دووشه‌مه، پینجه‌مین رۆژ بوو که مال یوسفی تیدا نه‌بیته. ماله‌پلک و ماله‌مام و ماله‌خال و ژنانی ده‌رودراوسی، په‌یتا په‌یتا ده‌هاتنه مالتی یوسف. له‌ناو ژنانیشدا خه‌به‌ر بلاوبیوه: «مه‌ولود مندالباز» له‌ده‌ست پۆلیسه‌کانی زیندان غاری داوه و چووه بۆ مووسل: پۆلیس له‌هه‌موو شوئینیک به‌دووایدا ده‌گه‌رتین.

دایکی یوسف، ئەو رۆژه له‌ناو ژناندا هه‌ر ده‌لالایه‌وه:

– به‌قوریانی بم! یوسف جوان بوو. یوسف، جوانیی خۆی بوو که سه‌ری خوارد!

«رئاید نه‌عیمی برا‌گه‌وره‌ی شیرۆ مه‌دفعه‌ع مه‌سئول شوعبه‌ی ئیستیخباراتی مه‌خمووره، تا ئیستا سێ نۆط الشجاعه‌ی قادیسیه‌ی صدامی دراوه‌تی و ده‌ستی له‌ناو حکومه‌تدا ده‌روا و پیاویکی زالمه».

یاسین ئەم قسانه‌ی له‌ دلێ خۆیدا به‌ خۆی ده‌گوت و ده‌ترسا. ده‌ترسا له‌وه‌ی که رئاید نه‌عیم (سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که شیرۆی برای له‌ سۆنگه‌ی یوسفی برای ئەم گیراوه) شه‌قاوه و شه‌لالاتیبه‌کان هان بدات و ئەمیش تووشی چورقیک بکات، یانیش خۆ له‌ ده‌ستی دێ بچێ باوکی به‌ گرتن بدات و بلێ «ئەم عائیله‌یه‌ عائیدونن یان په‌یوه‌ندیان به‌ پیشنه‌رگه‌وه‌ هه‌یه ..

– خه‌لکی هه‌ولێر، که‌س کچ و خوشک و ژنی خۆی ناهێنیته‌ ده‌روه. ئیدی پیاو له‌م شاره‌دا ناچار ده‌بێ عاشقی هاوجنسی خۆی بێ.

– استغفرالله.. په‌عنی چۆن، دختۆر؟

– تۆ ئەمسهر تا ئەوسه‌ری بازاری هه‌ولێر ته‌ی ده‌که‌ی، ژینیک یان کچیک نابینی.

– ئی..!؟

– ئەم شاره‌ گه‌وره‌یه‌ پیاویکی تیدا نیه .. که ژنه‌که‌ی خۆی یان کچه‌که‌ی خۆی بنیتریته‌ ده‌روه یان هه‌یچ نه‌بێ له‌گه‌ل خۆی بیانیه‌نیته‌ ده‌روه.

مام قادری قه‌یاغفرۆش گوتی:

– ئنجا ئەمه‌ په‌یوه‌ندی به‌ مندالبازیبه‌وه‌ چیه‌؟

دکتۆر زه‌که‌ریای کوری ئەحمه‌دئاغای دۆغره‌مه‌چی، که‌ تازه‌ دکتۆرای له‌ بواری نژداری هه‌ناو له‌ نه‌ندن هه‌ینابۆوه‌ و عیاده‌یه‌کی پزیشکی له‌ نزیک ده‌رمانخانه‌ی شیمال کردبۆوه، به‌ مام قادری گوت:

– ئەم به‌زمه‌ی مندالبازی، له‌ هه‌ولێر، به‌ره‌نجامی ئەم دابرا‌نه‌ی جنسی نێر و مێیه‌ له‌ یه‌کتی.

– چۆن؟

– کچ و کور ئەگه‌ر هه‌ر له‌ مندالیبه‌وه‌ بتوانن یه‌کتر ببینن و چاویان به‌ یه‌کتر بکه‌وی، یان هه‌یچ

نیوه‌رۆیه‌کی گه‌رمی هاوین، یوسف ده‌سه‌سریکی ته‌نک به‌سه‌ر پشته‌ده‌ستیبه‌وه، گه‌رایه‌وه‌ ده‌گه‌ریا.

یوسف له‌ دوکانیکی ئوتووکردندا شاگرد بوو «ئوتووی هه‌لمی چوارده‌ی ته‌ممووز». ئەو نیوه‌رۆیه، وه‌ستا ستاری ئوتووچی له‌ کاتی ئیشکردندا نه‌یزانیبوو ده‌ستی یوسف له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی ئوتووکه‌ بووه، ئامبیری ئوتووی هه‌لمه‌که‌ی داگرتبووه‌ خواره‌وه‌ و پشته‌ده‌ستی یوسف یه‌کسه‌ر چۆزه‌ی لێ هه‌ستابوو.

ئەو سووتانه، به‌و ئوتوو گه‌رمه‌ گه‌وره‌یه، سه‌ره‌به‌ری چه‌رم و پیتستی پشته‌ده‌ستی یوسفی داڕزاندبوو. ئەو نیوه‌رۆیه، یوسف له‌ باوه‌ش دایکی خۆی هه‌ر ده‌گه‌ریا و ده‌لالایه‌وه.

– کوئراییم دایه، ئیستاش هه‌ر ئەو نالینه‌ی له‌ گوئچکه‌مدا ده‌زرنگیته‌وه.

دایکی یوسف، له‌وه‌سه‌ره‌ی بێ یوسفیدا، ئەم پشته‌ده‌ست سووتانه‌ی یوسفی بپه‌رکه‌وتبۆوه، هه‌ر شینی ده‌گه‌ریا و له‌ رووی خۆی ده‌دا: «به‌قوریانی بم. له‌ که‌س نه‌رۆیی، به‌خوا له‌ من رۆیی..»

مه‌لای مزگه‌وتی شیخی چۆلی بانگی نیوه‌رۆی ده‌دا. له‌که‌باخانه‌که‌ی «خالی‌د بیرتی» ، مام قه‌ره‌ی پینه‌دۆز، وه‌ستا ئه‌سکه‌نده‌ری بن‌دیان، له‌گه‌ل مام به‌کری بیرچی دانیشتی‌بوون نانی نیوه‌رۆیان ده‌خوارد. له‌ته‌نیشتی‌شیا‌نه‌وه، عه‌بد گول‌باع، برای مه‌ولوود مندالباز، دانیشتی‌بوو ئه‌ویش نانی ده‌خوارد. گۆرانیه‌که‌ی فازل عه‌واد له‌ته‌له‌فزیۆنه ره‌ش و سپیه‌که‌وه داده‌پژایه‌ ناو ته‌قه ته‌قی قاپ و که‌وچک و قسه‌کانیا‌نه‌وه: «لا خه‌به‌ر لا چه‌فیه‌ لا حامز حلوو لا شه‌ریه‌ت».

- مه‌ولوود باش خۆی قوتار کرد، کاک عه‌بد!
- ده‌لین «رایکردوه بو مووسل»؟
- به‌خوا، له‌ بنی دنیا‌ش بی، هه‌ر ده‌یدۆز نه‌وه.
- باشه، ئه‌م برا به‌ده‌خته‌ت بوچی ئه‌م به‌زمه‌ی ته‌رک ناکا... کاک عه‌بد؟
- چی لیبکه‌م؟ چه‌ندی پیتی ده‌لین. فایده‌ی نیه.
- جارێکیان گوتیوی «پیاو له‌ ژن بووه، چۆن ده‌بی به‌ لای ژندا بچیته‌وه؟».
- وه‌ستا ئه‌سکه‌نده‌ری بن‌دیان گوتی:
- لا حول و لا قوه‌ الا بالله...

رۆژی چوارشه‌مه، یاسینی برای یوسف، دیسان، له‌ناکا، هه‌ستی به‌ چاوشکاوییه‌کی توند ده‌کرد: رووی نه‌ده‌هات بچیته‌ مه‌کته‌ب. نه‌چوه مه‌کته‌ب: تا نیوه‌رۆ له‌ چایخانه‌که‌ی مام عیدۆی ئه‌وه‌ری گه‌ره‌که‌که‌ی خۆیان، به‌دیار سه‌ما و گۆرانیه‌کانی «حمديه صالح و بناتها» مایه‌وه.. نه‌شیده‌زانی چی بکا!

جار به‌ جار، غه‌ریب غه‌ریب، غه‌مگینانه ته‌ماشایه‌کی مندال و میتردمندال و گه‌نجه‌ دۆمینه‌چی و ئه‌زنیفچه‌یه‌کانی ده‌وری خۆی ده‌کرد، پاشان بیته‌وده، رووی ده‌کرده‌وه سه‌ما و گۆرانیه‌کانی حمديه صالح و بناتها..

یوسف ته‌مه‌نی پازده‌ سال بو، جوانکیله و هیمن و ژیر. جوانیه‌که‌ی له‌ دایکییه‌وه، هیمنیه‌که‌ی له‌ باوکییه‌وه، ژیرییه‌که‌یشی له‌ سروشتی خۆیه‌وه بو مابۆه.

سه‌باره‌ت به‌ نه‌داریی باوکی، یوسف سالیکی دره‌نگتر له‌ ته‌مه‌نی خۆی چوه به‌ر مه‌کته‌ب. کاتی خۆی، دایک و باوکی هه‌ر ئاگاشیان لی نه‌بوو که یوسف کاتی چوونه مه‌کته‌بی هاتوه، قادر قیرۆی خالی ده‌ستی گرت و بردی له‌ قوتابخانه‌ قه‌یدی کرد.

یوسف تا ئه‌وکاته‌ی له‌ قوتابخانه‌ش ناوی تۆمارکرا، هه‌ر گوله‌به‌رۆژه و بنیشستی، به‌سه‌ر سنییه‌که‌وه، له‌ شه‌قامه‌کان ده‌فرۆشت.

مام جابیری باوکی، چه‌زی نه‌ده‌کرد یوسف کار بکات، ده‌یگوت «هه‌تا ماوم ده‌بی هه‌ر بو خۆم به‌ختیویان بکه‌م»، به‌لام دایکی، ده‌یگوت «نه‌ختیر، با کار بکات و فیتری کاسبی ببیت».

یوسف کاتی چوه به‌ر خۆیندن، ئه‌وه‌ی له‌ کۆل بووه‌وه که له‌ به‌یانیه‌وه تا ئیواره کار بکات. خالۆکه‌ی، بردی بو‌لای براده‌ریکی زینگره‌ری خۆی، له‌ لای ئه‌و کردی به‌ شاگرد.

نه‌بی ئه‌گه‌ر له‌ ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کارییه‌وه بتوانن به‌کتر بناسن، ئه‌وا که‌لکه‌له و هه‌وه‌س و ئاره‌زووی پیاو هیچ نه‌بی که‌میک داده‌مرکیته‌وه و له‌ هه‌مان کاتدا پیاو ئه‌وکاته‌ باش له‌وه تیده‌گات که کچ به‌ مه‌خلووقیکی جوانتر و شایسته‌تر بو خوشه‌ویستی بزانیته‌، له‌چاو کور.

مام قادری قه‌یماغفرۆش، سه‌ری له‌م قسانه‌ی دکتۆر زه‌که‌ریای کورێ «ئه‌حمه‌دئاغای دۆغره‌مه‌چی» سوپامابوو.

هه‌موو ئیوارده‌یه‌ک، کاتی ده‌گه‌راپه‌وه‌مال، دایکی ده‌ستی له‌ملی ده‌کرد و پیتی ده‌گوت:

- کورم، پیاو نابجی ده‌ستوی سپی ده‌ریچیت! بۆ خۆت لای ئەم پیاوه‌زێرن‌گه‌ره‌فیری زێرن‌گه‌ری ده‌بیت.

باوکیشی، بۆ گالتنه‌پێکردن ده‌یگوت:

- ئا، ئا، کورم، هه‌ر دوو سالی دیکه‌یه‌ئیدی ده‌بیت به‌زێرن‌گه‌ریک له‌هه‌موو هه‌ولێر تاک بی! ئه‌ری وه‌للا، هه‌ر دوو سالی دیکه‌یه‌، هه‌موو زه‌ندی دایکت ده‌که‌ی به‌بازنی عه‌یار بیست و یه‌ک.

دایکیشی پێده‌که‌نی. به‌یوسفی ده‌گوت:

- کورم گوی مه‌ده‌باوکت، ئەو گالتنه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌کا و هه‌زناکا هیچ کامیکتان کار بکه‌ن!

- نه‌وه‌للا نا کورم گوی مه‌ده‌باوکت..

- به‌خوا بزانه‌ده‌بیته‌چتۆ زێرن‌گه‌ریک!

هه‌شتا هه‌فته‌یه‌ک به‌سه‌ر کاره‌که‌ی یوسف تینه‌په‌ریبوو، نیوه‌رۆیه‌ک وه‌ستا جه‌ردیسی زێرن‌گه‌ر، ژنیک هاته‌دوکانه‌که‌ی. یوسف چاوی لێیان بوو: له‌ناو دوکانه‌که‌که‌وتنه‌پسته‌پستی نێوان خۆیان، یوسف له‌قوولایی ناو دوکانه‌که‌دانیشتبوو، نه‌یده‌ویست وای پیشان بدا ئاگای له‌وانه‌، مه‌ژوولی

تواندنه وه و له حیمکردنی هه ندی پارچه زیڤ بوو .
 له ناکاو ، وهستا جهردیس بانگی کرد:
 - یوسف! وه ره برۆ کیلۆیهک ته ماته بکړه!
 له دهره وه باران دهباری ، یوسف به بهر بارانه که دا
 چووه ناو قه یسه ری ، کیلۆیهک ته ماته ی کړی و
 هاته وه ، دیتی: وهستا جهردیس و ژنه که پیکه وه
 چوونه ته ناو قوولایی دوکانه که وه و یه کتر
 هه لده پشپتون .

- ئه مه کیلۆیهک ته ماته ، وهستا!
 وهستا جهردیس گوتی:
 - چیه ئه وه؟ تو ته ماته ت کړیوه؟
 - ئه دی جه نابت نه تگوت «ته ماته»؟
 - نه خیر ، کورم ، من گوتم «بیبه ر» ، بچو دهی ،
 پاکه ، کیلۆیهک بیبه ر بکړه!
 له دهره وه باران دهباری . یوسف به بهر بارانه که دا
 دیسان گه رایه وه ناو قه یسه ری ، کیلۆیهک بیبه ری
 کړی و هاته وه . دیتی: دیسان وهستا جهردیس و
 ژنه که ، له باوهش یه کتر ، مه ژوولی یه کتر بوون:
 - فهرموو وهستا ، کیلۆیهک بیبه ر!
 وهستا جهردیس دیسان خوی لیبی توږه کرده وه:
 - چیه ئه وه تو بیبه رت کړیوه ، که ره!

- ئەدى تۆنەتگوت «كىلۆيەك بېبەر»؟
- نەخپەر، من گوتتم: «دەسكىك توور و دەسكىك
كەرەوز، كورې خۆم». زووبە، دەى..!
لە دەرەوۋە ھېشتا ھەر باران دەبارى، يووسف
دېسان گەرايەوۋە ناو قەيسەرى، دەسكىك توور و
دەسكىك كەرەوزى كرى و ھاتەوۋە، دېتى: ئەم جارە
دوكانەكەيان داخرايوو. ديار بوو ۋەستا جەردېس لە
دېوى ژوورەوۋەرا قەپەنگى دوكانەكەى پاكېشابوۋە
خوارەوۋە.

يووسف لەو رۆژە باراناوېبەدا تا ئېۋارە ھەر بېرى
لە ۋەستا جەردېس و ژنەكە دەكردەوۋە، پاشان لەناكاو
حەزى كرد چىرۆكەكە بوۋ باوكى بگېرېتەوۋە. باوكى
يووسف، دوۋاى بېستنى چىرۆكەكە، دەمودەست
پىپارى دا:

- جارىكى دېكە ناچېتەوۋە لاي ئەم سەرسەرىبە.

دايكى گوتى: بو؟

باوكى گوتى: بوۋى بگېرەوۋە!

ئېتر، لەو رۆژەوۋە، ھەمىشە، دايكى، لەرېنگاى
خالۆكەيەوۋە، يووسفى دەبرد لە دوكانىك دەيكردە
شاگرد، باوكىشى، بەپېچەۋانەى ئەو، دوۋاى

ماوه بهک، دهچوو لهو دوکانه دهري دههينا.
شهويک، له ناو جي، دايکي يووسف به جابيري
گوت: «ئهمه چيه: من هه دهههوي ئهم منداله
فبيري پيشه بهک بيت، دايدنهيمه بهر کارتيک و تو
دوای ههفته بهک دهچي دهريدههيني؟».

جابير جه نازه پيش نهوهي دوکاني
ليفه دوررينه کهي بگوازته وه گه ره که کهي خويان له
ته براوه، چهندين سال بوو له ناو بازاری گه وره
شاگرده په ره چي بوو. باش دهيزاني ناو بازاری گه وره
و قهيسهري کيبي تيدايه و چيبي تيدا دهکري! بهک
به بهک قهساب و زيرنگه و بهقال و کوتالفروش و
که بابچي و نه جاره کاني ناو قهيسهري و بازاری
گه وره ده ناسي. به بهلقيسي دايکي يووسفی
گوت:

- بهلقيس، تو بير له شتيک ده که يته وه و من بير
له شتيکي ديکه..

- تو بير له چي ده که يته وه؟

- من پياوي ناو بازارم و باشتر له توئه و پياوه
خوئيري و تو ريپانه ده ناسم که تو بيت وايه يووسف
له لايان فبيري که بابچيتي و نه جاري ده بيت!

- من ده ليم به لکو ده ستوي سپي ده رنه چيت و بو

خۇي فېرى پىشە يەك بېت!
جاپىر جەنازە دەيزانى لەناو بازار و چايخانى و
كووچە و كۆلانى ، بە ناوى شاگردىيە وە چى بە
مندال و مەزنان دەكرىت ، گوتى:
- بەلقىس ، تۆ تەماشاي بكە! ييوسف (بە
قوربانى بىم) تۆ دىوتە : دەلىيى بووكە شووشە يە! دلەم
نايى لە ھەموو جىيەك بېتتە شاگرد! تىگە بىشتى!
- ئەدى چى بكا؟
جاپىر بە تۈرە يىيە وە:
- ييوسف جوانە .. جوانكىلە يە .
بەلقىس جەختىيى كرده وە:
- ئەدى ھەر بە كۆلانىندا بسوورپتە وە؛ خويپرى
دەرىچى؟
- بۆ خويپرى دەردە چى؟
- مندال تەگەر كارىك نەكا ، ناچارە ھەر بە
كۆلانىندا بسوورپتە وە .
- با بېتتە دوكان و بەردەستىيى خۆم بكا .
- ئەدى ياسىنت لەلا نىيە؟
- با بە نۆرە بىن .
- دە كەواتە ، با ييوسف لەلاى خۆت بى و ياسىن
شاگردى بكات!

جایبر جه ناز، له ناو جی، عاده تی بوو: کاتی زور
توورپه بووایه، ده یگوت: «عه ججا ایب!».
- ده باشه، دهی.

- یوسف جوانه، به لقیس. دلّم نایه له هیج
شوتینیک بیته شاگرد و ته و او. کورده که ی حاجی
وه هاب چه خماخچیت به بیره چیان پی کردبوو؟
- پیاوه که، دهی! خوت چونی به باش ده زانی،
ئه وه بکه!

- به فیلی ئه وهی که بیبه ن ئوتوومبیلیکی پی
چاک بکه نه وه، بردبوویانه ناو زوورگه کانی
که ندیناوه، له وی تیر تیر ئیشی خویان له گه ل کردبوو
و هینا بوویانه وه. هه ره شهی ئه وه شیان لی کردبوو
که له لای کهس قسه نه کات دنا ده یکوژن، تا وای
لیهات ورده ورده وه ستا فیه ته ره که ی خویشی پی
فیر بیوو. تا له کوتا بیدا له ژیر وه ستا که ی خویدا
گیرا و هه موو شتیکی بو پولیس و بو دایک و
باوکی خویشی گپرایه وه!

- وهیش، چ بیزه وه ریت، جایبر. دوور بی یاخوا.
خو کفرم نه کرد!

- ده بنوو، بنوو..!

- خه وم لی ناکه وی، جایبر.

برا گه وره که ی مه ولوود مندالباز، سه عد، له بانقی
رافدینى هه ولپیر کارى ده کرد، پیاویتیکی شیک،
هه میشه گولتیکی زهردی له یه خه ی خۆی ده دا. له ناو
فه رمانبه ره کانی ئه ویدا، رۆژتیک تووره بوو گوتی:
- نیوه ی ئه م هه ولپیره مندالبازن، که چی ته نیا
قسه به و برا به سته زمانه ی من ده لێن.. ده یانه وئ
ته نیا ئه و بگرن!

- نیوه ی ئه م هه ولپیره ..؟! کی مندالبازه؟!!

برا گه وره که ی مه ولوود مندالباز گوتی:

- ئه بوو سوفیانی باوکی معاویه ی یه که مین
خه لیفه ی ئه مه و بییه کان مندالباز نه بوو؟ ئه مینى
کورپى هارونه ره شید؟ سولتان سه نجاری
سه لچوو قی.. ئه مانه هه موویان مندالباز نه بوون؟!
الله ویردی، که فه رمانبه رتیکی تورکمانى بانقى
رافیدین بوو، به چرپه، به فه رمانبه ره براده ره که ی
خۆی گوت:

- بیوگ قه رداشی، نۆزده جه مالسیوان دی!

- به بیرته ده مگوت: «یوسف جوانکیله یه، با
نه بیته شاگرد!

- به قوربانى بم،.. ئنجا خۆ له کاتى شاگردیدا
واى به سه ر نه هات؟! من ناردم بۆ فرینى، بچى
سه موونم بۆ بکړی (هه ی به قوزه لقورتم بى!). ناردم
سه موونم بۆ بکړی.. نه گه رایه وه..
به لقیس خان ده ستى کرده وه گریانى شه وانە ی
خۆی..

مام قادری قه یماغفرۆش جارێکی دیکه ش
شاگرده که ی خۆی بانگ کرده وه لای خۆی. پیتی
گوت:

- وهره دانیسه، رۆسته م.

- به لئى.

- تو، ئه و به یانییه ی رۆژى پینجشه مه، به
هه مووی په نجا مه تر له رووداوه که وه دوور بوویت.
- ئی؟!!

- له نووکه وه بۆم بگپیره وه، چۆن بوو؟!!

- گوئى بگره، مام قادرا!

- به لئى..

- تازه ماست و قه یماغ و شیر و سه رتوومان
پینگه یشتبوو، هیشتا سه رفه تاحم نه کردبوو، یه ک
موشته ریش چیه نه که وتبووه سه ر جاده. گه رد و
گولئى به یانى بوو، له ناکا و هه ر هینده م زانی ژنیکی
عه با به سه ر نه عره ته یه کی کیشا و غاری دایه لای
من، گوتی:

- وه یش، وه یش.. استغفرالله.

ئنجا له دووای ئه و کورپکی گهنج له پیش
فرنیبه که ی «مه لا چاو به کل» هاواری کرد:

- پۆلیس، پۆلیس.. خه لکینه!

کاتی گه یشته بهر ده رگای فرنیبه که، ده رگای
ژووره وهی دادرابووه. کوره گه نجه که گوتی:
- له ژووره وهن، له ژووره وه..
- کئی؟
- پیاو تیکه.. سواری مندالتیک بووه.
گوتم: چیبی لی ده کا؟!
گوتی: چی.. چیبی لی ده کا؟! من به چاوی خوّم
دیم. ژنه که ش دیتیانی، بویه ئه و غاری دایه لای تو
و هاواری کرد: استغفرالله..
مام قادری قه یما غفرۆش لیبی پرسى:
- منداله که کراس و بیجامه یه کی خه تخه تی
نارنجیبی له بهر بوو؟
- ده یگوت: «بیجامه که یم باش نه دیت، چونکه
بیجامه که ی هینابووه خواری، به لام کراسیکی سپیی
له بهر بوو».
مام قادری قه یما غفرۆش پرسى:
- ئه و ژنه، منداله که ی ده ناسی؟!
- ده یگوت: «بیشیبینمه وه نایناسمه وه. ژووره وه
تاریک بوو. نه متوانی باش بیانبینم کین؟! به لام
دهنگیان دههات، دیتیشمن: پیاو تیک بوو به سه ر
مندالتیکه وه..». لیم پرسى:

قادر قیرو، خالی یوسف، بیست دیناری دایه
حه مید حه ربه، که شه لاتییه کی ناو گه راجی ته راره
بوو (سالانیکی زور بوو برادر بوون): بوئه وهی
بجیته مووسل و ههفته یه ک به دووای مه ولوود
مندالبازا بگه ری.

- نه تده زانی پیاوه که کییه؟ که سیکی چونه؟
- نه مده توانی پیاوه که بناسمه وه، به لام منداله که
دیاریوو جوانکیله یه کی مووزهرد بوو.
- مووزهرد بوو؟
- به لی.
مام قادر گوتی:
- نه وه وه سفه ی نه و کوره گه نجه کردوو یه تی، به
هیچ شیشه یه ک پی ناچن که نه و منداله یوسفی
جابیر جه نازه بی!
- چون؟!
- کوره که ی مام جابیر مووزهرد نیه. جگه
له مه ش، نه و، مام جابیر و دایکی ده لئین «کراس و
بیجامه یه کی نارنجیی خه تخه تی له بهر بووه».
- نه خیر، نه و ده یگوت: «نه و کوره ی من بینیم،
مووزهرد بوو، کراسیکی سپیی له بهر بوو».
مام قادر له روسته می شاگردی خوئی پرسی:
- ئی.. پاشان...؟
- پاشان ئیتر، نه وه بوو: ورده ورده خه لک
له بهر ده م فرنیسه که دا کویونه وه و پولیس هات،
چوونه ژووره وه.. که سی لی نه مابوو.
- که سی لی نه مابوو؟!

- كەسى لى نە مابوو .
- چۆن ؟!
- نازانم .
- پىشتر تۆ خۆت مندالەكە و پياوۋەكەت لە
ژوورەوۋە بىنى ؟!
- من نەمدىن ، كورە گەنجەكە و ژنەكە
بىنىبونىان .
- ئەدى باشە ، پياوۋەكە و مندالەكە چىيان لى
ھات ؟
- نازانم .
- چۆن ؟
- پۇلىس ھاتن سەروخوارى ناو فرىيەكە گەران ،
نەياندۆزىنەوۋە . پۇلىسەكان دەيانگوت : بەسەربانەوۋە
غاربان داوۋە .
- ئا . . ھا ! سەربانەوسەربان غاربان داوۋە .
- بەلى . ھەتا من گەيشتمە بەردەم فرىيەكە ،
ھىچ كامىكىيان لەوى نە مابوون .
مام قادر ، لەناكاو ، لە رۆستەمى شاگردى خۆى
پرسى :
- باشە ، رۆستەم ، تۆ ئەو بەيانىيە مەلا چاۋ بە
كلت دىت فرىيەكەى خۆى بكاتەوۋە ؟

ياسين به باوكى گوت: «خاله قادر بيست دينارى
داوته براده رتيكى خوئى: بوئه وهى بچيته موسل
به دوواى مه ولوود مندالبازدا بگه رى.

- نه خيتر.
- ئه دى كئى هات فرنييه كهى كرده وه؟
رؤسته م گوتى:
- هه موسو به بياننويهك كاتئى من ديم قه په ننگى
دوكانه كهى خويمان هه لده ده مه وه، فرنييه كه ده ميكه
كراوته وه و كه وتوتته گرهر. نازانم كئى دئى هه موسو
به بياننويهك ده يكاته وه.
مام قادر گوتى:
- لهو ده مه دا پؤليس چييان گوت؟
- سؤراغى خاوه نى فرنييه كه بان ده كرد.
- «مه لا چاو به كل»؟!
- به لئى.
- چييان ده گوت؟
- ده يانگوت «له كوئيه؟ ده بئى بيدوزينه وه!».
- ئه دى پاشان؟
- كاتئى زاننويان كه «مه لا چاو به كل» خاوه نى
فرنييه كه يه، گويم لئى بوو به كيكيان گوتى «له وانه يه
ده ستنى شاگرده كانى لهم كاردها هه بئى».
- ئه دى خه لكه كه چييان ده گوت؟
- ئه وانيش هه ر ايان وابوو كه به كييك له
شاگرده كان بووه.

مام قادر گوتی:
 - پۆلیس نەچوونە سەریان؟
 - با. ئەو بەیانییە تا نیوەرۆ، دوو جاری دیکەش
 پۆلیس هاتنەو. چوونە سەریانیش. دیار بوو
 شوینپیتیان هەلەگرتن.
 مام قادر پرسى:
 - کۆرە گەنجە کە کۆ بوو؟
 - کام کۆرە گەنج؟
 - ئەوەی لە پیتش فرنییە کە رووداوە کەى دیبوو.
 - دەیانگوت «کۆرە معاون موفیدە» ئەوەی
 توولەسەگە کەى لە مالهەو راگرتوو.
 - ئەویشیان برد؟
 - کۆ؟
 - کۆرە گەنجە کەى معاون موفید؟
 - بەلێ، بردیان. گوتیان «ئیفادەمان بو بەدە».
 ناونیشانی ژنە کەشیان وەرگرت و گوتیان «پاشان
 دێینەو بە شوین تۆدا».
 - هیچیان لە تۆ نە پرسى؟
 - با.
 - گوتت چی؟
 - چیم بو تۆ گێرایهوه، ئەمەشم بو ئەوان باس

برا گه وره كهی مه ولوود مندالباز، عهبد گولباغ،
 ئەو ئیواریه، له نادى مهه ندىسین له سه ر قوما ركردن
 بوو، به په له نامه یه كى بو مه ولوودى براى نووسى و
 دایه دهست ماموستا مورسه لى براده رى خو ى كه بو
 سبه ینى ده چوره پرسه ی خزمى كى خو ى، كه له
 قادسیه ی صدامدا «شه هید» ببوو و تهرمه كه ی
 گه رابوو مه ووسل. عهبد گولباغ له نامه كه یدا داواى
 له مه ولوودى براى كردبوو كه به هه یچ شى وه یه ك له
 مووسل نه مینیتسه وه و بچیت بو به غدا: چونكه
 پۆلیس ئیستا پێیان زانیوه كه ئەو له مووسله و..
 به دووایدا ده گهرین.

یاسین ئیواره به باوكى خو ى گوت:
 - باه، تو ده زانى: برا گه وره كه ی شى رۆ مه دفه ع
 له ئیستخباراته.
 - به لئى.
 - ده لئین مه سئول شو عبه ی ئەمنى مه خموره.
 - ده زانم. گه وادى كى به عسى خوتییه. رانیید
 نه عیم مووسلاوى. چى گوتوو؟
 - گوتوو یه تى «ئه گه ر مام جابیر شى رۆى برام
 به رنه دات، كاریك ده كه م كوره كه ی دى كه یشى به
 هه مان ده رد به ن».
 - رانیید نه عیم ئەمه ی گوتوو؟!
 - به لئى.
 مام جابیر گوتى:
 - با گوو بخوا بو خو ى.

کرد.

- تو هه یچى دى كه ت نه دیت؟
 - وه كو چى؟
 - مه لا چاو به كل؟!
 - كاتر مپىر ده ورو به رى شه ش و نیو ده بوو.
 پۆلیسه كان راپیتچیان كردم بوئه وه ی ماله كه یان
 پیشان بدهم. له گه ل پۆلیسه كان چوم بو مالیان.
 - له ماله وه نه بوو؟
 - ژنه دراوسى كه ده یگوت: «ئه مرۆ پینجشه هه یه ،
 بو قورئان خویندن چۆته سه رقه بران».

مام جابیری باوكى یوسف به عه قید عه لى
 گوت:
 - من بو خو م ده چمه مووسل به دووایدا ده گه ریم.
 - چۆن؟
 - خو م و یاسینى كورم ده چین.
 عه قید عه لى كه وته ئامۆزگارى مام جابیر:
 - نه خیر. ئەمه ئیشى خو مانه. له م رۆژانه
 ده یدۆزینه وه. عه متان نه بئ!
 - نه خیر.
 - چۆن؟
 - مه ولوود مندالباز ئەو پیاوه نیه كه ئیمه بو
 خو مان نه توانین بیدۆزینه وه.

باوکی یوسف، به قادر قیروزی خالی یوسفی
گوت:

- منیش پارهم دایه سه میری کوری مام خلیفه
دراوسیمان، بچینه مووسل و به دووایدا بگه ری!

قادر قیروزی گوتی:

- چاکت کرد! خوومان نهیدوزینه وه، پولیس
هیچمان بو ناکا.

یاسین له تیپی «سه بعه نیسان» ی گه ره کی ته براوه
یاریکه ری فوتبولین بوو، فانیله ی ژماره (۸) ی
له بهره کرد و هه میسه له «شو به یه مین» گه مه ی
ده کرد. هه مزه که نناس سه روکی تیپه که یان بوو،
ئاگاداری مه سه له ی یوسفی برای بوو. . . نه و روژه
له ناو چایخانه که ی مام خدر خمچی، که باره گای
تیپی سه بعه نیسانی لی راخراوو، دلی ده دایه وه:
- یاسین، کوری خووم، ئیشاللا ئیتر یوسفی
برات له م روژانه ده دوزریتنه وه. . . توش ئیدی وهره وه و
دهست بکه وه ته دریبی خووت.

یاسین، چاوشکاو، به لام بی نه وه ی بهیلتی نه م
چاوشکاو بیه ی خووی وهدیاربخات، گوتی:
- نایه م. چیترا نایه مه ته دریب، کاک هه مزه.

- بوچی؟

- واز له توپانی دینم.

- به یه کجاری؟

- به لی.

- بوچی؟

- توپانیم ته رک کرد. ته واو.

- بوچی؟

- مه ژغولم. باوکم به ته نیایه و ده بی له گه لی بم.

مام قادری قه یماغفرۆش، له سه ر خوانی به یانیدا،
به ژنه که ی خووی گوت:

- جابیر جه نازه، نه من و ئیستیخباراتی به عس
کوره که یان رفاندوو. من دلنیم.

- نه یه رو، به راسته؟!

- قورمساغه ی، ناویری بلتی «ئیوه ی به عس
کوره که ی منتان رفاندوو»، ده یه وی تاوانه که بخاته
نه ستوی مه لا چاو به کلی قه له ندر.

مام قادری قه یماغفرۆش خویشی لای ژنه که ی خووی
نه بوایه، لای که سی دیکه نه یده وئیرا نه م قسه یه
بکا.

یاسین، نیوه شهو، خه ونیکی ناخویشی بینی:
دیسان کومه لیک خویری و تویری و مندالباز، به
هه موویان ده وره یان دابوو. نه م جار ه یان تاهیر
ته سبیح، که مندالبازیکی گه ره که که ی خو یان بوو،
لیتی هاته پیشه وه و دهستی راکیتشا، له ناو مندالباز
و خویرییه کاندای قوتاری کرد، ئنجا سواری
پاسکیلیکی کرد و پتی گوت:
- بچو چایخانه که ی عومهر پاله وان، ئیستا
منیش دیمه نه وی. راکه!
یاسین له وه ده مه دا یوسفی برای خووی ده بینی
هاواری ده کرد:

- یاسین، نه که ی سواری پاسکیله که ی تاهیر
ته سبیح بیت! فیلت لی ده کا، ده تبا! سواری
پاسکیله که ی نه بی! ده تبا! ده تبا نه تکت ده کا!
نه که ی سواری پاسکیله که ی بی!

- به راسته؟
 - به لئی، چونکه له دوکان، به تایبسه تی له م
 ماوه یه دا زور پیوستی به من هه یه.
 یاسین رویشت. کاتی پشتی کرده باره گای
 تپه که ی، قولپی گریانیکی به خور خه ریک بوو
 قورگی دابگری: چونکه دهیزانی که جارتیکی دیکه
 ناتوانی «فانیله ژماره هه شته که ی جارانی» بکاته وه
 بهر. ههستی ده کرد ئه مه مالئاوایی کردنه له هه موو
 ئاوات و ئاره زوویه کی ئه م هه په ته ی ژبانی خوی.
 حه یف!
 یاسین ده رویشت و به بی فرمیتسک هون هون
 ده گریا. خو به هه مان شیوه یوسفی برایشی، هه ر
 سه باره ت به خوری و توری و مندالبازان بوو که
 نه بیتوانی - تا ناخرین رویش - فیری مه له کردن
 بیت! فیری زور شتی پیوست و جوانی دیکه ش..

سه میری کوری مام خه لیفه ی شهر به تفرۆش، له
 مالی مام جابیر جه نازه ی باوکی یوسف
 دانیشتبوو، هه ر چاره پتی مام جابیری ده کرد.
 نه هاته وه. له کو تاییدا، ته حه محولی نه ما، به دایکی
 یوسفی گوت:
 - پلکه به لقیس چیت لی بشارمه وه!
 - بوچی؟
 - به مام جابیر بلتی: مه ولوود مندالباز کوژراوه.
 - ئه یه رو، چون؟! کتی کوشتوبه تی؟
 - نازانم. له مووسل کوشتوبیانه. نه وهنده ی پی
 بلتی!
 سه میری کوری مام خه لیفه که گه یشته لای
 ده رگا، گوتی:
 - به باوکی یوسف بلتی که ئه مرۆ تازه له
 مووسل گه راومه ته وه.
 کاتی سه میری مام خه لیفه ده رگای داخست،
 دایکی یوسف که میک داما، پاشان به ترسیکه وه
 له دل خویدا گوتی: «تو بلتی دهستی جابیری تیدا
 نه بی!».

حه مید حه په، شه لاتیسه که ی براده ری قادر
 قیرۆی خالی یوسف، تازه له مووسل گه را بووه.
 له ناو گه راجی ته یراوه، هیشتا نه گه یشتبونه ناو
 چایخانه که، له به رده رگای چایخانه که به قادر
 قیرۆی گوت:
 - کوشتوبیانه.
 - کتیبان کوشتووه؟!
 - مه ولوود مندالبازان کوشتووه.
 - کتی کوشتوبه تی؟
 - نازانم.
 قادر قیرۆی خالی یوسف لیتی پرسی:
 - ئه مرۆ گه را یته وه؟
 - هه ر ئه مرۆش بیستم. گوتم: «به لکو زوو
 ناگادارتان بکه مه وه».
 قادر قیرۆ ماوه یه ک داما، پاشان له دل خویدا
 گوتی: «تو بلتی دهستی مام جابیری تیدا
 نه بی؟!».

مام قادری قه یماغفرۆش به روسته می شاگردی
 خوی گوت:
 - دهستی مام جابیری تیدایه.
 - بو ده یکوژی؟!
 - چون بو ده یکوژی؟ بوئه وه ی حه یای خوی
 بکریته وه، کورم.
 - ئنجا کتی ده لتی که مه ولوود مندالباز ته تکه که ی
 کردوه؟
 - ئه دی بو غاری دا؟ بوچی کوژرا؟!
 - که واته «مه لا چاو به کل» یان بو گرتووه؟
 مام قادری قه یماغفرۆش گوتی:
 - له به رته وه ی تاوانه که له ناو فرنیسه که ی نه ودا
 پرووی داوه.
 - ئه مه مانای وایه که مه ولوود مندالباز له ناو
 فرنیسه که ی مه لا کاره که ی کردوه!
 مام قادری قه یماغفرۆش داما، گوتی:
 - ناخر منیش ئه مه م به لا وه سه یه: مه ولوود
 مندالباز له ناو فرنیسه که ی «مه لا چاو به کل» ی
 قوریه سه ر چی ده کا به م سه عات شه شی به یانیسه؟!
 ئنجا پاشان گوتی: چی نه بوو نه وینده ر نه بی؟!
 روسته م گوتی:

- باوهرې ناکه م.
 - باوهرې به چی ناکه ی؟
 رۆسته م پیکه نی، گوتی:
 - باوهرې به دوو شت ناکه م.
 - یه که م؟
 - که باوکی یووسف بچی مه ولوود مندالباز
 بکوژیت.
 - بو؟
 - چونکه باوکی یووسف باوهرې وایه که «مه لا
 چاو به کل» کاره که ی کردووه.
 - لای تو وا ده لئ؟
 - دووهم شتیش: مه ولوود مندالباز چون به بی
 ئیزنی خاوه ن فرن مندال ده هینیتته ناو فرنه وه بو
 کاریکې ناوها؟!
 مام قادر له رۆسته م تووره بوو:
 - هه تیو، یه عنی تو بیت وایه که دهستی مه لاش
 له کاره که دا هه یه؟!
 - نا، استغفرالله.. به لام منیش له وه تی ناگه م:
 مه لا چاو به کل چون ناگای له وه نه بووه که کاترمیر
 شه شی به یانی مندالبازیک بیت له ناو فرنییه که ی،
 خوئی بو مندالی خه لک دانوسیتیت و نه تکی

ياسين، ئەو ئىتوارەيە، بە بەردەم حەمام موراددا دەگەرپاڭپاڭ، لەناكاو ديسان چاوي بە عەريف عيسا كەوت. بەلام ئەم جارەيان، ياسين لە بەردەم حەمامەكەدا كەمىك ترسا: چونكە تەنيا بوون و كەمىكيش دنيا تاريك داها تېوو:

ئەم عەريف عيسايە ئىواران لە بەردەم حەمامەكاندا رادەووستت و چاوي دەگيرى. ياسين باش دەزانى: مندالبازە و پياويش دەخاتە سەر خۆي. زۆر سەيرە!

ياسين لە دلي خۆيدا گوتى: «عەريف عيسايەكى مندالباز لە پۆليسخانە بيت و لە مەسەلەي براى من بكۆليتەوه؟!»

ياسين پىتي سەير بوو: پۆليس خۆي مندالباز و دوودەركى بيت!

پۆليسيكى مندالبازى دوودەركى، بوخۆي لەناو مەخفەرى پۆليس، دۆسيەي مندالە ئەتك كراوەكان لە ژوورپكەو بەتە ژوورپكى تر، تەنانەت لەوانەيە سەرهەرشتىي حوكمدان بەسەر تاوانەكەشدا بكات. زۆر سەيرە!

جابير جەنازە چوووە لاي مەريوانى كورى معاون موفيد، ئەو كورپە گەنجەي كە لەگەل نەجيبەخانى مام هادى پەرەشوت، لەبەردەم فرنييه كەي «مەلا چاوي بە كل»، تاقە دوو كەسپك بوون يەكەم جار و پيش هەموو كەسپك بەسەر رووداوەكەدا چوو بوون و هەموو شتتەكيان ديوو.

مام جابير رووي لە مەريوانى معاون موفيد كرد: - كورم، من دەزانم پۆليس ئىفسادەيان لىت وەرگرتوو و ئەو ديوته لاي پۆليس باست كردوو.

بەلام ئەو بەيانىيەي رۆژي پيششەمە، تۆ لە نزىك رووداوەكەو بوويت. تكات لىتەكەم، مەريوان گيان، لە نووكەو بووم بگيرەوه، چۆن بوو؟!

- گوئى بگرە، مام جابير!

- بەلى..

- من بىجامەم لەبەر كرد و لە مال دەرھاتم بچم سەموون بكرم. ئەو بەيانىيە، من يەكەم كەس بووم گەيشتمە بەردەم فرنييه كە. يەكسەر لە دوواي منەو بە چەند دەقيقەيەك ژنىك هات: ژنى مام هادى پەرەشوتى دراوستى خۆتان. ئىمە هەردوو كمان، من و خىزانەكەي مام هادى، لەبەردەم فرنييه كە راوەستابووین بوئەوئەي قەپەنگى فرنييه كە

بكات؟!

مام قادر لەناكاو پرسى:

- شاگردەكەي «مەلا چاوي بە كل» ئىفسادەي چىي داو؟

- دوپنئى ئەويشيان گرتوو؟

- نازانى ئىفسادەي چىي داو؟!

- تاگام لى نىه.

ئەم پاش عەسەر، بەلقيس خانى داىكى يووسف، لەژىر دارمىتو كەي ناوەرستى حەوشەكەيان، چارۆگەيەكى سپى بەسەريەو، تەسبىحىكى سەد و يەك قلى بەدەستەو، دانىشتوو.. دەوران دەوريشى هەمووي ژنى گەرەك: سەفیهت خانى مام خەليفەي شەرىفە تفرۆش، دايزە ويدادى ژنى مەلۆ خەنجەرچى، ئامبەنە دوندوك سۆرى ناترى حەمام شىفا، لەگەل ئەبلە سەمىرەي ژنى كاكل بنجوى دراوسىيان.. هەموويان، دەتگوت لە پرسەيەك دانىشتوون، دانىشتوون و دلبيان دەدايەو.

بەلقيس خان، دەستى چەپى لەسەر ئەژنۆي جەيرانى خوشكى گەرەي، بە دەستى راستيشى لە چۆكى خۆي دەدا و دەلالايەو:

- وىش.. باشە، هەر هىچ نەبى: بگەریتەوه! هىچ نەبى بىگەریتەوه! يووسفى من لەكوپىيە، خوايە؟ لە چاوان كوئىر بم..

هه‌لبده‌نه‌وه و سه‌موومان بده‌نئ، له‌ناکاو
ده‌نگه‌ده‌نگیکمان له ژووره‌وه بیست. ژنه‌که ته‌ریق
بووه، گوتی «ئه‌یه‌رۆ»، پاشان هه‌ر خویشی،
دانه‌وییه‌وه و له‌ژیر قه‌په‌نگه‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی
ژووره‌وه‌ی کرد. له‌ناکاو هه‌ر هینده‌م زانی ئه‌م
چاره‌یان ژنه‌که نه‌عه‌ته‌یه‌کی کیشا و به‌ استغفرالله
استغفرالله غاری دایه‌ سه‌ر جاده‌که!

منیش دوای ئه‌و به‌ هه‌مان شپوه ته‌ماشایه‌کی ژیر
قه‌په‌نگی فرنییه‌که‌م کرد، دیتم: پیاوێک سواری
مندالێک بووه و.. ته‌واو. ئیدی ویستم بچم
قه‌په‌نگی دوکانه‌که هه‌لبده‌مه‌وه. کاتێ قه‌په‌نگه‌که‌م
هه‌لبدایه‌وه، ئه‌وان یه‌کسه‌ر غاریاندا.

- غاریان دایه‌ کوێ؟

- غاریان دایه‌ سه‌ره‌وه. به‌ قالد‌رمه‌که‌دا
سه‌رکه‌وتن.

- ئی.. پاشان؟

- چومه‌ سه‌ر جاده‌که، هاوارم کرد: پۆلیس،
پۆلیس.. خه‌لکینه!

کاک رۆسته‌می شاگرده‌که‌ی مام قادری
قه‌یماغفرۆش یه‌که‌مین که‌س بوو به‌ته‌نگمه‌وه هات.
به‌لام کاتێ ئه‌و گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگای فرنییه‌که،

ئەوان رۆڭشستبۇون. كاك رۆستەم فرىا نەكەوت هېچ بېيىنى. بەلام من بە چاوى خۆم ھەموو شتېك دىت. ژنەش دىتسىانى، بۆيە ئەو غارى داىبە لاي كاك رۆستەم و ھاواری كرد.

مام جابىر لە مەريوانى پرسى:

- مندالەكە كراس و بىجامەيەكى خەتخەتى نارنجىيى لەبەر بوو؟

- نەخىر، كراسىكى سپىي لەبەر بوو.

مام جابىر پرسى:

- كورپى خۆم.. باشە، تۆ يووسفى كورپى منت نەدەناسى؟! ئايا ئەوئى تۆ دىتت كورپى من بوو؟ ئاخۆ بە يووسفى كورپى من دەچوو؟

- نازانم. من ئەو مندالە بشىبنمەو نايئاسمەو. ژوورەو تارىك بوو. نەمتوانى باش بىيانىنم؛ بەلام كراسىكى سپىي لەبەردابوو، نەك نارنجىيى خەتخەت.

- نەتدەزانى پىاوەكە كىبە؟ كەسىكى چۆنە؟

- نەمدەتوانى پىاوەكە بناسمەو، بەلام مندالەكە دياربوو جوانكىلەيەكى مووزەرد بوو.

- مووزەرد بوو؟

- بەلى.

- کورم، ئەو وەسفەى تۆ دەیکەى، بە هیچ شێوەیەک پێ ناچێ ئەو مندالە یوسفى من بێ!

- منیش، لە ئیفا دەکەى خۆمدا، هەرگیز نەموتووە یوسفى کورى تۆم دیوہ. من شتى وام نەگوتووہ.

- یوسفى کورى من موزەرد نیہ، جگە لەمەش، ئەو بە یانییە، یوسف کراس و بێجامەیکى نارنجی خەتخەتى لەبەر بووہ.

- نەخێر، ئەو کورەى من بینیم، موزەرد بوو، کراسیکى سپى لەبەر بوو.

مەریوانى کورى معاون موفید بە مام جابیری گوت:

- ئیوہ خۆتان لای پۆلیس گوتوتانە کە ئەمە کورەکەى ئیوہیە. من نەمگوتووہ.

مام جابیر پرسى:

- باشە، کاک مەریوان، تۆ ئەو بە یانییە، یوسفى کورى منت لە هیچ شوێنیک لەو ناوہ یان لەسەر جادەکەى دەرەوہ نەدیت؟

- گوی بگرە، مام جابیر: من یەکەمین کەس بووم گەیشتمە بەردەم فرنییەکە. کەسم لەو ناوہ نەدیت، تەنیا مەگەر یوسف پێش من هاتبیت و من نەمدیبێ! بێگومان من هیوادارم ئەو نەبیت.

باوهریش ناکهم ئەو بیئت.
 - ئەدی ئەگەر ئەو نه بیئت، کوری من کوا؟ بۆ
 نه هاتهوه؟
 مهربوانی کوری معاون موفید ته ماشای خه فه تی
 سه رو خساری مام جاییری ده کرد، گوتی:
 - هه رکه ئیتر ورده ورده خه لک له به رده م
 فرنییه که دا کۆوونه وه و پۆلیس هات، چوونه
 ژووره وه.. ناو فرنییه که که سی لی نه مایوو.
 - تو پیشتر منداله که و پیاوه که ت له ژووره وه
 بینی؟
 - بینیم.
 - ئەدی باشه، چیمان لی هات؟
 - نازانم.
 - چۆن؟!
 - پۆلیس هاتن سه رو خواری ناو فرنییه که گه ران،
 نه یاندۆزینه وه. پۆلیسه کان ده یانگوت: به
 قالدومه که وه سه رکه وتوون. سه ربانه و سه ربان غاریان
 داوه.
 مام جاییر له ناکا و له مهربوانی معاون موفیدی
 پرسى:
 - کاک مهربوان، تو ئەو به یانییه مه لا چا و به

کلت دیت فرنییه که ی خۆی بکاته وه؟
 - نه خپږ.
 - ئه دى کى هاتبوو فرنییه که ی کردبو وه؟
 مه ربوان گوتى:
 - هه موو به يانییه که کاتى من ديم سه موون بکرم،
 فرنییه که ده مپکه کراوه ته وه و که وتوته گره گر. نازانم
 کى دى هه موو به يانییه که ده بکاته وه.
 مام جابير گوتى:
 - کاتى پۆلیس هاتن، چييان گوت؟
 - سوڤاغى خاوه نى فرنییه که يان ده کرد.
 - مه لا چاو به کل؟
 - به لى.
 - چييان گوت؟
 - ده يانگوت «له کوپیه؟ ده بى بيدۆزینه وه!».
 - ئه دى پاشان؟
 - کاتى زانیيان که «مه لا چاو به کل» خاوه نى
 فرنییه که یه، گوتم لى بوو به کيکیان گوتى «له وانیه
 ده ستى شاگرده کانى له م کاره دا هه بى».
 - ئه دى خه لکه که چييان ده گوت؟
 - ئه وانیش هه رايان وابوو که یه کيک له
 شاگرده کان بووه.

مام جابیر پرسى:
 - پۆليس نه چوونه سهربان؟
 - با چوونه سهربانيش. ديار بوو شوپنپييان
 هه لده گرتن.
 - كيبى ديكهش له گه ل پۆليس ه كان بوو؟
 - كاك رۆسته مى شاگردى مام قادر.
 - نه ويشيان برد؟
 - به لى، و ابزانم برديان. گوتيان «ئيفاده مان بو
 بده». ناو نيشانى ژنه كهى مام هادى
 په ره شوو تيشيان وه رگرت و گوتيان «پاشان ديينه وه
 به شوپن تودا».
 - هيچيان له تو نه پرسى؟
 - با.
 - گوتت چى؟
 - چيم بو تو گيپرايه وه، نه مه شم بو نه وان باس
 كرد. من ته نيا نه وه ندهم تاگا لى بوو.
 - تو هيچى ديكهت نه ديت؟
 - هيچى ديكهى وه كو چى؟
 - «مه لا چاو به كل»؟!
 - كاتر مپير ده و روبه رى شهش و نيو ده بوو.
 پۆليس ه كان كاك رۆسته مى شاگرده كهى مام قادر يان

راپینچ کرد بوئنه وهی مائی «مه لا چاو به کل» یان
پیشان بدا. کاک رۆستم له گه ل پۆلیسه کان چووبوو
بو مالیان.
- له مال بوو؟
- نازانم.

قادر قیروئی خالی یوسف دهیزانی مام جابیری
زاوای، لینه دروویه کی به له نگازه، دهستی کورته و
لهو ماوه یه دا پاره یه کی زۆری سه بارهت به بزربوونی
یوسف خه رج کردووه، چوو مهردانه ههفتا دیناری
خسته دهست به لقیس خانی خوشکی و گوتی:
- به لقیس نهو بره پاره یه م لی قبول بکه!
به لقیس خان گوتی:
- جابیر قبولی ناکا، قیرو.
- چۆن؟
- لیم توو ره ده بی و دهشتداته وه. وهری ناگری.
گوتی:
- باشه، قهیناکه؛ هه لیده گرم: ئیشاللا جه ژنی
داهاتوو بو یوسف به کورته ک و شه لواریکی تازه
دهدین.
به لقیس قیروئی برای ماچ کرد و چاوه کانی پر
بوون له فرمیسک:
- ئیشاللا.

دایزه ویدادی ژنی مه لو خه نجه رچی، به نه بله
سه میره ی ژنی کاکل بنجوی ده گوت:
- گۆزم کۆر ئۆلسن، یوسف نه گوزهل
ئوغلانییدی!
- ویش..
جهیرانی پووری یوسف، به م قسه یه، یه کسه ر
جهرگی بووه ئاو، به چمکی کراسه که ی
فرمیسکه کانی خۆی سپییه وه:
- «جوانی» سه رت ده خوا.. خوشکم.

مام قادری قه یماغفرۆش، له سه ر خوانی ئیواره
دانیشتبوو، به ژنه که ی خۆی گوت:
- ده لێن پیاویک له گه ره کی باداوان، پیرئ
شهو، کوره که ی خۆی سه ر بریوه و چوویشه خۆی
ته سلیمی پۆلیس کردووه و گوتوویه تی «کاریکی
ئاوهام کردووه».
- استغفرالله، پیاوه که، چۆن؟ له سه رچی؟
مام قادری قه یماغفرۆش گوتی:
- کوره که ی قوونده ر بووه. له سه ر کاره که
گرتوویه تی و زانیویه تی چیی کردووه.
- هه ر سه ری بریوه؟!
- هه ر سه ری بریوه. سه ری کوره که ی خۆی بریوه.

عوسه کهر و تاهیر تهسبیح و جهمیل دۆخین، له چایخانهکهی «مام نیعمهتی کوتریان» که دهپروانییه بهرامبهر مزگهوتی شیخی چۆلی، بهدیار سهما و گۆرانسییهکانی سهمیره توفیقی تهلهفزیونه رهش و سپییهکهوه دانیشتبوون: گهمهی ئەزنیفیان دهکرد، دووکهلی جگههریان به با ددها و باسیان لهوه دهکرد که ههر یهکهیان بۆ یهکهمین جار کهی بوو تامی سمت و کهفهلی مندالیان کردوه. عوسه کهر گوتی:

- ئەوکات تهمنم ههژده سال بوو. راستییهکهی: ههستم دهکرد ئەم ژیانه حیزه شهپتیکی تونده لهنیوان خهلکی گهوره و خهلکی مندال. ههفتهی دوو سی رۆژان دهچووینه مهلهبهکهی کووران لهسه رینگای عهناکهوه بۆ فوتبولتین. بهبیرته عوسه؟ ههندی ئیوارهش ههر له چایخانهی ئەتلهسی خۆمان له خانهقا دادهنیشتین. خهلکی گهورهی وهک عهریف عیسا و سهلیم ساپرووخ و قادر قیسهکتیش بهردهوام مرخییان له مندالی وهک من و تو خۆش کردبوو. خوا خویان بوو کورپکی جوان بیته ناویانهوه و بیکهنه قلی خۆیان.

- توش ئیدی، مندالیکی جوان بووی.

یاسین، ئەو ئیوارهیه، بۆ تۆزینهوه له مهسهلهی یووسفی برای، لهناو مهخفهری تهپراوه، لهناکو دیسان چاوی به عهریف عیسا کهوت.

ئەو عهریف عیسا، یه زۆریه ئیواران له بهردهم دهراگی چهمام موراد رادهوستی و خهلک دهلین «مندالبازه و پیساویش دهخاته سههر خۆی». زۆر سهیره! یاسین له دلی خۆیدا دهیگوت: «عهریف عیسا یهکی مندالباز له پۆلیسهخانه بیت و له مهسهلهی برای من بکوئیتهوه؟!». عهریف عیسا لپهه چ دهکا، خوییه! یاسین پیتی سههر بوو: پۆلیس خۆی مندالباز و دوودههرکی بیت! یاسین پیتی سههر بوو: پۆلیسیکی مندالبازی دوودههرکی دۆسیهه برا لاقهکراوهکهی له ژوورهی مهخفهروهه بیاته ئەو ژوورهی دیکه و تهناوت لهوانه یه سههرهشستی حوکمدان بهسههرا تاوانه کهشدا بکات!.. سهیره!

بهلقیس خان دهلالایهوه و به فههمهخانی ژنی تۆپپال جهلال بهزازی دهگوت:

- له چاوان کوپرم، وهیش.. یووسف تیر بوئی مندالیی خۆی نهکرد. به باوکی دهگوت «بابه بچمه مهسهبهح؟» باوکی دهیگوت «مهسهبهح مندالبازی لپیه، کوپرم، نهچی!»؛ به باوکی دهگوت «بابه بچمه سینهما؟» باوکی دهیگوت «سینهما مندالبازی لپیه، کوپرم، نهچی!»؛ به باوکی دهگوت «بچمه مهلهبهح؟» باوکی دهیگوت «مهلهبهح مندالبازی لپیه، کوپرم، نهچی!»؛ به باوکی دهگوت «بابه بچم خۆم فیپری پاسکیل هاژووتن بکهه؟» باوکی دهیگوت «ناوپاسکیلچیان مندالبازی لپیه، نهچی، کوپرم!».. وهیش!.. ئەم ژیان و ئەم دنیا یه لهو یوسفه بهسته زمانه ی من چهرام بیوو، ئنجاش.. فههمهخانی ژنی تۆپپال جهلالی بهزاز لهگهڵ بهلقیس خان هۆن هۆن دهگریا:

- ولاتی ئیمه ئشتهم ناوهایه بهلقیس خان.. مندال له شاری ئیمه بۆیه فیپری هیج نابن. بهخوا مندالی منیش، باوکیان ناهیلتی له کونی ژوورهوه بیته دهروهه.

- ئىدى ژيان ئو زۆرانبازييهى نيتوان گهورهكان و منداللكان بوو: يان دهبووايه بيمه «قلىك» يانيش دهبووايه بيمه ريزى پياوان و خۆم قوتار بكمه. تاهير تهسبيح گوتى:

- بيگومان چارهسهرى دووهم خوشتر بوو. ئنجا گوتى:

- منيش، دهزانى به كى دهستم پى كرد؟
- به كى؟
- «نه جو».

- «نه جو نازدار»؟
هر سىكيان داiane قاقاي پيكيه نين.
- بهختت هه بووه هه غه ددار.

- نه جو نازدار يه كه م قل بوو له ژيانمدا، به لام شتى وا خوش نابيته وه له هه موو دنيا.
عوسه كه ر هه پ به يازيكي فرى دا، گوتى:

- نه جو پيشتر كونه چالى سه ليم سا رووخيش بووه، گيانه.

- به لام له ناو كچانت دانابا، فه رقت پيى نه ده كرد. ئنجا چه نديش خوشى ده ويستم!
- به راستته؟

- هه موو جار پيى ده گوتم «جه ميل، توئه گهر

دهستت بگاته کچیتک، دلنیام واز له من دههینی. وا نیه؟». منیش ده مگوت «هه رگیز». دهیگوت «به خوا زۆر ده ترسم نه گهر کچیتک یان ژنیکت دست بکهوئ، واز له من بیتیت!». منیش له و کاتانه دا له دلئ خوئمدا ده مگوت «نجا کوانئ له م شاره دا کچ له کوئ؟».

له م کاته دا تاهیر ته سبیح ویستی له نۆره ی خوئدا قسه بکا، جه میل دۆخین رئی قسه ی گرت و گوتی:

- تو، هیچ قسه مه که!

له گهل عوسه کهر دهستیان کرده پیکه نین؛ عوسه کهر گوتی:

- تو بابه لباب بوئ ماوه ته وه. ده رانین.

- نه وه ی تو. ویراسییه.

یاسین، نه و شه وه، خه ونیکی عه نتیکه ی دیت: یاسین بیووه فریشته یه ک و ده فری. ههر به ئاسمانه وه باله کانی لیک ددها. تا ورده ورده گه یشته سه ر گهره کی ته عجیل (نه و گهره که ی که هاوړپیکانی خوئ و مندالی دیکه ش، له بهر سه لیم ساووخ نه یاننده وپرا به شه وان ته نانه ت پینح ده قیقه ش چیه له مال بیتنه دهره وه و پیاسه یه ک له ناو جاده بکه ن). چووه سه ر گهره کی خانه قا (نه و گهره که ی که هاوړپیکانی خوئ، له بهر که ریم که رگئ نه یاننده وپرا ته نانه ت بو جاریکیش بچه سینه ما حه مرآ و فلیمیکی شه مشوون یان رینگو ته ماشا بکه ن). چووه سه ر گهره کی ناوقه سران (نه و گهره که ی که هاوړپیکانی خوئ، له بهر عوسه کهر نه یاننده وپرا بچه چایخانه یه ک دانیشن ده ستیک دوئینه بکه ن).

یاسین، ههر به ئاسمانه وه، له بهر ده رگای مالی ههر به کیتک له هاوړپیکانی خوئ، باله کانی خوئ لیک ددها و یه ک یه ک له ده رگای مالی هه موویانی دا. هه موویانی بانگ کرد. هه موویانی کوکرده وه: له چایخانه که ی مام عیدوئ میردی ئیسپوکی پووری خوئ، که عاده تی بوو ته نیا له وئ بوئری دانیشیت،

جه مال سیوان ناموزای جابیر جه نازه بوو، له ناو چایخانه کانه له گهل مندالبازه کانی گهره کی ته براوه و خانه قا هه لسوکه وتی زۆری هه بوو.

به لقیس خان، نه و شه وه، که له گهل مام جابیری میردی به دیار ته له قزیونه وه دانیشتبوون ته ماشای «صور من المعرکه» یان ده کرد، به نووزه یه کی برینداره وه به میرده کلۆله که ی خوئ گوت:

- جابیر بو ناچیتته لای جه مال سیوانی بنعامی خۆت و پرسبارتیک له نه ویش بکه ی؟

- پرسباری چیی لی بکه م؟

- چووزانم. نه و له گهل نه م خوئری و توڑیبیانه زۆر هه لده ستی و داده نیستی. به لگو خه به رتیک له شتیک هه یه!

دانیشتن.

یاسین دەیدیت: سبحان الله، هاوړپیکانیسی، له ناو چایخانه که دا، هموویان وهک خوځی، بالیان لی پروابوو. تهنانهت پوښسه کانیس - که له بهر ده رگا پاسه وانیتی ئه وانیان ده کرد، بالیان لی پروابوو.

له ناو چایخانه که، پیش ئه وهی یاسین ده ست به قسان بکات، چند فرشته یهک، بالدار، سمیل توپ، هاتن ده مانچه و فیشه گ و چه قو و دامرپوکس و قامه و خه نجه ریان به سه ر یاسین و هاوړپیکانی دابه ش کرد. ئنجا یاسین ده یویست به رامبه ریان بکه ویته قسه و پیمان بلتی:

- برادران، ئیمه لیره کوویونه ته وه بوئه وهی دژی مندالبازه کان بجه نگین و له ناویان بیهین.

دیتی: برادره ریکی زور نزیکی خوځی، نه وزاد تیروگ (که شهوپکیان باوکی ئه و نه وزاده به تیروگ نه وزادی له ماله وه راو نابوو - بویه ناویان نابوو نه وزاد تیروگ) تیروگیکی دریتی ئه ستوور به دهسته وه، له ناوه راستی هم موو برادره کانی پاره ستابوو، گوتی:

- ئیمه نهک ته نیا مندالبازه کان، به لکو پیویسته

هه موو خه لکی گه وره (پیاوه کان) له ناو ببهین و بیانکوژین.

سه ربه ست، که پۆلی چواره می ناماده بی بوو و جار تکیان له ناو مه سه به حی ئیداره ی محه للی، شه فیق شه للاتی چوو بوو بیحامه که ی هینابوو خواره وه و ویستبووی رایکیشیتته ژوو ریکه وه و هه ر بۆیه ش له و رۆژه وه مه سه به حی ته رک کردبوو و نه ی توانیوو فیتری مه له بییت، به سه رسوپمانه وه گوئی:

- هه موو پیاوه کان؟! -

- به لئی هه موو پیاوه کان. چونکه هه موو خه لکی گه وره به رامبه ر ئیمه ی مندال تاوانبارن. هه موو خه لکی گه وره به رامبه ر چاره نووس و داها تووی ئیمه ی مندال گونا هکار و به رپر سیارن.

کارزان له هه موویان بچوو کتر بوو، کورپه ده وه مه ندیککی گه ره کی ناوقه سران بوو، له ترسی حه مید حه ربه - که هه می شه له چایخانه که ی به رامبه ر خه لیل پاسکیلچی داده نیشت - هه رگیز نه ی ده و پیرا بچیتته لای خه لیل پاسکیلچی و پاسکیلک بۆ خووی به کری بگریت بۆئه وه ی خووی فیتری هاژۆتنی پاسکیل بکات، له نه وزاد تیروگی

پرسی:

- یه عنی باوکی خوښمان؟
- به لئی، باوکی خوښمان. مامه کافمان،
خاله کافمان، ته نانهت برا گه وره کانیشمان..
فه ره یوون که تا نه وکاتهش هر باسی ده کرد
جه میل دؤخین و مه جید مزه لئی وازی لی ناهین،
گوتی:

- بوچی؟ خو نه وان مندالباز نین؟!

نه وزاد تیروگ گوتی:

- نه و پیاوانه، نه و گه ورانه (باوکمان، خالمان،
مامه کافمان..) نه وانه ی مندالباز نین، خه تای نه وانه
که ناتوانن نه و مندالبازانه مان له کول بکهنه وه.
خه تای نه وانه که ده مانخه نه ناو نه و مندالبازانه وه.
خه تای نه وانه که نایانه وی له ده ست نه و هه مسو
مندالبازانه بمانپارین. نه و خه لکه گه ورانه ن که
بوونه ته هوی به دبه ختبی نیمه و دهرده سه ریبه کافمان.
سالار، کوره فه رمانبه ریک، ته مه نی پازده سال،
دوو جاران له ده ست که ریم که رگن غاری دابوو،
بوچونه که ی نه وزاد تیروگی په سهند کرد و گوتی:
- به لئی، هه مسو پیاوه گه وره کان، باوکه کافمان،
مامه کافمان، خاله کافمان.. چونکه نه وانن «که به و

بچووکی و بی تواناییه ی خوشمانه وه» دهماننیرن
 بچین له کارگه کاندای کاربکه یین، دهماننیرن له سه ر
 جاده کان، له ناو چایخانه کاندای گوله به روژه و بنیتشت
 بفرۆشین و بۆیاغچیتی بکه یین، له دوکانی خویری و
 تویری و مندالبازه کاندای دهمانکه ن به شاگرد...
 روژانه و قازانجه کانیشمان بۆ خویمان ده بخۆن.
 ئنجا «ئیبۆ» به هه مان شیوه په سه ندی
 بۆچوونه کانی ئه وانی کرد و گوتی:
 - به لئی، ئه و خه لکه گه ورا نه ن که بوونه ته هۆی
 به دبه ختی ئیمه و دهرده سه ربیه کافمان.
 - به لئی، ئیمه پیوسته ئه م شوڕشه دژی هه موو
 پیاوه کان و گه و ره کان بکه یین، به لام پیوسته
 له سه ره تادا به مندالبازه کان ده ست پی بکه یین.
 فه ره ی دوون پرسى:
 - چۆن ده ست پی بکه یین؟
 - بیانکوژین.
 - تو له ی هه موو مندالیکی ئه تکراویان لی
 ده که ی نه وه.
 - تو له ی هه موو مندالیکی لاقه کراویان لی
 ده که ی نه وه.
 - ورگی هه موویان هه لده درین.

- هه موو شتتیکمان هه به: ده مانچه، فیشه گ ..
- به چه قو ..
- به خه نجه ..
- به قامه ..
- له ماوه ی بهک هه فته دا هه مویان له ناوده به بین.
- ئیتر ئه م شاره له مندالباز پاک ده بیته وه.
- ئیتر له مه و دووا به تاره زووی خو مان ده توانین
- بچینه سینه ماکان ..
- ئیتر له مه و دووا به و په یری سه ره به ستیی وه
- ده و یرین بچینه چایخانه کان ..
- ئیتر له مه و دووا ده توانین بی ترس تا
- نیوه شه ویش له دهر وه بمینینه وه ..
- ئیتر له مه و دووا شه و ژیان ی تیدا ده ژیتته وه؛
- هه موو ئیواره بهک ته نانه ت تا نیوه شه و انیش بازار و
- شه قامه کان زیره و شان ده بنه وه؛ ژیان به ناو شه ویشدا
- دهست پیده کاته وه ..
- ئیتر دنیا ده بیته دنیا ی پاک ی مندالان ..
- ئیتر دنیا ده بیته دنیا ی خه لکی پاک و
- بیگونا ح و ساده ی وه کو خو مان.
- بژی مندال!
- بمری مندالباز!

له ناو چایخانه که، منداله کان، هه ربه که و
چه قۆیه ک یان ده مانچه یه ک یان خه نجه رتیک
به ده سته وه، هه موویان یه ک به ده نگ هاواریان
ده کرد:

- بژی مندال!
- بژی مندالباز!

له و هاتوها واره دا بوو، یاسین له خه ونه که ی
بیدار بووه وه. کاتی هه لسا یه وه، له سه ربانه
فینکه که ی مائی خو باندا عاره قه یه کی خه سته
کرد بوو. دلی ته پ ته پ لیبی ده دا. له نا کاو که ناو ری
لای ده سته چه پی خو ی دایه وه، دیتی: باوکی، له ژیر
لیفه یه کی نه ستوردا هینکه هینکی پی که وتوو و
«مه ژغوله».. نه ژنۆی دایکی خویشی بینی:
رووت.. هه لده له رزی.

.. ئۆف، یوسف، کویراییم دایه!
رۆژتیک هاته وه مال، ده گریا، گوتی «دایه..».
گوتم: «گیانی دایه ی؟». گوتی: «نه مرۆ، دوو
ئیسستیخباراتی پیای حکومه ت له ناو جاده
پایانگرتم، داوای هه ویه یان لێ کردم. منیش هه ویه م
پێ نه بوو. گوتیان:
- لیش ما تشیل هه ویه؟
منیش گوتم: ئانی نسیت نه شیل هه ویه.
ره شه قوته که یان گالته می پیکرد، گوتی:
- نسیت تشیل هه ویه؟
گوتم: ئی. نسیت. به س باکر نه شیل هه ویه.
نه منه که ی دیکه، نه سمه رتیک قه له و بوو، گوتی:
- یه عنی باکر تشیل هه ویه؟
منیش گوتم: ئی.. باکر نه شیل.
ره شه قوته که، گوتی: تشیل؟
گوتم: ئی.. نه شیل.
ئه م جاره نه منه نه سمه ره قه له وه که دیسان لیمی
پرسییه وه:
- تشیل.. ها؟
گوتم: ئی.. نه شیل.
دیسان گوتی: تشیل؟

نزاری کوره پارچه له که ی مام قادری قه یماغفرۆش
که برادر و هاو زای یوسف بوو، نه و شه وه دیسان
خه ونیکی ناخۆشی دیتبوو: «خه لیل پاسکیلچی» و
«عوسه که ی» و «که ریم که ناس».. به هه ر
سپکیان، له ناو به سته که ی ژیر پردی سه یداوه،
په لکیشیان ده کرد و ده یانویست بیبه نه ناو
تاریکییه که. نزاریش هه ر هاواری ده کرد و که س
نه ده گه یشته فریای. مام قادری قه یماغفرۆش دیسان
له گه ل هاوار و لالانه وه ی کوره که ی خو ی خه به ری
بوویه وه:
- لا حول و لا قوه الا بالله..

منیش نه مده زانی گالتهم پی ده کهن و پیم
 راده بویرن، گوتم:
 - ئی.. ئه شیل.
 پاشان نه مننه قه له وه که گوتی:
 - یه عنی ئینته تگدر تشیل؟
 گوتم: ئی.. ئه شیل.
 - تشیل؟
 - ئی، ئه شیل.
 ههردووکیان پیده که نین و نه مده زانی پیم
 راده بویرن.
 پاشان ره شه قوته که لیمی پرسی:
 - تجی مه عانا تشیل ئیلنا؟
 منیش گوتم: وین؟
 گوتی: نرووح. عدنا مه کان.
 منیش گوتم: وین نرووح؟
 گوتی: ئینته تشیل و ما عه لیک.
 کاتی ناوهای گوت، ئنجا تیگه یشتم. گوتم:
 - ئه نا باکر ئه شیل ههویه!
 که چی ره شه قوته که گوتی:
 - له عد ته عال ئینطینه نیچه و به عد ما نطلب
 ههویه مننه ک.

- لای عه قید عه لی دیمه وه .
 - چیبی تازه هه یه ، کورم ؟
 یاسین گوتی :
 - شبرۆ مه دغه عیان بهرداوه .
 باوکی یوسف تووره بوو :
 - نه وه برا ئیستیخباراته خو تریبه که یه تی !
 ئنجا دهستی دایه کورتهک و شالواره که ی ، خو ی
 کوکرده وه بچیتته مه خفه ری ته پراوه :
 - چۆن ده بی به ربدری ؟! نه دی نابی بزانی نه م
 منداله به سته زمانه ی ئیمه له کو ییه و کی
 رفاندوویه تی ؟

حاکم بیوار ، له ژیر چاویلکه نه ستوره که یه وه ،
 بیده نگ ، له دۆسیه ی مه ولوود مندالباز ورد
 ده بووه . له ناکاو ، گوتی :
 - دهک نه عله تت لیده ، زه لام !
 محامی کاکل ، که پاریزه ری کیشه ی مه ولوود
 مندالباز بوو ، گوتی :
 - شه بتانیش دهستی لی شۆردووه ، جه نابی
 حاکم .
 حاکم بیوار گوتی :
 - مام جابیری باوکی یوسف هه قیه تی که
 گومانی چۆته سه ره نه م خوانه ناسه .
 محامی کاکل به نیمچه ته وسیتکه وه گوتی :
 - نه دی که واته بوچی له هه مان کاتیشدا شکاتی
 له «مه لا چاو به کل» کردووه ؟
 - پیم وابی به دبه ختییه که ی «مه لا چاو به کل»
 له وه دایه که شوینی تاوانه که هی نه وه : کاره ساته که
 له ناو فرنییه که ی نه ودا رووی داوه . نه گینا «مه لا
 چاو به کل» هینده جینگه ی گومان نیه ...
 - ئیمه ی مافه ره ره ، که وره م ، هه میسه به
 شتیکی راستی ده زانی بیرسین : «بوچی ؟» .
 حاکم بیوار پیی خوش بوو که محامی کاکلیکی

منیش خۆم وا پیشان دا که عه ره بییه که باش
 تینه که یشتووم . گوتم :
 - باکر نه نطیکوم هه ویه . باکر نه شیل هه ویه .
 که چی نه سمه ره که گوتی :
 - لا . لا . ئینطینا نیجه و ما نرید هه ویه ...
 کو تریاییم دایه ، یوسف ! ده یگوت :
 - ده ترسام غار بدهم . ده ترسام نه گه ر غار بدهم
 ته ققه م لی بکه ن !
 ناخریش هه ر غاری دابوو . کاتی غاریشی دابوو ،
 دووای که وتبوون . کاتی گه یشته ماله وه ، هینکه
 هینکی پیکه وتبوو . هه ر ده گریا . بو شه وه که ی ، له
 خه ونیشدا هه ر هاواری ده کرد و ده گریا . نه و ماوه یه
 به رده وام له خه و خه به ری ده بووه و پیی ده گوتم :
 «دایه ، ده ترسیم ...» . ده یگوت : «نا ، کوری خۆم . له
 چی ده ترستی ؟» . ده یگوت : «له وه ده ترسیم بیی
 مبه ن» . ده یگوت : «نا ، کوری خۆم . کی ده تبا ؟» .
 ده یگوت : «با .. ده مبه ن ، ناگه ر پیمه وه ...» .
 ئۆف ، یوسف گیان ، یوسفی من .. جه رگه که م ..
 کو تریاییم دایه .. قسه که ی خۆت راست ده رچوو :
 چوویته ده ره وه و نه گه رایتته وه .. کو تریا بم !

مام قادری قه یما غفرۆش نه و نیوه رۆیه خه ریک بوو
 له داخان شیت بیی ، له سه ر خوانی نیوه رۆ به ژنه که ی
 خو ی گوت :
 - مه ولوود مندالباز له مووسل کو ژراوه .. شبرۆ
 مه دغه ع به واسیته ی برا ئیستیخباراته که ی به رداوه
 .. وه لحاصل قوره که بو «مه لا چاو به کل» ی
 به سته زمان خه ست بوته وه .
 ژنه که ی ، هه موو جار یک له م کاتانه دا ، ته نیئا
 هینده ی پیی ده کرا بلتی :
 - وه یش .. !
 مام قادر به نه سپایی رووی کرده وه ژنه که ی :
 - نه م حزبی به عسه ویرانی کردین . به خوا حزبی
 به عس ده یه ویی ئا برووی مه لا کانیشمان بسا . هه ر
 خوشیانن یوسفی کوره که ی جابیریان رفاندووه .
 نه من مردوو ، نه تو زیندوو ! هه ر ده رده که وی .

گه‌نج له دانیشتنیکی ئاوها خو‌مانه‌شدا هه‌ر شی‌وازه
 په‌سمی و پر حورمه‌ته‌که‌ی خۆی ده‌پارێزی، گوتی:
 - ئه‌مه‌ تا به‌کێک له به‌لگه‌کان: مه‌ولوود مندالباز
 ته‌نیا له ماوه‌ی ده‌سالی رابردوودا زیاتر له هه‌ژده
 حاله‌تی هاوشیوه‌ی هه‌یه.
 محامی کاکل گوتی:
 - گه‌وره‌م، که‌واته، بێ تاوانه.
 - کێ؟
 - مه‌ولوود مندالباز.
 - چۆن؟
 - چونکه ئه‌م مه‌ولووده‌ی که‌ ناوی به «مندالباز»
 رو‌یشتووه، هه‌تا ئه‌م ده‌قیقه‌یه‌ش جارێ هیشتا
 هه‌چی له‌سه‌ر نه‌سه‌لماوه.
 - کاک کاکل، وایزانه‌م تۆ به‌بێ هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک
 به‌رگری له‌م تاوانباره‌ ده‌که‌یت.
 - جه‌نابی حاکم، تۆ خو‌شت ده‌زانی: ره‌وا نیه
 ئی‌مه‌ بچین له‌سه‌ر بنچینه‌ی تاوانه‌کانی رابردووی
 «تاوانبار» حوکم له‌سه‌ر کیشه‌یه‌کی تازه‌ی بده‌ین که
 ئه‌م‌پۆ هاتۆته به‌رده‌ستمان.
 - ئه‌و تاوانانه‌ی رابردوو، ئه‌وه‌تا ئه‌م دۆسیه
 گه‌وره‌یه‌ت دیوه.. ئه‌مه به‌ شاهیدیکی باش حسیب

ده کړیت. مه گهر توو خوشت نهمه نازانی؟ سه بیرکه!
 دوو این چه کایه تی نهم مه ولوود مندالبازه! هم موری
 ههشت مانگ نابیی رووی داوه. تاوانبار له روژی
 جه ژندا دوکانی لگاوی داناوه. مندالیک له
 لگاوه که دا خه لاتیکی بردوته وه و داوای لی کردووه
 خه لاته که ی بداتی. گوی بگره ده یخوینمه وه:
 (به منداله که ی گوتووه «خه لاته که ی تو له
 ماله وه یه». بردوویه تبه مالی خوی و لهوی ته تکی
 کردووه. به زوره ملی ته عه دای لیکردووه...). تومه ز،
 تو سه بیرکه! ته نانه ت پیشه یه کی که هه لیشی
 بژاردووه بو پیاده کردنی «نهم نه خلاقه جوانه ی خوی»
 سوودی لی وهرگرتووه: دوکانی لگاوی هه بووه!
 - گه وره م، یهک دونیا لگاوچی له م شاره ی نیمه
 هه ن. به عنی هه موویان مندالبازن؟
 - نه و شکایه تلینکراوه ی تو به رگری لی ده که یه
 لگاوچی بووه... پیشه ی لگاوه که ی بو نهم مه به سته
 به کاره ی ناوه.
 - بو؟
 - لگاو خوشتترین گه مه یه که مندال چه زی لی
 ده که ن.
 - به لگه چیه که لگاوه که ی بو مه به سستیکی وا

بەکارهێناوه؟

- بەلگە ئاشکرایە: کاتێ مندالە کە
«خەلاتە کەی» بردۆتەوه، پیتی گوتوو: «وهره بچینه
مالهوه خەلاتە کەت بدهمی».

- ئێ خۆ ئەم جارە لگاوی نەبووه؟

- کاک کاکل، تۆ بچۆ سەرجهەم ئیفاوه و
گهواهییه کانی په یوه ندیدار بهم کیشه به بخوینهوه،
ئنجا وهره بهرگریی لێ بکه!

- چیبی تازه ههیه؟

- بهستر پیتری شاگردە کە «مه لا چاو به کل» ی
فرنیچی دانی پیتا ناوه که مه ولوود مندالباز داوی
لێ کردوو که پتویسته ئەو به یانییه بو ماوهی نیو
سهعاتیک فرنییه کە بخاته خزمەت جه نابییهوه..

- ئاگام له مه ههیه، گهرهه. دوینی سی سهعات
زیاتر به توژینهوهی ئەم گهواهییهوه مه ژغول بووم.

- ئێ؟ ئەدی چۆن رات نه گۆراوه؟

- شاگردیک که پاره ی درابیتی بوئهوهی فرنی بو
مندالبازیک چۆل بکات؛ هه ر بو پاره کاری له مهش
خراپتر دهکات.

- کاری له مه خراپتری وهک چی؟

- گهواهی دانی به درۆ. ئەمه ی که ئیستا

کردوو به تى .
 - تو پيت وايه شاگرده كه درو دهكا ؟
 - به لى .
 حاكم بيتوار گوتى :
 - به لام تو تازه گوت «ئو پياوهى كه پارهى
 درابيتى بوئه وهى فرنى بو مندالبازىك چول
 بكات . . .» . ئه مه ماناى وايه كه تو باوه رت به مه
 هه به كه شاگرده كه فرنيبه كهى چول كردوو بوئه وهى
 مندالىكى تيدا ئه تك بكرت!
 - به لى . شاگرده كه ده شى ئه مهى كرد بيت .
 - ئه دى چى ده مينيتته وه ؟
 - شاگرده كه بو مه ولوود چولى نه كردوو ؟
 - ئه دى بو كى چول كردوو ؟
 - دياره بو خه لكى ديكهى چول كردوو .
 - بو «مه لا چاو به كل» ي چول كردوو ؟
 - نازانم . گرنگ : بو شكايه تليكراره كهى منى
 چول نه كردوو .
 حاكم بيتوار كه وته بير كردنه وه . له كو تا بييدا گوتى :
 - محامى نابى پشتيوانى له ناهق بكات .
 - مه به ستت چيه ، گه وره م ؟
 - تو له خوئت پرسسيوه : شكايه تليكراره كهى تو ،

تهنیا ههشت مانگ بهر له ئیستا، دووای لهسهه
سهلمانی ئهه تاوانه گهورهیهش چۆن و له بهرچی ئازاد
کرا؟ کئی ئازادی کرد؟!

محامی کاکل بئ مننهت، بئ ئهوهی یهک
توزقالبش ههست به ویزدان سهغلهتی بکا، گوتی:
- مه بهستت ئهوهیه بلتی که مه ولوود مندالباز
په یه ندیی به ئیستیخباراتی به عسه وه ههیه و کاربان
له گه لدا دهکا..

- نه خیر..

- منیش دهزانم خزمیکی ههیه ئههین عامه و
هه موو جار به واسیته بهری دهدا، به لام من کارم
به مه وه نیه که پیشتر چی رووی داوه؛ من بهرگری
له کیشه یهک دهکهه که ئیستا له ئارادایه.

- باش.. به لام خو شاگرد کهی «مه لا چاو به
کل» له ئیفا ده کهی خویدا گه واهیی داوه که
فرنییه کهی بو مه ولوود مندالباز چۆل کردووه.

- من وهک گوتم: پیاویک که بو پاره فرنی چۆل
بکات، ههه بو پاره ئامادهیی ئهوهی ده بئ که بیته
لای جه نابت سویندیش به درۆ بخوات.

حاکم بیوار به ته واره تی باوه ری به قسه کانی خو
هه بوو، گوتی:

- محامی کاکل، گوی بگره! یه که م: شاگرده
فرنیچییه که بۆ پاره فرنیچییه که ی چۆل نه کردوو،
مه به ستم نه و یه پیاویکی به نه زاکه ت دیاره و بۆ پاره
«گه وادیی» نه کردوو و هکو چۆن جه نابت پیت وایه!
به لکو له ترسان بووه.

- هه مان شته ..

- چۆن هه مان شته ؟

محامی کاکل جه ختییی کرده وه:

- ئیوه ده تانه وئ بیسه لمینن که مه و لوود به زۆر
فرنیچییه که ی به و شاگرده ی مه لا چۆل کرده وه.

- به لئ، چونکه پیتی گوتوو: «ئه گهر چۆلی
نه که ی، ده تکوژم!». ئه مه ئیفاده ی شاگرده
فرنیچییه که یه.

محامی کاکل ویستی سوود له قسه کانی خودی
حاکم وهریگریت:

- که واته، ئه و شاگرده فرنیچییه ئه گهر وه ک ئیوه
ده لئین له ترسان فرنیچییه که ی چۆل کردییت، خو
ئه مرۆش ههر ترسه که ی له سه ر ماوه: بیگومان،
له ترسان دیت ئه مرۆش ههر درتیه به کاره خراپه که ی
پیشوی ده داته وه: به درۆ شایه دی ده دات و سه ر له
هه مووشمان ده شیوینی.

- سەر له کەس ناشیوتنی. مەسەله کە ئاشکرایە .
 - لای منیش ئاشکرایە .
 - تۆ تەنیا دەتوانی بەرگـری له
 شکایەتلیکراوەکەت بکەیت، ناتوانیت پەنجە لەسەر
 تاوانباری راستەقینە دا بنییت!
 - تۆ باش له بەرگرییەکی من حالی بوویتە و
 دەشزانیت مەبەستم چیه، تەنانەت تا رادەیهک
 باوەریشت بە راستبوونی قسەکانم هەیه . . بەلام
 وابزانم پتویستییت بە چەند رۆژتکی دیکە هەیه بۆ
 ئەوهی بەتەواوەتی ببیته سەر قەناعەتی من .
 - قەناعەتی تۆ ئەوهیه کە . . .
 - من هەزەدەکەم سێ شت بۆ بەریتان روون
 بکەمەوه و بە چاوی بایەخەوه له منی وەر بگرن،
 جەنابی حاکم .
 - فەرموو!
 - یەکەم: مندالیک لەناو فرنییەکە ئەتک کراوه،
 بەلام ئەو مندالە یووسفی کوری مام جابیر نەبووه،
 مندلیکی دیکە بووه .
 - چۆن؟
 - ئەو مندالە لەناو فرنییەکی «مەلا چاو بە
 کل» دا ئەتک کراوه، یووسفی کوری مام جابیر

نەبوو، مندالتيكى ديكە بوو.

- چۆن؟

- باش.

حاكم بيتوار، سەرسورماو، پرسى:

- يەنى لە يەك بەيانيدا، لە يەك كاتدا دوو

پرووداوى ھاوچوون پروويان داوھ؟

- لەوانە يە.

حاكم بيتوار بەم بۆچوونە تووشى لە ناکاويبەك

ھات، كاتى محامى كاگل گوتى:

- چونكە يووسفى كورى مام جابير لە ھەمان ئەو

بەيانىيەدا، لە ھەمان كاتدا، لە شويتىكى ديكە

بينراوھ.

- لە ئەمنى بەلدە؟

- من نازانم.

- شايدە و بەلگەت ھەيە؟

- لە دانىشتنى داھاتوومان ھەموو ئەو شايدە و

بەلگەنە ئامادە دەبن.

- دووھم: شاگردەكە فرنييەكەى چۆل كرددوھ بۆ

مندالبازيك، بەلام ئەو مندالبازە مەولوودى

شكايەتلىكراوى من نەبووھ. كەسكى ديكە بووھ كە

فرنيى بۆ چۆل كراوھ.

حاکم بیوار هیندیک رارا و سه رلیشیاو، به
نیگه رانییه وه گوتی:
- به لام شاگرده که دهلی: «بۆ مه ولوودم چۆل
کردوو».

- گه وره، من ده مه وی ئە مه ت تی بگه یه نم: بۆ
مه ولوودی چۆل نه کردوو. ئە مه یه خالی سه ره کیی
تیکنه گیشتنی من و تو!
- بۆ هه ره که سیکی چۆل کردییت، ئە وه که سه
تاوانباره. بیگومان.
- شاگرده فرنیچییه که بۆ مه ولوودی چۆل
نه کردوو.

- که واته، به درۆ شایه دیی داوه.
- به لی. شاگرده فرنیچییه که پیاویکی ساخته چی
و درۆزنه. ته نانه ت من وای بۆ ده چم ئە وه بۆ خویشی
هاوکار بووه و دهستی له تاوانه که دا هه یه: به جووته
کاره که بیان کردوو.

حاکم بیوار چاویلکه که ی له چا و داکنه و له سه ره
میته که ی دانا، به له هجه یه کی باوکانه رووی کرده
محامی کاکل:
- گیروگرفتی بنه ره تی بی ئیمه ئە وه یه: ئیفاده ی
منداله که مان نیه.

- گه ورهه، باشتروا به بلایی «ئيفادهی منداله کان» چونکه وهک گوتم: ته نیا بهک مندال نین.

حاکم بیتوار سهری سوپ ما:

- توئه مپوڤ خه ریکه ته و او سهرم لی ده شیتوینیت!
- به لئی: دوو مندال له بهک به یانیدا، ههر بهک و به جوړتیک ..

- هیچیشیان دیار نین که ئیفاده مان بو بدن.

محامی کاکل پیکه نی:

- گه ورهه، ههر چه ند ئه مه سر المهنه بشه، به لام پیته ده لیم: یا، به کیک لهم دوو منداله دیارن.
- کامه یان؟

- به رای تو کامه یان؟

- من ته نیا دؤسیه ی یوسفی کوری مام جابیرم
ئاگا لئییه و ئه ویش، ده زانم: ههر به دوو ایدا ده گه رین
و تا ئیستا نه یاندؤ زیوه ته وه. که واته ئه وه ی
دیکه یانه که دیاره.

- راستیییه که ی: هیچیان دیار نین.

- چؤن؟

- چونکه ئه وه ی دووه میش، باوکه که ی خوئی،
پیش چه ند رؤژتیک سهری برپوه.

ياسين ماندوو بيوو، بيزاري و رقي گه يشتبووو
 ترۆپكيتك. بيري دهكردهوه بچي به چهقۆبهك يان به
 قامهيهك شيرۆ مهدهفوع بكوژئي، بهلام گوماني
 ئهوهي ههيوو كه نهوهك دهستي مهولوود مندالباز
 يان «مهلا چاو به كل» له كارهكهدا ههبيت. واي به
 باشتر دهزاني كه جاري چهند رۆژتيكي ديكهش ههر
 چاوهرپي بكات تا تۆژينهوهي پۆليس و مهحكهمه
 دهگه نه ئهنجاميتك: بزنان شيرۆ مهدهفوع يان مهلا
 چاو به كل يان مهولوود مندالباز!؟

- باوكي خۆي، سهري برپوه؟
 - بهلي. كيشهكه، پيش ئهوهي چهند سهعاتيكي
 ديكه بگاته لاي جهنابت، لهلايهن منهوه راستهوخۆ
 ليبي كوژدراوهتهوه و.. ئهنجامهكانيش دهردهكهون.
 - كهي؟
 - دووای ئهوهي دۆسيه ي مندالهكهي ديكهشتان
 خويندهوه.
 - پهعني به راي تۆ: مهولوود مندالباز نيه ئهوهي
 يووسفي ئهتك كر دووه؟
 - نهخيتر.
 - ئهدي يووسف كوا؟ كي ئهوي لاقه كر دووه؟
 - ئهركي من تهنيا ئهويه بيسهلمينم: مهولوود
 مندالباز كاري بهسهر يووسفي مام جابيرهوه نهبووه.

ياسين، لهسهر نانخواردن، خهونه عهنتيكهكهي
 خۆي - كه چۆن خۆي و ههموو مندالهكان، باليان
 لي روواوه و ويستوو يانه شوڤش بهسهر خهلكي
 گهورهدا بکهن - بو دايك و باوكي گيرايهوه.
 باوك بيدهنگ، بهلام دايكي، بهنهرميبهوه دهستي
 لهسهر چۆكي ياسين دانا و ئامۆژگاريي كرد:
 - كوري خۆم، دووايه برۆ ئهه خهونه ناخۆشهت بو
 ئاو بگيترهوه!
 - بو كيني بگيترمهوه!
 - بو ئاو.
 ياسين سهري سوڤ ما، پرسى: «بوچي بو ئاو؟!». دايكي
 گوتى:
 - ئهمه عادهته. ههر كهسيك خهونتيكي خراب
 ببينيته، دهبي بچي بو ئاوي بگيترينهوه: بوئهوهي
 ئاو شته خراپهكاني ئهه خهونه بشواتهوه.
 ياسين، دووای بپرکردنهوهيهك، گوتى:
 - دايه.. لهوانهشه بوئهوه بيت كه ئاو پهيامي ئهه
 خهونه ناخۆشه به ئاو خهلكدا بلاوبكاتهوه. وانيه؟

رۆسته مي شاگرد له مام قادري قهماغفروشي
 پرسى:
 - دهلين شيرۆ مهدهفوع بهردراوه؟!
 مام قادر گوتى:
 - ئهه بهردراوه و قهحپه دايكهكهي ديكه له
 مووسل كوژراوه و...
 - ورده ورده قورهكه بو مهلاي بهسته زمان خهست
 دهبيتتهوه.
 مام قادري قهماغفروش گوتى:
 - خوانهكا. خوا پشتي بي گوناهان بهرنادا.
 - ئهري ئهه پياوه كييه، ناي چيه؟ ئهوهي
 كورهكهي خۆي كوشتووه؟
 مام قادر گوتى:
 - ئاخ ئهه بوو گووي كرده ئيشهكه.
 - ناي چيه؟ كييه؟
 - مام شهريف، مام شهريفي چايچيي ناو گهراج
 كونهكه.
 - دهلين خويسي خۆي تهسليم كر دۆته پۆليس؟
 - بهلي. بهلام دووای ئهوهي چۆته مووسل
 مهولوود مندالبازيشي سهربرپوه.. ئنجا.
 - خۆي داني پيدا ناوه كه مهولوود مندالبازي

یاسین وای لی هاتبوو پۆلیسی مه خفه ری
تهی راهی له پیش چاو که وتبوو: چونکه ههر جار یکی
ده چووئه ئه وئ بۆ تۆژینه وهی تازه تر و وه رگرتنی
خه به ریکی تازه له باره ی یوسفی برای، چاوی به
«عریف عیسای مندالباز» ده که وت.

ئێ باشه عریف عیسا پۆلیسه! چۆن پۆلیسیک
که به رپر سباری کیشه به کی ئاوها یه، بۆ خۆی له پیش
ده رگای هه مام و سیننه ماکاندا به دووای مندالاندا
بگه ریت و مندالبازی بکات، که چی له مه خفه ری
پۆلیسیش بیت؟!؟

یاسین بیسی له مه ده کرده وه و نه یده توانی تی
بگات! زۆر سه یره: پۆلیس خۆی مندالباز بیت؟!؟

کوشتوو ه؟

- به ئێ. چوو ه گوتوو یه تی «ئهو مه ولوود
مندالبازه بووه که کوره که ی منی ته تک کردبوو».

رۆسته م گوتی:

- که واته مه ولوود مندالباز یان به خۆراییی له
مه خفه ری پۆلیسی ته یراوه ته وقیف کردبوو.

مام قادر گوتی: چۆن به خۆراییی؟

- مه به ستم: ده سستی مه ولوود مه ندالباز له
کاره که ی یوسفی کوری مام جابیردا نه بووه.

- به ئێ، به لام ئهو.. کوره که ی مام شه ریفی ته تک
کردبوو.

- له خۆی به شک بووه، بۆیه زندانی شکانده بوو
و غاری دابوو مووسل.

مام قادر گوتی:

- عه مری نه میتی. ههر له ناو زینداندا بمایه ته وه،
باشتر بوو.

مام شەریفی چایچی لە ناو زیندانی سەرای هەولێر چاوەڕێی حوکمی خۆی دەکرد: موئەببەد، بیست ساڵ، نۆ ساڵ؟! نەبەدەزانی.

لەودیو شەشەکانی ژووری زیندانهوه به جابیر جەنازە ی باوکی یوسفی گوت:

- بەلێ، بەدووایدا چوومە مووسڵ. لە هۆتیلە دوو نەجمەکە «دەوواسە» دا گرتم. شەو بوو. بە خشیە لێی چوومە ژوورەوه و سێزده چه قۆم لێی دا. پاشانیش، هەر لەسەر سیسەمەکە خۆی، سەرم بری. گەوادی و! ئەمیش و شێرۆ مەدفع و تاهیر تەسییح و کەریم کەرگێ و حەمید حەرپە و قادر قەنینه و هەموویان. هەموویان ئیستیخباتی بەعس و بەکرێگیروای حکومەتن. هەر بۆبەش حکومەت هیجیان لێ ناکا و لێیان ناپرسیتهوه. پیویستی پێیان هەیه. بۆبەش هەرچی تاوان و گوناح و دزی و حیزبەکی دەیکەن، حکومەت دوو رۆژان دەیانخاتە ژوورەوه و دووایە یەکسەر بەریان دەدا. من دەمێک بوو دامنابوو بەم مرازە ی خۆم شاد بم. ئەو تە. سێزده چه قۆم لێ دا و سەرشم بری. ئیستاش بێ مننەتم: چیم لێ دەکەن، با بیکەن! گەوادی ئاوها. پیشتریش دوو جاری دیکە رێگە ی

یاسین دوینی شەو لە خەونیدا کابووسێکی بینی: لە ناو چایخانە ی کەوبازان، لە ناو پراستی قەیسەرییە کە ی ناوبازار، بەدیار شەرە کەوتیکەوه پراوە ستابوو. لە ناکا «عوسە کەر» باو هشی پێدا کرد و بەبەرچاوی ئەو هەموو پیاو هوی پراوە ستابوون تەماشای شەرە کەوه کە یان دەکرد، یاسینی هاو پێشته ژێر خۆی و دۆخینی یاسینی کردەوه و دەستی لە ناو قەدی ئالاند و بە دەستە کە ی دیکە پشی خەریکی بوو.

یاسین هەر هاواری دەکرد و کەس نەبوو گۆتی لە دەنگی بێت. لە ناکا یاسین تێگە یشت کە دەنگی هاوار کردنی، لە قورگیسیه وه دەرنایەت. ناتوانی هاوار بکات: ئەمە لە کاتێکدا «عوسە کەر» لە دوو او ه بەتەواوەتی خەریکی بوو. کاری خۆی دەکرد. یاسین هەر هاواری دەکرد و دەنگی لە قورگ نە دەهاتە دەرەوه.

جابیر جەنازە ی باوکی یوسف دە یگوت «چۆن دەبێ شێرۆ مەدفعی خۆتێری ئاوها بە ئاسانی و بێ تۆژینه وه بەریدریت!؟».

جابیر جەنازە بیبری دە کردەوه، وه ک مام شەریفی چایچی گەراجە کۆنە کە، بچێ شێرۆ مەدفع بکوژێ، بەلام گومانی ئەوه ی هەبوو کە نەوه ک دەستی مەولوود مندالباز، یان دەستی «مەلا چاو بە کل» لە کارە کە دا هەبێت. وای بە باشتر دەزانی کە جاری چەند رۆژێکی دیکە ش چاوەرێ بکات تا تۆژینه وه ی پۆلیس و مەحکە مه دەگەنە ئەنجامێک.

به كوره كه م گرتبوو .
 جابير جه نازه لیتی پرسی :
 - باشه ، تو كوره كه ی خوت ، كوره كه ی خوتت
 بوچی كوشت ؟ نه و گوناھی چی بوو !
 مام شریف گریا ، گوتی :
 - نه خلاقى تىك دابوو . متووی خوی كردبوو ..
 تهنانهت له گه لى دهچوو هه ماممیش .
 مام شریف نه يتوانی نه م قسانه ی خوی ته واو
 بكا :
 - من .. بهم .. دوواييه .. بوم .. دهر كهوت ..

جابير جه نازه له لایه ن توژینه وه ی مه حكه مه و
 پریاری پۆلیسه وه بۆی وه دیار كهوت كه مه ولوود
 مندالباز دهستی له كاره كه ی یوسفی كوری نه ودا
 نه بووه . له مه به ته وا وه تی دلنیا بوو ، چونكه بو
 خویشی مهاجیه وه ستا شریفی چایچی كردبوو و
 له ده می مام شریف چایچی خزیه وه هه موو شتیکی
 بو روون ببوو وه .
 كه واته ئیستا دوو ئیحتیمال ماوه : یان نه وه تا
 شیرۆ مه دفه عه - كه یاسین زۆر گومانى لى ده كا - ،
 یانبش نه وه تا «مه لا چاو به كل» ی فرنیچییه :
 چونكه كاره كه له ناو فرنییه كه ی نه ودا رووی داوه .
 - ئاخیر ، ناشی دوو رووداو له یه ك ساتدا له ناو
 هه مان فرنیدا روویان دابى !
 مام جابیر ده بویست له مه به ستی حاكم بیوار
 باشتتر حالى بییت ، گوتی :
 - یه عنى چۆن ؟
 - ئیستا ، نه وا به دیار كهوت كه نه و منداله ی
 له ناو فرنییه كه ی «مه لا چاو به كل» دا ته عه ددای
 لى كراوه ، كوره كه ی تو نه بووه : كوره كه ی مام شریفی
 چایچی بووه .
 - ئى ..

عه قیله خانى ژنى مام قادری قه یما غفرۆش له مالى
 به لقیس خان دانیشتبوو ، دلى ده دایه وه و ده یگوت :
 - ویش .. چاوم كویر بى بو یوسف !
 به لقیس خان هه نسكى ده دا : «كچى به خوا
 مندالى ئیتمه ژبانیان لى حه رام كراوه ؛ كه گه وه
 ده بن .. كویراییم دایه .. هیچیان نابى بیگێر نه وه » .
 - به خوا نزاری منیش ، به لقیس خان ، باوكى
 ناهیل لى له كونی ژوو وه به چیتته دهر وه .
 - نه يتوانى فیرى زێرنگه رى یان پیشه یه كى باش
 بییت ، باوكى ده یگوت «ناو بازار مندالبازى لییه» ؛
 نه يتوانى فیرى مه له كردن بییت ، باوكى ده یگوت
 «مه سه به مندالبازى لییه» ؛ نه يتوانى بیته لاعیب
 و بو خوی بچى تو یان بكا ت ، باوكى ده یگوت
 «مه له به مندالبازى لییه» ...
 عه قیله خان له گه ل به لقیس خانى دایكى یوسف
 هۆن هۆن ده گریا :
 - چ بكه یین ، دایكم . بۆیه مندالى ئیتمه تا
 گه وره ش ده بن ، له كه سه به ت زیاتر هیچی دیکه
 نازانن چیه .. ! له هه موو خوشییه ك مه حرووم ..

- ههروهه ها ئه مهش به ديار كهوت: مه ولوود
مندالباز بووه كه تاوانه كهى ناو فرنييه كهى كردووه.
جايير جه نازه گوتى:
- ئه دى كه كايه تى كورپه كهى من؟
- كورپه كهى تو وا پييده چى هيچ په يوه ندييه كهى به و
رووداوانه وه نه بى كه له ناو فرنييه كه دا روويان داوه.
ئيسنا شته كان خه ريكن ورده ورده به كلا ده بنه وه.
- به لام يووسفى كورپى من ئه وا بو دووازده روژ
ده چى بى سه روشوئينه. داىكى ناردبووى بچى له و
فرنييه نه فره تليكراره سه موون بكرت..
حاکم بيتوار گوتى:
- به هه ر حال، هه موومان ده زانين: ئيمه به
توژينه وه له چاره نووسى كورپه كهى تو ده ستمان
پيكرد، كه چى گه يشتينه دۆزينه وه و ئه نجامى
كه كايه تىكى ديكه..
جايير جه نازه ديسان گوتى:
- كه كايه تى كورپه كهى من؟
حاکم بيتوار گوتى:
- بيگومان له ژير توژينه وه دايه و جارى هه ر لى
ده كولينه وه.
جايير جه نازه گه يشتبوه تينى و نه يده زانى چى

مام جابیری باوکی یوسف، ئەو عەسرە، چوو
مائی مام هادی پەرەشوتی دراوسیتی خۆیان.
نەجیبەخانی خیزانی مام هادی بەخیرەتتییکی
گەرمی لێکرد و دەیزانی بۆ مەسەلە ی کورەگە
هاتۆتە لایان. جابیر جەنازە گوتی:

- نەجیبەخان، خۆ من دەزانم جەنابت گەواهیی
خۆت لەلای پۆلیس داوە و تەواو. . ناشمەوی لەمە
زیاتر بەم گەرفتە خۆمانەو لەمە زیاتر سەغڵەتت
بکەم، بەلام هاتووم تەنیا بۆ پرسیاریتک.

نەجیبەخانی هادی پەرەشوت پرووبەکی
دراوسیتیانی گەش و هاوخەمانە ی پیشان دا:

- ئەیرۆ، مام جابیر، ئەمە قسە یە تۆ دەیکە!
ئەمرکە!

جابیر جەنازە، گوتی: «خانم».

- بەلێ.

- جەنابت، ئەو بەیانییە ی رۆژی پینجشەممە،
بەسەر رووداوە کەدا چوو بوویت.

-ئێ؟

- تکایە لە نووکەو بەم بگێرەو، چۆن بوو؟

- گوی بگرە، مام جابیر!

- بەلێ..

دووای ناشتنی تەرمی مەولوود مندالباز لە
قەبرستانە کۆنەگە ی چراغ، پرسەگەیان هەر لە
گەرەکی تەیراوە لە مزگەوتی گوتی بۆ بەستبوو.

قادر قەیاغفرۆش، لە یەکیک لە رۆژانی
پرسەگەدا، بەرپێککەوت جابیر جەنازە ی باوکی
یوسفی دیت. پیتی گوت:

- جابیر دیتت! ئەگەر من و تۆ بمرین، ئەو هەموو
ئەمێن عام و بەرپرسە حزبی و پیاوماقوولە ی
حکومەت دیتە پرسەمان؟

- مام قادر خۆ من دەمزانی: ئەو گەووادە لە
ئێستییخبات ئیشی دەکرد و بەکریگیرو ی بەعس
بوو. دەمزانی.

مام قادر گوتی:

- بەخوا ئەگەر شێرۆ مەدفعە عیش بمری، پرسە یەکی
لەمە شکۆمەندتری بۆ دەگێرن. ئەمە پرسە ی
وەزیرانە، باوکم، پرسە ی مندالبازان کە ی ناوھا
بوو؟

بکا، وەک بیەوی پیتیانی بلێ «خۆم بەدووای
تۆلەسەندنەو ی خۆمدا دەچم»، گوتی:

- خیری پتوویە ئینشاللا.

بی خواحافیزی، چوو دەرهو.

شوکرۆک، ژنە سەر شۆزەگە ی حەمامی ژنانی
تەیراوە، ئەو رۆژە بۆ دلنەوایی هاتبوو لای پلکە
بەلقیس:

- پلکە بەلقیس.. بەخوا هەموو خەلک باسی
ئەو دەکەن: مندالەگە ی ناو ئەو فرنییە یوسفی تۆ
نەبوو.

- ئەدی؟!

شوکرۆک، مێردەگە ی، کاتی خۆی لەگەڵ هەرەسی
شۆرش ی ۱۹۷۵، یەکسەلەف تووشی جەلتە ی دل
هاتبوو و لە مالهووە کەوتبوو، تەنانت یەک
تۆزقالبش چیه نەترسا بە راشکاوییەو بە پلکە
بەلقیس بلێت:

- کوری تۆ، بەعس رفاوندوویانە.

- کێ وا دلێ؟

- سوتندیان داوم ناوی ئەو کەسە نەدەم، بەلام ئەو
بەیانییە زوو ی یوسف چوو سەموون بکری،
پیاوی بەعس و ئێستییخبات هاتوون دەنیو
ترومیلتیکی خۆیان ناو و قەپاندوویانە.

- من وهک هه موو به یانییه که عه بام به سه ر خوّمدا
دادا و بچم له سه موونخانه که ی «مه لا چاو به کل»
سه موون بو منداله کان بکرم. بو به لقیس خانیشم
باس کرد. کاتی گه ی شتمه به ردهم سه موونخانه که،
ته نیسا کورپکی گه نج له پیش سه موونخانه که
وه ستابوو، کوره که ی موعاون موفید. به ردهم
سه موونخانه که له من و کوره که ی موعاون موفید
زیاتر که سی دیکه ی لی نه بوو. تازه گه رد و گولی
به یانی بوو، له ناکاو گویم له هینکه هینک و عه یب
نه بی ئاخ و ئوفیک بوو. سه ری خوّم دانوشتانده وه
خواره وه بو شوینی ده نگه ده نگه که، له ژیر قه په نگه چ
ببینم!؟ نه وه ی خوا پی ناخوش بی، نه وه م دیت!
ته یه رۆ، هه تره شم چوو. نه عه ته یه کم کیشا و غارم
دایه سه ر جاده که. استغفرالله. نه وه به که م جارم بوو
شتی ئاوها ببینم. له وه به ینه دا بوو، له دووای منه وه،
کوره که ی موعاون موفید له پیش فرنییه که ی «مه لا
چاو به کل» وه هاواری کرد:

- پۆلیس، پۆلیس.. خه لکینه!

کاتی له گه ل پۆلیس و خه لکه که هاته وه بهر
دهرگای فرنییه که، دهرگای ژووره وه ی فرنییه که
دادرا بووه. کوره که ی موعاون موفید هه ر دهیگوت:

- له ژووره وډن، له ژووره وه..
- کي؟
- پياويک.. له گه ل منداليک.
- پوليسټيک له مني پرسى:
- توش بينيت؟
- گوتم: نا، به چاوى خوم ديم.
- مام جابير له نه جيبه خانى پرسى:
- منداله که کراس و بيجامه يه کي خه تخه تي نارنجيى له بهر بوو؟
- بيجامه که يم باش نه ديت، چونکه بيجامه که ي هينا بوو خوارى، به لام کراسيکي سپيى له بهر بوو.
- مام جابير ديسان پرسى:
- نهو منداله ت قهت له مه و بهر ديت بوو؟
- منداله که ت ده ناسى؟!
- بيشيبيتمه وه ناي ناسمه وه. ژووره وه تاريخ بوو.
- نه متوانى باش بيانينم کين. به لام دهنگيان دهات، بينيشمن: پياويک بوو، له گه ل منداليک.
- نه تده زانى پياوه که کي به؟ که سيکي چونه؟!
- نه متوانى پياوه که بناسمه وه، به لام منداله که ديار بوو جوانکيله يه کي مووره رد بوو.
- مووره رد بوو؟

- به لئى .
 مام جابير گوتى :
 - نه و هسفهى جه نابت ده يكهى ، نه جيبه خان ، ، به
 هيچ شتو هيك پي ناچي كه نه و منداله يووسفي
 ئيمه بي !
 - ئى ، نا . . نا . خو من به به لئيس خانيشم گوت .
 يووسفي ئيوه مووزهرد نيه ، جگه له مهش ، ئيوه
 ده لئين كه نه و به يانييه ، يووسف « كراس و
 بيجامه يه كي نارنجي خه تخه تي له بهر بووه » .
 نه خير ، نه و كورهي من بينيم ، مووزهرد بوو ، جگه
 له وهش كراسيكي سبيي له بهر بوو .
 مام جابير پرسى : « ئى ! پاشان . . . ؟ » .
 - پاشان ئيتر ، نه و بوو : ورده ورده خه لك
 له بهر ده م فرنييه كه دا كو بوونه وه و پوليس هات . كاتي
 چوونه ژووره وه . . كه سي لي نه ما بوو .
 - چون ؟ !
 - نازانم .
 - تو پيشتر منداله كه و پياوه كه ت له ژووره وه
 بيني . ها ؟ !
 - به لئى . له ژير قه په نكه كه وه بينيمن .
 - نه دي باشه ، پياوه كه و منداله كه چيسان لي

هات؟

- نازانم.

- چۆن؟

- پۆلیس هاتن سەروخواری ناو فرنییەکه گەران،
نەیاندرۆزینەوه. پۆلیسەکان دەیانگوت: بەسەریانەوه
غاربان داوه.

- ئا.. ها! بە قالدەرمەوه سەریانەوسەریان غاریان
داوه.

- هەتا من گەیشتمەوه بەردەم فرنییەکه، هیچ
کامیکیان لەوێ نەما بوون.

مام جابیر لەناکاو لە نەجیبەخانی پرسى:

- نەجیبەخان، دەمەوێ ئەوەش بزانی: تۆ ئەو
بەیانییە «مەلا چاو بە کل» ت دیت فرنییەکهی خۆی
بکاتەوه؟

- نەخێر.

- ئەدی کی هاتوو فرنییەکه بکاتەوه؟

- هەموو بەیانییەک کاتی من دەگەیشتمە
بەردەرگا، فرنییەکه دەمیەک بوو کرابوووه. ئیدی
نازانم ..

مام جابیر گوتى:

- لەو دەمەدا پۆلیس چییان گوت؟

- سۆراغى خاوهنى فرىبىه كەيان دەكرد .
- «مەلا چاۋ بە كل» ؟
- بەلى .
- چىيان دەگوت ؟
- دەيانگوت «لە كوتىپە ؟ دەپى بىدۆزىنەۋە!» .
- ئەدى پاشان ؟
- كاتى زانىيان «مەلا چاۋ بە كل» خاوهنى
- فرىبىه كەپە ، گوتم لى بوۋ يە كىكىيان گوتى «لەۋانەپە
- دەستى شاگرده كەى لەم كارەدا ھەپى» .
- ئەدى خەلكە كە چىيان دەگوت ؟
- ئەۋانىش ھەر رايان ۋابوو كە يە كىك لە
- شاگرده كان بوۋە .
- مام جابىر گوتى : «ھىچيان لە تۆنە پىرسى ؟» .
- با .
- گوتت چى ؟
- چىم بو تۆ گىراپەۋە ، ئەمەشم بو ئەۋان باس
- كرد . من تەنيا ئەۋەندەم ئاگا لى بوۋ .
- تۆ ھىچى دىكەت نەدەيت ؟
- ھىچى ۋەك چۆن ؟
- «مەلا چاۋ بە كل» ؟!
- من لەۋىم نەدى .

- باشه، ئەو بە يانبيە بۆچى خۆى پيشانى كەس
نەداوہ و هيچ كەس لەوتى نەبينيوہ؟
- مالم قەبرە، من ئەمە نازانم.
- پۆليسەكان چووبوونە مالتيان. لە مالمە وەش
نەبووہ.
لەكوٽاييدا، نەجيبەخان رووى كرده مام جابير و
دەيوست بە چرپەيەك پىيى بلتى:
- بەلام مام جابير، قسەيەكت پى دەلتيم، با لە
بەينى خۆمان دەر نەچى!
- بەلتى، فەرموو!
- سوٽندم بۆ دەخۆى كە باسى ناكەى لە دەمى
منەوہت نەبيستووہ؟
- سوٽند بى بە گۆرى داىكم!
- ئەمەم بە بەلقيس خانيش نەگوتوہ، ها!
نەوترام.
- دلنيا بە! بىلتى!
- تەنيا بۆ هادىم باس كر دووہ و تەواو! دوٽنى بۆم
باس كرد. ئەويش رازى بوو پىتى بلتىم، بۆيە پىتى
دەلتيم. مام جابير..
- بەلتى؟
- ئەو كورەى لەناو فرنيەكەى مە لا چاو بە كلدا

ئەتەك كراوه، كورې تۆنەبووه.

- چۆن؟

- لەبەرئەوهی من كە فرنییەكەم بەجێ هێشت و گەرئامەوه مال، لەسەر پێگەهێ گەرئانەوهی خۆم بۆ مالاوه، یووسفی كورې تۆم بینى لەناو ئوتومبیلیكى سپیدا بوو. سێ پیاویشی لەگەڵدا بوو.

- یوسفی كورې من؟!

- بەلێ. من یوسفی كورې تۆ باش دەناسمەوه. وهك كورې خۆم دەناسمەوه. یوسف بوو، لەناو ئوتومبیلیكى سپیدا، لەگەڵ سێ پیاوی كەتەهێ رەشی ناشیرین. دەیانبرد..

- لەگەڵ سێ پیاو؟

- بەلێ. كورې تۆ خەلكی دیکە رفاوندوویانە. «مەلا چاو بە كل» بێ تاوانە.

- نەترانی ئهوه سێ پیاوه كێ بوون؟

- نازانم. من تەنیا ئەوهندەم دیت.

قادر قەیاغفرۆش بە رۆستەمی گوت:

- لێرەوه هەلتەك هەلتەك منیان دیسان بانگ كردۆتەوه. چیم لێ بپرسن باشه؟! چي؟

- وهلا.. «مەلا چاو بە كل» بۆچی ئهوه بەیانیه هاتبووه مالى ئيه؟ نهعلەت له ئەژداد و ئابانتان.. مندالبازەكان بە واسیتە و واسیتەكارى بەرەدەدن، خەلكی وهكومان و «مەلا چاو بە كل» ی تیهوه دەگلین.

رۆستەم له خەلك بیستبووی كە مام قادر قەیاغفرۆشی وهستایشی، كاتی خۆی ماوهیهك مندالباز بووه. هیچ قسهی تیدا نهكرد، خۆی كر كرد.

عهقید عەلى، پلكه بەلقیسی بانگ كردبووه پۆلیسخانەى تەیراوه، لێی پرسیبوو:

- پلكه بەلقیس، یوسف كاتى چووه دەرەوه هیجی پێ بوو؟

پلكه بەلقیس یاسینی كورې خۆی لەگەڵ خۆی بردبوو، تاقتی قسهی نهماوو، بیزار، گوتی:

- هیجی وهك چۆن؟

- كتیپ و كاغەز و شتی وا..

- كورې من چوو بوو سهموونم بۆ بكری.

عهقید عەلى گوتی:

- دەزانم داده گیان، بەلام.. باشه، پرسیارێكى دیکهت لێ دهكهم و برۆ!

- فەرموو!

- تۆ هیج بینیسوته یوسف مەنشووراتی پیشمەرگه و بلاوكرارهى سیاسى له مالى خۆتانهوه بیاتە دەرەوه؟

پلكه بەلقیس زەندەقى چوو:

- ئەیهرو، دەتانهوئى بلین «یوسف موخه‌ریب بووه»؟ دەتانهوئى ئەم جارە ئهوه بسەلمین كە كورې من لەگەڵ پیشمەرگه كارى كردووه؟

پلكه بەلقیس كاتى هاتهوه مال، ئەم قسانەى بۆ

«جهمال ستيوان» پياويكي زور به نه زاکهت، به لام دلي به مندالان ده کرايه وه و هميشه حهزي ده کرد له مه لعه ب و مه سبه ح و نه و شویتانه ی مندال و هه زه کار و گه نج توپانیتيان لی ده کرد بچی راه ستیت و ته ماشای چه ره و قاچ و قولیان بکات: زور عاشقی جوانیی کور و کالان بوو. بویه ش براده ره تورکمانه کانی خوئی که پیکه وه ئیواران له چایخانه ی «کوترسه لام» کوده بوونه وه ناویان نابوو «جهمال ستيوان».

جهمال ستيوان خزمی مام جابیری باوکی یوسف بوو: باوکیان ناموزای یه کتر بوو، به لام مام جابیر - سه یاره ت بهو قسه یه ی به دو وایه وه بوو - حهزي نه ده کرد هیتند هاموشوی بکات و به خزمی بزانی. جهمال ستيوان دره نگ به کاره ساته که ی یوسفی زانیبوو: نه و ئیواره یه ده موده ست سه ردانیتی مام جابیری کرد و پیتی گوت: «هه ره ئه مریکیشته هه بیت له خزمه تم مامه گیان».

جابیر جه نازه ی میردی ده گیتراپه وه و ده گریا، ده یگوت:
- که واته شوکری سه رشور راستی ده کرد. قورم به سه ره .. وه پیش ...
- چیی ده گوت؟
- ده یگوت: «یوسفی کوری تو، به عس رفاندوو به تی. گیراوه».

مام قادری قه یماغرفوش، له غوده ی رۆژی هه یینی ده هاته ده ره وه، حاجی به دره دین جامچی دراوسیتیان بوو، پیکه وه ده گه رانه وه ماله وه، زور بیتهوودانه له مام قادری پرسى:
- ئیستا نه و مه ولوود مندالباز کوژرا، شیرۆ مه دغه عیشیان به ردا.. هه ره «مه لا چاو به کل» له ژوره وه ماوه. مه سه له چیه؟! کاری حکومته زور سه یره. ها!
- نه دی نه وه دوو جاره بانگم ده که نه وه. بلتی چیم لی ده پرسن!
- چی؟
- ده لیتن مه لا چاو به کل بۆچی نه و به یانیسه زوه ی رۆژی پینج شه ممه «رای کردۆته» مالی ئیوه؟
- ئی، گوت چی؟
- گوتم چی؟ گوتم «مه لا چاو به کل» له هیچ شویتیکه وه رای نه کردۆته مالی من. «مه لا چاو به کل» ی به سته زمان کۆنه ها وریمه، چه ندین ساله ده یناسم. زوره ی به یانیانی پینج شه مووان که له قوربان خویندنی سه ره قه بران، له قه برستانی شیخ مه لا ره شیده وه ده گه رپته وه، دی قاولتی به یانی له مالی ئیمه ده کا.

«جه مال سټوان» هه مېشه قهره وټټيكي رهنگيني ده بېست و گولټيكي له يه خه ي خوځي دده. يو دو مېنه و تاو له كړدن له گه ل نه ربا به كاني خوځي، له چايخانه ي كو ترسه لام، هه ندي جاريش له چايخانه كه ي مام سه دره ديني لويي افروځ داده نېشت.

نهم پاش عه سره، له گه ل قادر قيروي خالي يووسف، له چايخانه كه ي كو ترسه لام، پشتيان دابووه دوو كورسي و رووه و شه قامه ناپووره كه دانېشتېوون باسي مه سه له ي بي سه روشوټيبي يووسف يان ده كړد.

جه مال سټوان بنعامي مام جابير، قادر قيرويش كورپه خه زووري مام جابير، هه ر دوو كيان خوځان به هاو خه مي مام جابير ده زاني:

- وه لا ناهه رين يو رائيد نه عيم، نه يه ي شت برا كه ي له دوو شه و زياتر له چه پسخانه مېنټته وه.

جه مال سټوان گوتي:

- تو پيت وايه شير و مه دفعه ده ستې له مه سه له ي يووسف دا هه بي؟

- يووسف بي سه روشوټنه، نهمه ماناي وايه كه «ده ستېكي گه وره تر» له كاره كه دا هه يه.

- به لام نهم ده سته گه وره يه ش هه ر به بي هاو كاري شير و مه دفعه نه بووه.

شير و مه دفعه به سه ليم شه مو له ي كه نناس دا خه به ري يو مام جابيري باوكي يووسف نار دبوو: «مه لا چاو به كل» بووه كه يووسف كوري جه نابتي نه تك كر دووه، نه ك من».

چيبي دي كه ي گوت؟

سه ليم شه مو له ي كه نناس گوتي:

- هه ر نه وه نده ي گوت و سه لامېشي لټ ده كړد، ده ي گوت: «من ملم له مووي بارېكتره. با مام جابير بزاني: من بي تاوانم».

حاجي به دره دين جامچي گوتي:

- مام قادر شتېكت پي بلېم، باوهرم پي ده كه ي؟ به لي..

- برا گه وره كه ي «مه لا چاو به كل» شه ش مانگي كه چووه بوته پيشمه رگه، ده يانه وي به م تو مته ته ناوي «مه لا چاو به كل» و برا پيشمه رگه كه ي له لاي خه لك بزپن.

مام قادر بيري ده كرده وه، گوتي:

- راست ده كه ي!

پاشان گوتي:

- بو يه ش نه وه موو شير و رټوبيه بو نه وه به سته زمانه ده ينه وه.

- به بېرته: هه ر له سه ره تاوه هه ر خو شيان نه وه يان بلاو كرده وه كه «مه لا چاو به كل» له سه ر كاريكي ناو ها گيراوه!

- دایکی یوسف ده بگوت: «ئیسستیخبارات و ئەمنی بە عس رڤاندوو یانە».

- بە رای من: «مندالباز» قەپاندوو یانە. قادر قیرو گوتی:

- ئەری بە راست، ئەو خوێرییە، بۆچی پیتی دەلین «شیرۆ مەدفعە». ئەم مەدفعە عەمی بۆچی پیتو لکاوه؟ جەمال سێوان، هەر بە چریه، گوتی:

- ئەو کاتی خۆی، بوو جاشی حکوومەت و بە گژ پێشمەرگاندا چوو. پاشان نە عیمی برای کردی بە ئامبیر مەفرەزە جاشان: بۆ خۆی لە سەر مەدفعە بوو، بۆ ماوەی سێ مانگان هەر لە سەر مەدفعە مایهوه، لە چوار پینج شەرو شۆری زۆر گەوره لە مێرگەسۆر و ناوچە لۆلان کوشتاریکی زۆری پێشمەرگانی کرد. ئیستاش هەر معاشی جاشایه تی وەرده گرت و بە خۆی و بە براکە جاسووسی بۆ حکوومەت دەکەن.

- هەقیه تی پیتی دەلین «شیرۆ مەدفعە».

شیرۆ مەدفعە لە گەل قەلە کە خۆی، لە چابخانە کە بە رامبەر سینە ما سیروان، لە گەل تاهیر تەسبیح و قادر قەنینه دانیشتبوون پۆکەریان دەکرد. شیرۆ مەدفعە گوتی:

- مەلا چاو بە کلی مندالباز هەتا چوار سال پیتش ئەمڕۆش مندالی گەرەکی بە زۆری و زۆردارەکی دەبرده ناو فرنییه کە خۆیهوه، ئیستاش، لەو تەهی برا گەوره کە لە عەسکەری غاری داوه و چوو بۆتە پێشمەرگە، لیتمان بوو بە مەلا و دەچی قورئان لە سەر گۆزی مردوووان دەخوینێ. دەیهوئ بەم درۆ و دەلەسهیه رووی خۆی لە ناو خەلک سپی بکاتەوه.

کە ریم کەرگێ پیکەنی، گوتی:

- وە لە حاصل تۆ ئەو چەند رۆژە لە ناو مەخفەری تەیراوه، باجی مەلا چاو بە کلت دایهوه.

قادر قەنینه بیللییه کە فری دایه سەر مێزە کە:

- گوتی مەدی! دەی.. سەرفیتره بوو، داتە «مەلا چاو بە کل».

کە ریم کەرگێ گوتی:

- بەخوا ئەو گەوا دە کاتیشی پێ بەرەوا نابینرێ.

شیرۆ مەدفعە گوتی:

بەلقیس خانی دایکی یوسف، لە دوینپوه، لە ناکاو تایه کی قورسی گرتبوو: لە ناو جی کەوتبوو. مام جابیر داوای لە نەسرینی کچه پارچە لکە کە خۆی کرد کە ئەم بەک - دوو رۆژە هەتا دایکی چاک دەبیتەوه نە چیتە مەکتەب و لە لای دایکی بیت.

یاسین له گهڼ یووسفی برای، وا راهاتیبون زوری ی
 پژوانی دوشه مووان پیکه وه بچنه مه سبه ح. نه مرؤ
 نه و تا دیسان دوشه مه یه و یوسف دیار نیه! یاسین
 له گهڼ کی بچته مه سبه ح؟
 نه مرؤ، نیستا، به تایبه تیش له م دهموده سته دا،
 یاسین به راستی غه ربیبی یوسفی برای خوی ده کرد.
 له ژوور سه ری دایکی دانیشتبوو، ههستی به
 ته نیایی و فیگار ییه کی پر سوئ ده کرد: هون هون
 ده گریا.

- له نهو زیاتر، قادر قه یاغفرؤش.. داخی زوری
 له دلما یه.
 - نهو چبی کردوه؟
 - له ناو خه لک وا بلاوی ده کاته وه که «مه لا چاو
 به کل» له سه ر کور دایه تی گیراوه.
 که ربیم که رگی گوتی:
 - به لی، که توش له ژووره وه بووی، له ناو خه لک
 وای بلاو ده کرده وه که یوسفی کوری مام جابیر تو
 په ندت پتی داوه.
 - هه ر چو نیک بی، ده یانه وی تاوانی یوسف
 بخرنه پال تو.
 شیرؤ مه دفعه کور پکی فری دا و گوتی:
 - شهرت بی به «جه میل دؤخین» بلیم: کوره که ی
 نه ویش به په ندیک بیات، سه رشوری ناو هه موو
 مه جلیسیکی بکات.
 نه وزاد په مو، چوارده سالان، قلی شیرؤ مه دفعه،
 (که له ته نیش خوی وه داینیشاندبوو) گوتی:
 - ئنجا نه مه ی بو چیه؟ به رائید نه عیمی برات
 بلتی: فریتی بده نه زیندانی نه بووغریبه وه و ته واو.

قادر قه یاغفرؤش ده یوست به رؤسته می شاگردی
 خوی بلتی: «حزبی به عس ده یه وی به به ردیک سی
 چوله که بکوژی».
 نه گه ر مام قادر بو تراه ناوهای پی بلتی،
 شاگرده که یی ده یگوت: «چون؟».
 نه ویش ده یگوت:
 - ده یانه وی مه لا چاو به کل و برا پیشمه رگه که ی
 له پیش چاوی خه لک ریسوا بکن، ئنجا ده شبانه وی
 له حه پسخانه قسه له باره ی برا پیشمه رگه که ی
 ودریگرن، له هه مان کاتیشدا یوسفی کوری مام
 جابیر به ناوی بی نه خلاقیه وه بخرنه زیندانه وه.
 نه و کاته ش بیگومان شاگرده که ی ده پرسی:
 - یوسف بوچی ده خه نه زیندانه وه؟
 ئیدی نه و کاته مام قادر ناچار ده بو هه موو
 شتیک بدرکینیت و بلتی:
 - چونکه نه ویش گومانیان لیتی هه یه، گوایه
 له گه ل ریک خراوه کانی پیشمه رگه کارده کات و
 مه نشوورات له ناو شاردا بلاوده کاته وه.
 به لقیس خانی دایکی یوسف، دوینتی، بو
 عه قیله خانی ژنی مام قادر گیرا بو یه وه که بانگیان
 کردوه و پتیمان گوتوه که یوسفی کوری،

جایبیر جه نازه، خۆی و یاسینی کورپی، دووای
 ئه وهی پیتکه وه چونه مزگه وتی شیخی چۆلی:
 فاتیه چه یه کیان بۆ پرسه ی سه عۆی برای جه مال سیوان
 خوتند، ههر پیتکه وه به ره و چایخانه که ی مام
 سه دره دینی لویا فرۆش رۆپشتن: ئه و جیبیه ی که
 شیرۆ مه دفعه ع و هاو پیکانی خوویان پیتوه گرتبوو
 تیتیدا دانیشن. مام جایبیر چایه که ی تیک ددها، به
 شیرۆ مه دفعه عی گوت:
 - تۆ چ به لگه یه کت هه یه که ده لیتی «مه لا چاو به
 کل» دهستی له م کاره دا هه یه ؟
 شیرۆ مه دفعه ع گوتی:
 - مام جایبیر، تۆ خوشت ده زانی: «مه لا چاو به
 کل» هه تا چهند سالییک پیش ئیستاش ههر
 مندالباز بوو، به هه مووی چهند سالییکه خۆی لیمان
 کردۆته مه لا. پاشان ئاشکرایه: رووداوه که له ناو
 فرنییه که ی ئه ودا رووی داوه.
 مام جایبیر گوتی:
 - ئه و منداله ی ناو فرنییه که کوری من نه بووه.
 شیرۆ مه دفعه ع گوتی:
 - تۆ بۆچی بییر له وه ناکه یته وه که ههر دوو رووداو
 به یه که وه و له یه ک کاتدا روویان دابی؟

«جه مال سیوان» ناوی ئه کره م بوو، جایبی
 نامانه، له گه ل مام جایبیری باوکی یوسف باوکیان
 نامۆزای یه کتر بوو. ماوه یه ک بوو ساردییه ک
 له نیتوانیادا هه بوو، به لام ئه وه تا ئه مپۆ کاتی دیتی
 مام جایبیر له گه ل یاسینی کورپه گه وره که ی بۆ پرسه ی
 سه عۆی برای هاتوون، ههستی به دلدا نه وه و
 به خته وه ریبه کی زۆر کرد.
 جه مال سیوان به مام جایبیری گوت: «پیتانه وه
 سه ربلند بووم، مامه».
 ئنجا گوتیشی:
 - به لیتن بی: که ته عزیه که مان ته او بیت،
 یوسف له بنی دنیا ش بیت. . بۆت ده دۆزمه وه».

مه نشووراتی به ناو شاردایا و کردۆته وه و بۆ
 پیشمه رگه کار ده کات.
 مام قادر چهندی ده یکرد و ده یکرد: نه یده و تیرا ئه م
 قسه به لای شاگرده که ی خۆی باس بکات.

- چۆن يه عنى؟
- يه عنى مه ولوود مندالباز مه ژغوولى كوپره كهى
وهستا شهريفى چايچى بووييت و مه لا چاو به
كليش دهستى نابيته بينى نه و كوپره بهسته زمانه
تو!

مام جابير يه كسه ر كه وته بير كردنه وه بو نه وهى
باوهر به قسه كهى شيرۆ مه دفعه بكات. به هه مان
شيرۆ، ياسين، كه له ته نيشته باوكى دانيشت بوو:
به ترس و سامي كه وه ته ماشاي شيرۆ مه دفعه عى
ده كرد. مام جابير گوتى: يه عنى ريككه وتين؟

شيرۆ مه دفعه ع گوتى: به لى.
- هه ردوو كيان له ناو هه مان فرني دا؟
- به لى.

ئيجا شيرۆ مه دفعه ع گوتى:

- چونكه تو بير بكه وه: «مه لا چاو به كل» نه و
به يانبيه، پوليس هه موو دنيايان له دوواى كردوه،
نه ياندوزيوه ته وه. نه و به يانبيه كه س نازانى له كوئ
بووه! به درۆى خوئى و به درۆى مام قادرى
قه يما غفروش كه نه و يش هه ر كاتى خوئى مندالباز
بووه و كوئنه هاو رپى خوئيه تى: گوايه نه و به يانبيه له
مالى مام قادرى قه يما غفروش بووه. باشه، پيم بلئ:

«مه لا چاو به کل» بهو به یانییه زووه له مائی مام
قادر چی دهکا؟! مه عقووله خه لک به یانییان
کاتر میتر شه شی به یانی بچی سهردانی ماله
براده ریکی خوی بکات؟ ماقووله؟! پاشان شتیکی
دیکهش!

- به لئی.

- مه ولوود مندالباز خوی پیی گوتم. به ره حمهت
بی! من ده بی بیدر کیتیم..!

- چی؟

- من، مه ولوود خوی پیی گوتم؛ به به که وه
کاره که یان کردووه.

- مه ولوود له گه ل کوره که ی وهستا شه ریف؛ مه لا
چاو به کلپش له گه ل کوره که ی من؟!!

- به لئی. شاگرده که ی مه لاش له گه ل یان هاوده ست
و هاوکار بووه.

جاییر جه نازه گوتی:

- به لام شاگرده که ی «مه لا چاو به کل» ده لئی که
مه ولوود مندالباز به زوری داوای لیی کردووه نه و
به یانییه فرنییه که ی بو چۆل بکات.

شیرۆ مه دفه ع گوتی:

- بو چۆل نه کردووه، بو تاماده کردووه.

دهبيني! تو بيري لي بكهوه: شاگردهكهى «مهلا چاو به كل» تهو به يانييه لهوي بووه! شاگرده فرنيچيهك چون دهتوانئ فرنييهكي گهوره و گران بو مندالبازتك چول بكات تهگر وهستا بهكهى خوئ رازى نه بيت! تو بير ته نيا له مه بكهوه و بهس.. ئيتر دهمودهست تيدهگهى كه دهستى «مهلا چاو به كل» له كار كه دا ههيه.

جابير جه نازه گوتى:

- شاگردهكه دهلي: «مه ولوود مندالباز به زور كار كهى پئ كردووم و هه ره شهى كوشتنى لي كردووم».

- نه خيتر. شاگردهكه به ئه مري مهلا چاو به كلي وهستاي خوئ، كار كهى كردووه. ته ماحييان داوه تي و له گه ل خوئيان هاودهست و هاو كار بووه.

جابير جه نازه دهمودهست لئي پرسى:

- تو نامادهى كه لاي پوليس ته م ئيفادهيه بدهى؟
- بيگومان، چونكه شاگردهكهى «مهلا چاو به كل» درو دهكا.

ياسين و باوكى روويان كرده به كتر و بيريان ده كردهوه. ياسين گوتى:

- تهوه بو بهش «مهلا چاو به كل» و شاگردهكهيان

هیشتا هەر بەرنەداوێ.

جاییبیر جەنازە، بێ ئەوێ بیهوێ، تەماشای وێنە
هەلۆاسراوەکە «صدام حسین» ی کرد کە بە قەد
دیواری چایخانەکەوێ هەلۆاسراوێ؛ پاشان لە دلی
خۆیدا، کەمیک سەرلی شێواو، نائومییدانە گوتی:
نازانم بە کێ بروا بکەم؟!؟

خوشکی مەلا چاو بە کل (بەهیجەخانی ژنی
ئەنوەر کۆتربازا) پاش عەسریک هات سەردانیکی
پلکە بەلقیسی دایکی یوسفی کرد.

دوینی لە حەمامی ژناتی ۷ ی نیشان، لە ژنی
سایبیر سەیدۆکی دراوسێیانەوێ بیستبووی کە
بەلقیس خان تەندروستی تیگچووێ و لە داخی
یوسفی کوری خەریکە سەردەنیتەوێ. ئەویش پیتی
شووڕیی بوو نەچی (ئەو لەگەڵ بەلقیس خان، لە
زەمانی کچینی خۆیاندا، بۆ ماوێ دوو سالان لە
گەرەکی خانەقا هاومال بوون، کرچی یەک مال
بوون. تەنانەت قاپ و قسچاگی بەکتریشیان
بەکاردهینا. بۆ یەکتەر لە خوشکیش زیاتر بوون)
گوتی: با لەسەر دلم نەبیتە گری و بچم سەردانیکی
بکەم، خۆ قابیلە دەرم بکەن؟

بەهیجەخانی ژنی ئەنوەر کۆتربازا، لە چاک و
چۆنی و هیوای چاکبوونەوێ زیاتر بۆ بەلقیس خان،
هیچی دیکە یاس نەکرد. بەلام کاتێ بەلقیس
خان خۆی قسە کردەوێ، بەهیجەخان گوتی:

- بە قوربانی یوسف بم! بەخوا بەقەد چاوی
خۆم خۆش دەوێ. هیچی لێ نەهاتوێ ئیشاللا.
بەخوا مەغدیش، بەلقیس خان، خۆ تۆ دیبووت و

جەمال سیوان دووای تەواو بوونی رۆژی پرسەکە
سەعوێ برای بە رۆژیک، بەبێ ئاگاداری مام
جاییبیری نامۆزای باوکی، چوو بوو لە مام قادری
قەیماغفرۆش. لێ پرسیبوو:

- مام قادر، تۆ پیت وایە کە شێرۆ مەدفعە
دەستی لە ئەتک کردنی یوسفی بنعامی باوکم
هەبێ؟

مام قادر کە هەمیشە زەندەقی لەم جۆرە پرسیارانە
دەچوو، گوتبووی: «نازانم. الله اعلم..»

ده تناسی، قهت پیتم وا نیه کاری ناوهای لی
 بوه شیتته وه. پیاویکی کاسب، قورئانخوین، به خوا
 سه ری بچووایه نوئیژی نه ده چوو. نه دی خوشکم!
 نه گهر ژنی هینابایه، قهت ناوها نه مری لیبی ده که وتنه
 گومان! هه موو جار پیتم ده گوت، ده مگوت:
 - وله ن مه غدید، بیر نه رواد نال نوزووچی!
 لیتم تووره ده بوو، ده بگوت:
 - سه ن ناووودی؟ نه رواد، نه رواد..؟! نه رواد
 نیسته مام. گیت!
 ده مگوت: «مه غدید، سه ن مانم قهرداشمسه ن.
 علام نیستوو سیلاشری. هه ر بیر هه کاتده خه نچه ر
 کیمندی. قهرداشم، بیر نه رواد نال نوزووچی!
 پیتم ده گوتم:
 - وازگیت! نه رواد نیستامره م.
 نیستامره م، نیستامره م.. تووشی نه م به زمه ی
 کرد: خه لک لیبی که وتنه گومان و نه وه تا.. بی هیچ
 تاوان و گوناچیک دوو هه فته زیاتره له ژوووره وه یه!
 باشه، به لقیس خان، من تیناگه م: نه دی نالین نه و
 کوره ی فرنییه که ی کاکم، یوسف نه بووه؟
 به لقیس خان، نه خوئش، هه ر له ناوجی، سه ری
 راه شانده:

مودیری ئەمنی بەلدهی تەراوه یاسینی بانگ کردبوو ئەمنی بەلده. پێتێکی زۆریان لە یاسین گرتبوو، بە قسەیی خوش لێیان پرسیبوو: ناخۆ یوسفی برای قەت بلاوکراوەی پێشمەرگانی لە شاخووه بوو دەهات؟ ناخۆ یاسین هەرگیز بینیویەتی ئەگەر پەيوەندی هەبووبێت بە «مخربین» و حزبه چهكدارهكانی شاخ؟! کاتێ یاسین ئەم قسانەیی بوو باوکی گێراپهوه، باوکی - دووای بیرکردنەوهیەك - بە یاسینی گوت: - باش، تێگەیشتم! پاشان گوتی: - ئەم قسانە بوو دایکت نەگێریتەوه. دەترسی.

«جەمال سێوان» تازە سەعوێ برا گەورەکەیی، بەر دەم موحافەزە، لەگەڵ شازدە فیراری عەسکەریی دیکە، رەمی کرابوو: لە قادسیهیی صەدام فیراریان کردبوو و نەگەرپابوونەوه سەرپۆلی زەهاو.

جەمال سێوان دلی زۆر پێ، چوار رۆژ بوو تازیهیان تەواو ببوو؛ ئەمە دووهمین رۆژ بوو هاتبوو دەری. لەگەڵ عوسمان توورگە و تاهیر تەسبیح و تەها قوزی لە چایخانەکەیی مام سەدرەدینی لۆبیا فرۆش لە گەرەکی تەعجیل دانیشتبون دۆمینهیان دەکرد. جەمال سێوان، گوتی:

- ئەدی بەبیرتان نیه وهختی خویشی کورەکەیی داود دۆغرمە چیشیان برد و لە زیندانی ئەبوو غریب پزاندیانەوه و گوتیان «پێشمەرگە قەپاندووینانە!» تاهیر تەسبیح دەیزانی جەمال سێوان سەبارەت بە رەمی کرانی سەعوێ برای، لە حکوومەت پره و بەردەوام جینۆ بە قادسیهیی صەدام دەدا.. خوێ کر کرد. عوسمان توورگە گوتی:

- بەخوا راست دەکەیی. تەها قوزی ناواخنی قسانی گۆری، گوتی: - مەوالیدی ئیمەش نزیک بووتەوه جەماعەت! جەمال سێوان درێژەیی بە قسەکانی دا و جەختیی

- یا. - ئەدی کاکم بۆچی هیشتا هەر بەرنەدراوه؟ ئەدی نالین مەولوود مندالباز بووه؟ کچه پارچەلەکەیی بەلقیس خان بە قسە هات: - مەولوود مندالباز لەگەڵ کورپی وهستا شەریفی چایچی بووه.. بەلقیس خان پشتەدەستیکی لە دەمی کچه پارچەلەکەیی خوێ دا: - وس کچێ! تۆوس بە! بەلقیس خان رووی کردەوه بەهیجه خان: - بەردەبێ، بەردەبێ ئیشاللا.. بەهیجه خان. بەهیجه خان گوتی: - ئەدی دەلین: یوسف خویشی گیراوه؟ کچه پارچەلەکەیی بەلقیس خان، لەناکاو هەستایه سەرپێ، بەدەم گریانەوه هاواری کردە سەر بەهیجه خان و هەرەشەیی لێکرد: - بەهیجه خان دایکم نەخۆشە. ئەویش بە خەفەتان مەکوژن. وازی لێ بینه توخوا..! خوشکە تاقانەکەیی یوسف ئەم قسانەیی کرد و چوو دەرهوه.

کردهوه:

- کوری جابیر جه نازهی بنعامی منیش هر
حکومتهت گرتوویه تی.

پاشان گوتی:

- مهلا چاو به کلی بهسته زمانیش به ههمان
شیوه. ناشکرایه: کاکوی برای مهلا چاو به کل
پیشمه رگه یه، به عس ده به وی له پیش خه لک
ئا پروویان بیهن، ئا پرووی مهلا چاو به کل و ئا پرووی
کاکوی برایشی. چونکه پیشمه رگه یه.

تاهیر ته سبیح گوتی:

- باشه، کوری جابیر جه نازه په یوه ندیی به
سیاسه ته وه چیه؟ ئه و منداله چ له سیاست
ده زانی، تا بیگرن؟

عوسمان توورگه گوتی: «با».

- چۆن؟

- ده لئین «مه نشوور اتیان له ده ست گرتووه و له گه ل
پیشمه رگان کارده کا».

- یوسف؟

- به لئی.

جه مال سیوان گه مه ی به زنجیری سه عاته که ی خوی
ده کرد، گوتی:

- ده‌یانه‌وی به به‌ردتیک دوو چۆله‌که بکوژن.

- چۆن؟

- یووسفی کوری مام جابیر له‌کوژ بکه‌نه‌وه و ئابرووی «مه‌لا چاو به‌کل» و برا پیشمه‌رگه‌که‌شی بیهن.

جه‌مال سیوان که ماوه‌یه‌ک بوو لای عوسمان توورگه‌ده‌یگوت: «له‌رقی حکومه‌ت ده‌چم ده‌مه‌ پیشمه‌رگه»، له‌سه‌ر میتری دۆمینه‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی ته‌های کرد و گوتی:

- جه‌ماعه‌ت، ئەم قسانه‌ له‌ به‌ینی خۆمان بی: تکایه‌ نه‌گاته‌وه شپێرۆ مه‌دغه‌ع. برای شپێرۆ له‌ ئیستیخباته‌.. با تووشی چورتمیکمان نه‌کا.

یاسین پیی و ابو مندالباز یووسفیان رفاندووه نه‌ک حکومه‌ت، چونکه‌ که‌ بیی ده‌کرده‌وه: یووسف هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ سیاسه‌ته‌وه نه‌بووه. یووسف هه‌رچی شتیکی له‌م جوژه‌ی هه‌بوویه، راشکاوانه‌ یاسینی برای گه‌وره‌ی ئاگادار ده‌کرده‌وه و پیی ده‌گوت. ته‌نیا جارتیکیان نه‌بی، دوو مانگ پیش کاره‌ساته‌که، یووسف به‌ چرپه‌ به‌ یاسینی گوتیوو:

- جوامیتری پۆله‌که‌ی ئیوه‌ داوامی لیکرد بچین پیکه‌وه مه‌نشوراتی پیشمه‌رگان له‌ناو سینه‌ما سه‌لاحه‌دین بلاو بکه‌ینه‌وه.

یاسینیش لیتی پرسییوو:

- چووی؟

یووسف گوتیوی: «به‌ئی».

یووسف ئامۆزگاری کردبوو:

- جارتیکی دیکه‌ کاری وا نه‌که‌ی!

یاسین دلنیا بوو که یووسف هه‌میشه‌ گوتیایه‌لی یاسینی برای بوو، له‌ قسه‌ی ئەو نه‌ده‌چووه‌ ده‌روه‌وه ئەم جوژه‌ کارانه‌ی به‌بی ئیزنی ئەو نه‌ده‌کرد. نه‌خپیر، یاسین باوه‌ری نه‌ده‌کرد که یووسف چووبیتته‌ ریزی هیچ حزبیکه‌وه. ته‌مه‌نیشی هی ئەوه نه‌بوو هیچ حزبیکی به‌ ئەندامه‌تی وه‌ری بگری.

به‌لقیس خانی دایکی یووسف له‌ناو جیگا که‌وتیوو، دوو لیفه‌یان پچ دادابوو. چارۆکه‌ سپییه‌که‌ی به‌سه‌ر نیوچه‌وانیییه‌وه، ته‌سبیحه‌ سه‌د و یه‌ک قلیبه‌که‌بشی له‌ ته‌نیشتییه‌وه که‌وتیوو. ده‌ورانه‌وره‌یشی هه‌مووی ژنی گه‌رک بوون: دایزه‌ ویدادی ژنی به‌دره‌دین قه‌ره، داده‌ نه‌زیه‌هی ژنی مه‌حموود خوخی، پلکه‌ به‌دۆکه‌ی نانکه‌ر، ئامینه‌خانی ژنی عه‌بدۆک نه‌چار، خه‌جه‌بازاری لیفکه‌درووی گه‌رک، له‌گه‌ل ژنه‌ گه‌وره‌که‌ی عوسمان سه‌قای ئامۆزای.. هه‌موویان، ده‌تگوت له‌ پرسه‌یه‌ک دانیشتون.. دلیان ده‌دایه‌وه.

به‌لقیس خان، به‌وه‌ نه‌خووشی و نه‌ساغییبه‌شه‌وه هه‌ر ده‌گریا و ده‌لالایه‌وه:

- به‌ قسوربانی بم! یووسف، جوانییبه‌که‌ی خوئی بوو.. سه‌ری خوئی خوارد!

ياسين گوماني زۆرتتر له تاهير تهسبيح دهکرد،
چونکه بهبيريته تي:

جارتكيان له مهسبهح، له گه ل يوسف، پتکه وه
چووبونه ناو ئاوه كه وه. ئه و تاهير تهسبيحه له ناو
ئاوه كه له گه ل بيان بوو. له ناكاو يوسف هاواري لي
ههستا بوو، كاتخ ياسين ههه له ناو ئاوه كه وه به مه له
پاي كردبووه لاي يوسف، يوسف خهريك بوو
بيورتيته وه. ياسين به په له يوسفي هيتناپروه دهره وه
و لي ي پرسيبوو: «چي بوو؟» يوسف گوتبوو:
«تاهير تهسبيحي خوي پي بوو» «چيتي لي كرد» «به
ههه دوو ناوله پي، ئاوي پرژانده روومه وه و پاشان
به ههه دوو دهستي له ژير ئاوه كه وه ههه دوو لارامي
گرتبوو» «چيتي ليده كرد؟» «به ههه دوو دهستي،
توند توند له ژير ئاوه كه وه رامي دهگوشي».

ياسين بهبيريته تي: له و رۆژه وه ئيتر جارتكي ديكه
نه چوونه وه مهسبهح؛ ههه بويهش يوسفي براي
نه يتواني فيري مه له كردن بيت و ته نانهت
مهسبه حيشي له پيش چاو كه وت.

قادر قه ياغفرۆش له رۆسته مي شاگردي خوي
پرسی:

- تو مه واليد چندي، رۆسته م؟
- شهست و يهك.
- جاري ماوته.

رۆسته م به پارچه په رويهك ته رازووه كه ي پاك
دهكرده وه، پرسى:

- له بهرچي له مه واليدي منت پرسى، مام حاجي؟
- مام قادر نه گهه بيگوتبايه:
- دويني له ناو معهسكه ري هه وليتر به بهر چاوي
يهك دونيا خه لكه وه ههشت كهسيان گولله باران
كردوو.

رۆسته م دهپرسی:

- بۆچي؟
- ئه وساته ئه ميهش ناچار دهبوو بلتي:
- عهسكه ري فيرار بوونه.
- رۆسته ميهش ئه وكاته دهگوت:
- ئنجا بۆچي به بهرچاوي خه لكه وه ره ميهيان
كردوون؟

مام قادر يش بيگومان ئه وكاته دهبووايه بۆي روون
بكاته وه و بلتي:

یاسین بیری له وه ده کرده به چیتنه ناو چایخانه ی مندالبازه کان و گوئیان لئ رابگری: بزانی له وی چی له باره ی یووسفی برابره ده لئین.. ههروه ها بزانی تاهیر ته سبیح چ ده کا و چ ده لئ!؟

یاسین بریاری دا بی ئیزنی باوکیشی ئەم کاره بکات. بۆ نا؟

یاسین هه مان ئیواره چوه چایخانه که ی مام سه دره دینی لویا فرۆش: ده بزانی جه مال سیوانی بنعامی باوکیشی له و چایخانه یه داده نیشی و ده توانی په ی بهم جۆره پرسیارانه بیا.

له ناو چایخانه که ی مام سه دره دینی لویا فرۆش شیری مه دفه ع و جه مال سیوان به شه رها تبوون. ته ها قوزی قسه کانی ئەو رۆژه ی جه مال سیوانی بۆ شیری مه دفه ع گپرابۆوه و ئەوه بئشی خستبووه سه ر گوایه جه مال سیوان گوتویه تی «شیری مه دفه عی حیز چیه ئەگه ر رائید نه عیمی برا به عسییه که ی، له پشتی نه بی؟!». جه مال سیوان، داخ له دلی به عس و شیری مه دفه ع «که پشتی ته نیا به برا ئیستیخباراته که ی ئەستوره» پینچ چه قوی له شیری مه دفه ع دابوو، بۆ خویشی غاری دابوو: پۆلیس نه یان ده زانی له کوئییه!

ته ها قوزی ده یگوت: «جه مال سیوان تۆله ی یووسفی بنعامی خو ی له شیری مه دفه ع کردۆته وه». که سیش نه یه زانی رایکردۆته کو ی، ته نیا عوسمان توورگه ده بزانی: جه مال سیوان سه ری خو ی هه لگرتبوو و رایکردبوو بۆ ناو پيشمه رگان.

«جه یران» خوشکی گه وره ی به لقیس خان، له وه ته ی ئەو کاره ساته رووی دابوو، هه موو رۆژ جاریک سه ری له به لقیسی خوشکی ده دا.

جه یران ئەو به یانییه، زوو، خو ی به ژووردا کرد و عه باکه ی فری دا و له نه سرنی خوشکه زای پرسى:

– به لقیس سحه تی چۆنه؟

– باشتره.

چو له لای به لقیسی خوشکی دانیشت، گوتی:

– به لقیس گو ی بدی! ئەوا تاشکرا بوو، هه موو خه لکیش هه ر وا ده لئین که یووسف یان ئەوه تا حکوومه ت گرتویه تی یانیش رفا ندوو یانه. یووسف عیلاقه ی به «مه لا چا و به کل» و مه ولوود مندالبازه وه نیه. یووسف رفیندراوه.

– بردوو یانه بۆ کو ی؟

– به س خوا ده زانی. حیز و دزی ئەم شاره بردوو یانه. غیبه ده بی سؤراغیکی بکه ین! جابیر چ ده لئ؟

– چ بلئ قوربه سه ره؟ چ بکا! هه ر دیت و ده چ و سؤراغ ده کا. خو دانه نیشته وه: له م ماله وه بۆ ئەو مال و له م مه خفه ره وه بۆ ئەو مه خفه ر. نازانم چ ده کا! چ بکا؟! ئەمرۆ و ابزانم چوه بۆ مه حکمه مه.

– بۆئه وه ی خه لک چاوترسین بکه ن و عه سکه ره کانی دیکه چیت نه وئیرن فیرار بکه ن.

له وکاته شدا رۆسته م هه مهن ده پرسییه وه:

– ئنجا کئ ده لئ هه ر هه شتیان فیراری عه سکه ری بوونه.

له وکاته شدا مام قادر ده بوایه به چه ند جنیویک داخی دلی خو ی دژی حکوومه ت هه لبرێژیت و بلئ:

– بئگومان له وانیه خه لکی سیاسی و زۆر بئگونا ه ی دیکه شیان له گه ل بووبیت.

بۆیه، مام قادر وای به باشتر زانی باسی ئەم مه سه له یه لای رۆسته می شاگردی خو ی نه کاته وه. گوتی:

– هه یچ.. هه روا.. گوتم بزانه چه ندت ماوه بۆ عه سکه ری.

رۆسته م، له به ر خو یه وه گوتی:

– ئای یووسفی به سته زمان..!

- ئنجا گوی بگره!
 - به لئ.
 جهیران سوته که ی جگره که ی به نه رمییه وه رۆکرده
 سه ر عه رده چیمه نتۆبیه که ی به رده م خۆی و گوتی:
 - هه موو عاله م باسی سه یده سوژه ی لای
 مزگه وتی سپی ده که ن!
 نه سرینی خوشکی یووسف، چاوی سوور
 هه لگه رابوو هینده ی بگری، به ئه لهاوه ته ماشای
 ده می جهیرانی پووری ده کرد:
 - ده لئین «کچیککی پارچه له ی وه کو نه سرین له لای
 خۆی داده نی، سه ری به په رۆکچیککی قه دیفه ی
 که سکی ئه ستوور ده به ستیتته وه. جامیک ناوی سه وز
 و سووریشی له پیش داده نیت و موویه کی ردینی
 خۆی له سه ر سه ری ده سووتینی و پاشان ئایه تیککی
 له سه ر ده خوینی. ئیدی، نه سرین، پاش ئه وه ی
 ئایه ته که ی له سه ر ده خوینری، ئاگای له ئیمه
 نامینیت و ده که ویتته دنیای غه یبیاته وه. هه ر
 ته ماشای ناو جامه ئاوه زه رد و سووره که ده کات و
 ورده ورده، پاش پینج ده قیقه، نه سرین یه کسه ر
 ده که ویتته قسه: سات به سات ئه وه مان بۆ
 ده گپرتته وه که یووسف، هه ر له و کاته وه ی که

ياسين، له ناو پۆل، کاتې ته ماشاي ماموستا چه توي ده کرد (تيسوري نه رخه ميسدسي بويان ليکده دايه وه له هه مان کاتدا له ناو گيرفاني پانتول که يه وه گه ل و گوني خوې هه لده پشافت) نه و قسانه ي ئيسوي کوري مام خه ليفه ي بير دهاته وه که هاوپولي خوې بوو، ده يگوت:

- من به چاوي خوْم ماموستا چه توْم ديوه چه ندين جار گه نجوي هاوپيماني په لکيش کردو ته ناو مه رسه مه که.

ياسين بيرى له م قسانه ده کرده وه ته ماشاي ماموستا که ي خوې ده کردو له دلې خويدا ده يگوت:

تو بلتي ماموستاش مندالباز بي؟!

ماله وه ي به جي هيشتو وه هه تا ئيستا، چي به سه ر هاتو وه، هه موويت بو ده گيرپيته وه. باسي هه موو شتيکت بو ده کا که به سه ري هاتو وه، پيشت ده لي که ئيستا له کوپيه. له ناو جامه ئا وه سه وز و سووره که وه نه و شتانه ده بيني. ده لين ته نانه ت ناوي هه موو نه و که سانه شت پي ده لي که له گه ل يووسف بوونه و يووسفيان ر فاندو وه.

به لقيس خان گوتي:

- منيش ناوي سه يده سوړه ي مزگه وتي سپيم بيستو وه. کاتي خو يشي، زيري مالي کچه که ي «بيلال ئوتراقچي» نه و مه لا سوړه يه بوي دوزيبوونه وه.

- ده ي. که واته، با بچين! ده لين: ته نيا يه ک مريشکه سووره ي بو ده به يت و شتيکي که ميشي ده ده يتي.

نه سريني خوشکي يووسف فرميسکه کاني خو ي ده سر بيه وه، پتي خو ش بوو نه گه ر بچن. به لقيس خان گوتي:

- با جابير بيته وه. بزائم ده لي چي؟

به هيجه خاني ژني نه نوهر کو تریاز، پيش نو يي نيوره و، چو بو وه دوکاني مام قادري قه يما غرو ش. ده يزاني که مام قادر زور براده ري مه لا چا و به کلي براي ته ي و هه والي ده زاني. مام قادر له وي نه بوو. به هيجه خان به رو سته مي شاگرده که ي گوتبوو:

- با سه ريک له مالمان بدات و بزاني بوي مه لاي برام هيشتا هه ر به رنه درا وه؟

ياسين له مه كتهب بوو، له ناکاو زه که رباي کورې
سابير سه يدوکی دراوسپيان له دهرگای پوله که ی دا،
ماموستا دهرگای لیکرده وه و گوتی:

- چیت دهوی کورم؟

زه که رباي کورې سابير سه يدوکی گوتی:

- ماموستا، به ياسين بلتی: دايکی شیت بووه،
باوکی دهلی «ههر ئیستا بگاته وه مالی خوځان».

به لقبیس خان، له ناو جیگا، دوو لیفه یان پی
دادابوو. سهرکوټ، قز هه لوی: چاروکه سپیبه که ی
به سهر نیوچه وانیبه وه نه مابوو، ته سببچه سهد و
یهک قلبیه که ی شلی له ژیر پلاکی گلوه که، به
بزماریکه وه هه لواسرابوو. پرخه یه کی ماندووی
دههات.

جه برانی خوشکی گه وره ی، دهستیکی گرتیوو.
نه سربنی کچیشی له و به ره وه دهسته که ی دیکه ی.
جه بران بیبری ده کرده وه و ته ماشای فیدانی خوشکه
ناوه نجیبه که ی ده کرد که له و به ر دانیشتبوو، روندک
تنوک تنوک به سهر روومه تیدا دههاتنه خوار:
(جارتیکیان یوسف ترسابوو. به خوئی و به لقبیس و
فیدانی خوشکه ناوه نجیبه که یان، چوون یوسفیان
برده لای «سه بدیکی حار» که مجیوری مهربه دی
سولتان موزه فسر بوو. «مام سهید» گوتی: «نهم
منداله زور خراب ترساوه». فیدان گوتی: «به چی
چاک ده بیته وه؟». مام سهید گوتی: «ده بی مسی
له سهر بتوینمه وه». مام سهید چوو توپه لیک مسی
له سهر سهری یوسف راگرت و گرتیکی به تینی له
مسسه که به ردا. مس تنوک تنوک به سهر سهری
یوسفدا ده تووایه وه. تنوکه مسه توووه کان کاتی

مام قادری قه یماغفرۆش کورپه پارچه له که ی خوئی
هه نارده مالی جابیر جه نازه، پیی گوت:

- برۆ به دایکت بلتی: چیی کرد! با بیته وه!
عه قیله خان هه رکه گه یشته هه وشه ی مالله که ی
خوځان، دایه پر مه ی گریان و لالانه وه:

- که س نه بینی یاخوا! نه و ژنه جوانه، بزانه چیی
لی هاتوه!

- چیی لی هاتوه؟

- شیت بووه. شیت! ویش!

- به لقبیس خان! شیت بووه؟!

- ویش، چاوم کویر بی، قادر! نه میده ناسیبه وه.
به منی ده گوت «برۆ ته یره کانی عاسمانم بو بژمیره.
بزانه نه مرۆ چندی دیکه یان مردوون..

- به لقبیس خان شیت بووه؟

- له چاوان کویر بم، قادر. که س ناسیته وه.

مام قادر گوتی: «لا حول و لا قوه الا بالله..

عوسمان توورگه و تاهير ته سبيح و عوسه كه ر،
سى قوئى مه و عبيد كييان هه بوو: له چايخانه كه ي
قورئنى گه راجى كوئيه وه چايه ك بخوئنه وه و پاشان
پيئكه وه سه ردا نتيكى شيرؤ مه دفعه بكه ن له
«مستشفى صدام» كه ده يانگوت «له سه ر مردنه».

عوسمان توورگه پيال له چايه كه ي هه لئقورتاند:
- با پروين.

تاهير ته سبيح گوتى:

- شيرؤ مه دفعه ئه گه ر چاك ببسته وه، له جه مال
سيوان خوئ نابى، ده زانى!

عوسه كه ر گوتى:

- ئه رى به شه رفم ئه ژدادى هه موويان ده سووتينى.

عوسمان توورگه ده يزانى:

- رائييد نه عيمى برائى له ئيستاره باوك و برا
بچووكه كه ي و ته نانه ت دايك و خوشكه كانى جه مال
سيوانى په لكيشى زيندان كر دووه.

ئنجاه عوسمان توورگه گوتى:

- ئه گه ر پريشكى ئه م ئاگره جابير جه نازه يش
نه گريته وه، باشه.

- جابير جه نازه بو؟

- چوئن؟ جه مال سيوان خرمى جابير جه نازه يه.

ده كه وتنه ناو جامه ئاوه كه، شپوه ي جو ر او جو رى
عه نتيكه يان لى دروست ده بوو كه ده تگوت وئنه ي
گيانه وهر و مروقى درنده ن. مام سه يد گوتى:

- ئه ها سه يري ئه و شكله عه نتيكانه ي ناو جامه
ئاوه كه بكه ن! منداله كه تان له م شكلا نه ترسا وه.

فيدان ديسان به پيش خوشكه كان كه وت و پرسى:

- ئه م شكلا نه شكلى چين، مام سه يد؟

جه يران گوتى: له شكلى حه يوانات ده چن.

مام سه يد گوتى:

- نه خير، شكلى ئينسانن. كوربه كه تان له
حه يوانات نه ترسا وه، له به شه ترسا وه.

ئنجاه مام سه يد جه ختيبي كر ده وه، گوتى:

- ئه ها ته ماشا ي شكله كان بكه ن. ئه م منداله تان
له خه لكى گه وره ترسا وه، له و پيا وانه ي كه ته سبيح
و قامه و چه قوئيان به ده سته وه يه. ئه وه تا،
ته ماشا كه ن: دياره ..

جه يران له ته نيشت لاشه ي به لقيس خان، چاو تئرى
رونك، ته ماشا ي فيدانى ده كرد، گوتى:

- فيدان، پيتم وايه سبه ينى ببه ينه سه ر سه يده
حاره كه ي سولتان موزه فهر ..

عوسه که پر گوتی: «به راست؟» .

- ئەدی .

- رانیید نه عییمی برای ده لئی: «جاییر جه نازه، کوره که ی له گه ل پيشمه رگان کار ده کات؛ پيشتریش هه ر له سۆنگه ی یوسفی کوری ئەو بوو که سی شه وان شیرۆی برای به گرتن دابوو» .

تاهیر ته سبیح گوتی:

- ده به خوا راست ده که ی: جاییر جه نازه ویستوو یه تی تۆله ی کوره که ی له شیرۆ بکاته وه .

- رانیید نه عییمی برای گوتوو یه تی: «ئەم سی چه قۆیه ی جه مال سیوان فیتی جاییر جه نازه یه» .

- به راسته ؟

- رانیید نه عییم گوتوو یه تی: «خۆم ده زانم چی له جاییر جه نازه ی باوکی ئەو یوسفه حیزه ده که م» .

- خه لکی هه ولیر، کهس کچ و خوشک و ژنی خۆی ناهینیتته دهره وه . ئیدی پیاو له م شاره دا ناچار ده بی عاشقی هاو جنسی خۆی بی .

- استغفرالله .. یه عنی چۆن، دختۆر؟

- تۆ ئەم سه ر تا ئەوسه ری بازاری هه ولیر ته ی ده که ی، ژنیک یان کچیک نابینی .

- ئی ..؟! .

- ئەم شاره گه وره یه پیاویکی تیدا نیه ... که ژنه که ی خۆی یان کچه که ی خۆی بنیریتته دهره وه یان هیچ نه بی له گه ل خۆی بیانیه نیتته دهره وه .

مام قادری قه یما غفرۆش بییری له م قسانه ی دکتۆر زه که ریای کوری ئەحمه دئاغای دۆغره مه چی ده کرده وه، که تازه دکتۆرای له بواری نژداری هه ناو له له ندهن هینا بۆوه و عیسا ده یه کی پزیشکی له نزیک دهرمانخانه ی شیمال کرد بۆوه . مام قادر به بییه تی که له دکتۆر زه که ریای پرسی:

- ئنجا ئەمه په یوه ندیی به مندالبازییه وه چیه ؟

دکتۆر زه که ریای پیتی گوتوو:

- ئەم به زمه ی مندالبازی، له هه ولیر، به ره نه نجامی ئەم له یه کتر داپرانه ی جنسی نیر و مییه له یه کتری .

گوتوو ی: «چۆن؟» .

دوای نه‌وهی جه‌مال سیوانی بنعامی باوکی یاسین سی چه‌قوی وه‌شان‌دیووه شیرۆ مه‌دفعه و غاری دابووه ناو پیشمه‌رگان، عوسمان توررگه، پیوانه و به‌په‌له، چوو ناگاداری مام جابیری باوکی یاسین بکاته‌وه: «رئید نه‌عیمی برای شیرۆ مه‌دفعه، باوک و برا و ته‌نانه‌ت دایک و خوشکه‌کانی جه‌مال سیوانیشی، په‌لکیشی زیندان کردووه».

عوسمان توررگه نه‌میشی به باوکی یاسین گوت: - رئید نه‌عیمی برای شیرۆ مه‌دفعه ده‌لی: «نه‌م سی چه‌قوی جه‌مال سیوان فیتی جابیر جه‌نازه‌یه». ئیتر مامه گیان، تکایه نه‌لین عوسمان توررگه بۆمانی گپراوه‌ته‌وه: رئید نه‌عیم - من له‌وی بوم - گوتی: «خوم ده‌زانم چی له باوکی نه‌و یوسسه‌ه حیزه‌ش ده‌که‌م». ئیتر ناگاداری خوتان بن، مامه! رئید نه‌عیم له‌ده‌ستی دی بچی راپورتیکتان له‌سه‌ر بنوسیت و بلن «کوره‌که‌ی جابیر جه‌نازه له‌گه‌ل پیشمه‌رگان کارده‌کات».

«عه‌لی چاو فلقه‌دۆ» موختاری گه‌ره‌کی ته‌یراوه، پیاوکی بالا‌به‌رز، که‌وا و سه‌لته له‌به‌ر، سه‌ر ماش و برنج، دوو چاوه‌کانی له‌ودیو چاوبلکه‌کانیسه‌وه ده‌تگوت دوو چالی بچکۆله‌ی پر به‌لغهمی پسن. خه‌لکی ته‌یراوه کاتی خۆی پیتیان ده‌گوت «عه‌لی چاو فلقه‌دۆ»، به‌لام له‌و رۆژه‌وه‌ی عه‌لی چاو فلقه‌دۆ له‌ حه‌ج گه‌راپه‌وه و له‌لایه‌ن دائیره‌ی نه‌منی هه‌ولیره‌وه کرایه موختاری ته‌یراوه، هه‌ندی خه‌لک ورده ورده راهاتن پیتی بلن «حاجی عه‌لی موختار». نیوه‌رۆ بوو، له‌ ده‌رگای مالی جابیر جه‌نازه‌ی دا و چاوه‌رپی کرد. نه‌وکاته‌ی له‌ ده‌رگا درا، جابیر جه‌نازه له‌ژیر سه‌ری به‌لقیس خانی خیزانی دانیشتیوو - که‌ به‌ته‌واوه‌تی عه‌قلی له‌ده‌ست دابوو، ته‌نانه‌ت له‌ناکاو جابه‌جار هه‌لده‌ستایه‌وه بچیته‌ بۆ سه‌ریان و ده‌یگوت «ده‌مه‌وی بفرم، لیته نه‌میتن».

جابیر جه‌نازه بۆنه‌وه‌ی بچی ده‌رگا بکاته‌وه، به‌ نه‌سربنی کچی گوت

- کچم. ناگات له‌ دایکت بی، ئیستا دیمه‌وه. مام جابیر، ماندوو، شیرزه، یه‌خه‌ کراوه، دۆخینی به‌سه‌ر شه‌لواره‌که‌یدا هاتبووه خواره‌وه، چوووه ناو

گوتیوی: «کچ و کور نه‌گه‌ر هه‌ر له‌ مندالییه‌وه بتوانن یه‌کتر بیین و چاویان به‌ یه‌کتر بکه‌وی، یان هیچ نه‌بی نه‌گه‌ر له‌ ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کارییه‌وه بتوانن یه‌کتر بناسن، نه‌وا که‌لکه‌له‌ و هه‌وه‌س و ئاره‌زووی پیاو هیچ نه‌بی که‌میک داده‌مرکبته‌وه و له‌ هه‌مان کاتدا پیاو نه‌وکاته‌ زۆر باش ده‌توانی له‌وه‌ تی بگات که‌ کچ مه‌خلووقیکی جوانتر و شایسته‌تره‌ بۆ خۆشه‌ویستی، له‌چاو کور».

مام قادری قه‌یماغفرۆش، دووای رابوورینی نه‌وه‌ هه‌موو رۆژه، کاتی بیری له‌م قسانه‌ی دختۆر زه‌که‌ریا ده‌کرده‌وه، سه‌ری سوو ده‌ما و هپشتا هه‌ر باوه‌ری نه‌ده‌هینا که‌ نه‌وه‌ قسانه‌ی نه‌م دکتۆره‌ گه‌نجه‌ له‌ له‌نده‌ن گه‌راوه‌یه «مه‌عقوول» بن.

دەرگاکی خۆیان: «فهرموو» .
 حاجی عهلی موختار دووای چاک و چۆنی، به
 جابیر جه نازهی گوت:
 - مام جابیر ته گهر روخسه تم بدهی، هه ندی
 پرسپارت له بارهی یاسینی کورته وه لی بکه م!
 - یاسین؟
 - به لی.
 - له بارهی یاسین؟ یان یوسف؟
 - یاسین. یاسین. به لی، له بارهی یاسینه وه.
 جابیر جه نازه گوتی:
 - خیره؟ له بارهی چی؟
 - له ئەمنی به لدهی ههولیتره وه یاسین راپورتی
 له سهەر دراوه؛ گوایه له گه ل «موخه ریه کان» دهستی
 ههیه ..
 جابیر جه نازه نهیهیشت حاجی عهلی موختار
 قسهکانی خۆی ته و او بکات:
 - گوئی بگره، عهلی چاو فلقه ده؟ یاسینی کوری
 من به درێژایی ژبانی تیکه ل به سیاسهت و هیچ
 حزبیکی سیاسی نه بووه. ئیمه خه لکی فه قیرین و
 لیمان گهرین! پاشان من کوری خۆمه و دهیناسم.
 «عهلی چاو فلقه ده؟» گوتی:

- جارى پيش هه موو شتيك ده بى پيم بلئى
 «حاجى» چونكه من حاجيم و..

- نه خير، پيت ناليم «حاجى». جارى برؤن
 يووسفى كوربه بچكوله كه م بدوزنه وه، ئنجا وهرن
 داواى ته حقيق كردن له گه ل كورى گوره م بكه ن! چما
 من نازانم رائييد نه عيمى برائى شيرؤ مه دفه عى
 مندالباز ته قريرى له سه ر ياسينى كورم نووسيوه؟

- رائييد نه عيم كييه؟

- رائييد نه عيمى مه سئوول شو عيبه ي نه منى
 مه خمور، برائى شيرؤ مه دفه عى مندالباز. نه مه
 له بهرئه وهى دوو «نوط الشجاعه» ي وه رگرتووه، ئيتر
 ده بى شه لم كويرم ناپاريزم به ناو خه لكى به سته زمان
 بكه وپت و ته عه دا له خه لكى بى گوناھ بكات؟

- قه شمه رى به رائييد نه عيمى مه سئوول شو عيبه
 ده كه يت؟

جايير جه نازه ويستى پاشه كشى له ياخي بوونه كه ي
 خوئى بكات، گوتى:

- نه گه ر ئاوها بروات من ناچارم بچمه به غدا و
 شه كوئى خوئم بگه به مئه «سيد الرئيس»!

- شه كوئى چى؟

جايير جه نازه گوتى:

- رائييد نه عيم واده زاني كه من هاني جه مال
سيوانم داوه بچي به چه قو بهر بيتهه گياني شيروي
براي.

- نجا و نيه!؟

- نه خير. جه مال سيوان نه گهرچي بنعامي منه،
به لام هيچ په يوه ندييه كي به مهسه له يي يوسفی کوري
منه وه نيه و نيمه پيوس تيمان به جه مال سيوان نيه
به رگريمان لي بکا. نه وان بو خويان به شه هاتوون.
- نه وان كي؟

- شيرو مه دفعه و جه مال سيوان. له سه ر
مندالبازي به ته له ب هاتوون و به ريوونه ته گياني
يه کتر.

عله چا و فلقه دوي موختار گوتي:

- جه مال سيوان سي چه قوي له شيرو مه دفعه عي
براي «رائييد نه عيم» داوه و چووه بوته پيشمه رگه.
- نجا ياسيني کوري من په يوه نديي به م کاره وه
چيه!؟

- هيچ. من بو مهسه له يه كي ديکه هاتووم.

- مهسه له ي چي؟

- ياسين راپورتي له سه ر نووسراوه. ده مه وي دوو
قسه ي له گه ل بکه م.

شیرۆ مه‌دفع له «مستشفى صدام» له گيانه‌لادا بوو. يه كيبك لهو چه‌قويانه‌ي جه‌مال ستيوان لتي دابوو، ريخوله‌ي سمبوو. عوسه كه‌ر له به‌يانيناوه نه‌ئواره به‌سه‌ر سه‌ريبه‌وه بوو، هه‌ميشه به نه‌غمه‌يه‌كي غه‌مگينه‌وه به تاهير ته‌سبيحي ده‌گوت: - باوه‌ر ناكه‌م بزي.

رائيد نه‌عييمى برائى شيرۆ مه‌دفع، سوتندي خوارديوو «ئه‌گه‌ر شيرۆم مريت و چاك نه‌بيته‌وه»، «ئه‌ژدادي جابير جه‌نازه‌ش ده‌سووتينم، نه‌ك ته‌نيا خۆي».

رائيد نه‌عييم ده‌يگوت: «ئه‌مه هه‌موو سه‌بارت به كوره‌ حيزه‌كه‌ي ئه‌و بوو كه شيرۆي برام واي به‌سه‌ر هات».

جابير جه‌نازه گوتي:

- ته‌واو، ئاشكرايه: رائيد نه‌عييمى برائى شيرۆ مه‌دفع ده‌يه‌وي ئه‌م راپۆرته بكات هه‌نجه‌ت و بيت تۆله‌ي جه‌مال ستيوانى بنعامى من له «ياسين» ي كورم بكاته‌وه.. كۆنه قينه و ته‌واو. - نه‌خير.

- كه‌واته ده‌يه‌وي ناچارمان بكات چيتر نه‌ليين كه شيرۆ مه‌دفعه‌ي برائى، ده‌ستى له مه‌سه‌له‌ي يووسفدا هه‌يه.

حاجى عه‌لى موختار، وه‌ك ئه‌وه‌ي دلنيا بيت له‌وه‌ي ده‌يلتي، يانيش بيه‌وي به‌رگري له برائى رائيد نه‌عييم بكات، گوتي:

- يووسفى كورپى تۆ، «مه‌لا چاو به‌كل» لتي به‌رپسه نه‌ك شيرۆ مه‌دفعه‌ي برائى رائيد نه‌عييم.

عه‌قبيله خانى ژنى قادر قه‌يماغفروش، كاتي مي‌رده‌كه‌ي گه‌بشته‌وه مال، هيشتا پشتيني نه‌كردبووه، پتي گوت:

- به‌سته‌زمانه‌ي..! له‌وانه‌يه بيه‌نه مووسل و سه‌رى له كارها بدن.

- به‌لقيس خان؟

- به‌لي.

پاشان به‌كسه‌ر گوتي:

- ئه‌ري قادر تۆش سه‌ريكيان لي ناده‌ي؟

- با بزاني، ئه‌م شه‌و..

عه‌قبيله خان گوتي:

- ئه‌مرو هه‌ر چي ژنى گه‌ره‌ك هه‌يه رژابونه ده‌وروبه‌ري.

ئنجا گوتي:

- وه‌يشش.. ده‌زاني چ ژنيكي نازدار بوو. قادر!

قادر قه‌يماغفروش له‌و ده‌مه‌دا گوتي:

- مه‌لا چاو به‌كلي به‌سته‌زمانيش، له‌ناو مندال و تووال و تاوانباراني سجنى سه‌را، پزايه‌وه.

ياسين، له ژوور سهري داكيويهوه، چاو تڅي
رونډك، دهستي بهسهر نيوجواني بهستراري
داكيويهوه، به باوكي گوت:
- دهلټن دختوري باشي نه عصاب له مووسل
ههيه، باهه.. با بيبهينه مووسل!
جايير جهنازه، كه پارهي دختوري ههولپريشي له
باخهل نه بوو، به كورهكهي خوي گوت:
- به چي بيبهينه مووسل، كورم؟
ئيسپوك خانمي پووري ياسين، له ولاوه ههر
دهگريا، به لام له ودهمه دا هپور ببوهوه، گوتي:
- به خوا يهك دوو روي ديكه و دپتهوه سهر
خوي. جاري مه بيهن بو هيچ شونيك!
جهيران داينا بوو مالي خوي به جي بيليت و بيت
له لاي به لقبس خاني خوشكي خوي بنويت. گوتي:
- به خوا بيبهينه سهر شيخ و مشايه خان له
ههموي باشته، جايير.

به هيجه خاني ژني نه نوهر كو تريا، خوشكي مه لا
چاو به كل، كاتي عه باكه ي به سهري خوي دادا،
ديسان جه ختيي كرده وه : «قوربانوو ئولم»، به
عه قبيله خاني ژني قادر قه ماغرفوشي گوت:
- له بيير نه كه ي، به مام قادر بلن: كاكم له ناو
حه پسخانه وه خه بهري ناردووه: رازيبه نه گهر نه و
موحامييه كي بو بگري.
- باشه، غه مت نه بين.
- دويني له لاي كاكم بووم. ده يگوت: «مادام
ده يانه وي له سهر مني بسه لپن. با مام قادر
موحامييه كم بو بگري..!».
عه قبيله خان له كو تا بييدا گوتي:
- پتي ده لپم، به لام و ايزانم ده مي كيشه موحاميي
بو گرتووه.

ياسين و يوسف تهنيا دوو سى سالتىك نپوانيان بوو؛ وډك دوو هاوړپي گياني به گياني واپوون.. بهلام لهم دوواييه دا ياسين وای لى هاتبوو زور جار ههست بکات که يوسف نه ماوه: يان خوانه کا مردووه!

هه مسو جارتيک ياسين کاتي نزيک که ننتوري جلويه رگه کان ده که وته وه بوته وهى خوي بگوزي، هه ستي سوگوري و غه مگينييه ک دلي رنه ک ده دا:

نه و روژانه ي بيرده که وته وه که به يه که وه ده چونه گه رهي ناو قه سران و پرته قالي شوړه وه بووي سهر ديواي خانوه کان بيان لي ده کرده وه..

ته وهى بيرده که وته وه که پيکه وه ده چونه هه مام سيروان و کاتي ده هاتنه دهره وه، يوسف به سوعيه ت به ياسيني ده گوت «ياسين، عه ريف عيسا له پيش دهرگاي هه مام چاوه ريت ده کا.. ناگات له خوت بي!»، ياسينيش به لا قرتييه وه پتي ده گوت «گوو بخو. نه گهر ليشمان نزيک بکه ويته وه به قامه يه ک هه موو ناو سكي هه لده درم».

ته وهى بيرده که وته وه که روژتيک يوسف چهنه د پيکه ني! پيکه نيني قه ت رانه ده وه ستا! ده يگوت که دا يکي شيخه ي هاوړولي (ته وده مه ي ماليان له

له «مستشفى صدام» له ناو ژووړتيکي تايه تي نه خوشان، رائيده نه عيم له تهنيشت قه ره ويته که، به ديار شيرزي برايه وه راوه ستا بوو؛ ته ماشاي شوي ني برينه قوله کاني سهر سنگ و زگي براکه ي ده کرد:

له چاو پيري، زور باشته، کاک تاهير!
پيش ته وهى تاهير ته سبيح وه لام بداته وه، ته ها قوزي به تنگ قسه که ي «رائيده نه عيم» وه چوو:
- الحمد لله..

عوسمان توورگه گوتی:
- ده شلپين مام قادري قه يا غفروش موхамيي بو «مه لا چاو به کل» گرتووه.

رائيده نه عيم تووره بوو:
- نه مه بهس بوته وهى تاوانه که به سهر شيرزي برامدا ساغ بکه نه وه. به هه موويان ده يانه وي بلين «شير و تاوانبار».

عوسه که رگوتی:
- ناخر، نه گهر شير و کاتي خوي قومتيک ناوي هه ماموکی دهر خواردی کورده که ي ته ویش بدايه، نيستا نه ده چوو موخامي بو مه لا چاو به کل بگري.

مپیږگه سوور بووه) وړچ بردووبه تی و تا دوو روژان
هه ر بنی پی پی دایکی شیخه ی لیستوته وه ..
ته وه ی بیر ده که و ته وه که پیکه وه ده چوونه مه لعه ب
و ته ماشای فتیولتینی تیپی هه لپژارده ی هه ولیر و
قووه ی جه و بی به غدا یان نادى الطلبيه یان ده کرد و
یوسف ده یگوت:
- یاسین، هه زده که م «نه جات خوړی» گولتیک
بکات.

یاسین ته وه شی بیرده که و ته وه که یوسف تا پوړی
چواره می سه ره تاییش، له پکه و مازبیه کی دایکی، بو
چاوه زار، هه ر به نیوچوانیبه وه به سترابووه و دایکی
ده یگوت «بوته وه ی یوسف به چا و نه چی .. جوانه» .

یاسین، هه م سوو جاریک کاتئ ته م ورده
یادگار بیانه ی بیرده که و ته وه، چه قوبه ک ده چه قیبه
دلئ و هوئن هوئن ده گریا ..

مام قادری قه یماغفرؤش، دیسان، نزاری کوری
خوړی بانگ کرد و ناموژگاریی کرد:
- کورم، ته م ماوه یه به هیچ شیوه یه ک ناچیته
سینه ما و مه سبه ح و چایخانه و مایخانان!
تیگه یشتی؟
- به لئ، بابه .
- له فه رمایشتم لاده ی، سه رت ده برم،
تیگه یشتی!
- به لئ، بابه .
- له گه ل خه لکی له خوټ گه وره تریش
هه ل سوکه وت بکه یت، وه ک یوسفی کوری مام
جابیرت به سه ر دئ!
مام قادری قه یماغفرؤش له کوټاییدا گوتی:
- هه ر به هیچ شیوه یه ک ناچیته ده ره وه! له مال
بو مه کته ب، له مه کته ب بو مال ه وه. تیگه یشتی!
نزاری کوری مام قادر، له ده مپکه وه ده بزانی:
شه رتکی توند و تیئر له نیوان خه لکی گه وره و
خه لکی بچووکدا هه یه، گوتی:
- باشه، بابه گیان!

جابیر جه نازه له لایه ن تۆژینه وهی مه حکه مه و
پریری پۆلیسه وه ، ده میک بوو - به تایبه تیش
له دووای روودای کوره کهی مام شهربفی چایچییه وه
- بۆی وه دیار که وتبوو که مه ولوود مندالباز دهستی
له کاره کهی یورسفی کورپی ئه ودا نه بووه . له مه
به ته واره تی دلنیا بوو .

مام جابیر دیسان به حاکم بیواری گوت:

- که واته ئیستا دوو ئیحتیمال ماوه: یان ئه وه تا
شیرۆ مه دفه عه (که یاسینی کورم زۆر گومانی لی
دهکا) یانیش ئه وه تا «مه لا چاو به کل» ی
فرنیچییه .

- به لی، به رای تو: چونکه کاره که له ناو
فرنییه کهی ئه ودا پرووی داوه .

- بیگومان .

حاکم بیواری گوتی:

- ئاخر، ناشی دوو پروودا له یهک ساتدا له ناو
هه مان فرنییدا پرویان دابن!

مام جابیر ده یویست له مه به سستی حاکم بیواری
باشتر حالی بییت، گوتی:

- یه عنی چۆن؟

- ئیستا، به دیار که وتوووه که ئه و منداله ی له ناو

فرنییه که ی مهلا چا و به کلد ا تهعه ددای لیکراوه،
کورکه ی تو نه بووه: کورکه ی مام شهریفی چایچی
بووه.

- ئی ..

- ههروه ها ئه مهش به دیار که وتوووه: مه ولوود
مندالباز بووه که تاوانی ناو فرنییه که ی مهلا چا و به
کلی کردوووه.

جاییر جه نازه گوتی:

- وه لحاصل، من ئه مه ده زانم: کورکه ی من هیچ
په یوه ندییه کی به و پرووداوانه وه نیه که له ناو
فرنییه که دا پروویان داوه.

حاکم بیوار، له ژیر چاویلکه ئه ستوووه که یه وه،
بیده نگ، له دۆسیه که ی به رده م خوی ورد ده بووه.
له ناکا و، گوتی:

- راستیییه که ت ده وی: تو هه قی خۆته که گومان
چۆته وه سه ر شبرۆ مه دفه ع.

جاییر جه نازه پرسى:

- ئه دی بوچی له هه مان کاتیشدا مه لایان تا
ئیسنا به رنه داوه؟

حاکم بیوار گوتی:

- پیم واین به دبه ختییه که ی «مه لا چا و به کل»

له وه دابه كه شونینی تاوانه كه هی ئه وه: كار ه ساته كه
له ناو فرنییه كه هی ئه ودا رووی داوه. ئه گینا مه لا چاو
به كل هیئنده جیگه ی گومان نیه.

پاشان گوتی:

- ئه مه تا یه كیك له به لگه كان: شیرو مه دفعه
ته نیا له ماوه ی پینج سالی رابرد ودا زیاتر له نو
حاله تی گیرانی له سه ر مندالبازی هیه.

جابیر جه نازه پرسى:

- باشه، گه وره م، له م حاله تانه دا چون به رداوه؟!
ئه م تاوانباره ترسناكه چون چونی له لایه ن قانونه وه
به ره لا ده كری؟! «مندالباز» چون ده بی ئازاد بژیته؟

حاکم بیوار، گوتی:

- به داخه وه.. رآئید نه عیمی برای، مودیر
شوعبه ی ئیستیخیاراتی مه خموره، ده ست ده خاته
ناو قانونیشه وه. من ئه مه ته نیا لای تو ده درکینم.

تکات لی ده كه م.. مام جابیر!

- باشه.

ئنجا حاکم بیوار به ده نگیکی نزمتر گوتی:

- له وانیه هه ر ئه ویش مه لا چاو به کلی هیشتا
له زیندان هیشتیته وه: بوئه وه ی گومان نه كه ویتته
سه ر شیرو مه دفعه ی برای خو ی.

جاییر جه نازه گوتی:

- جه نابی حاکم، من بیستوومه پیش چند
مانگیک، نه و شیرۆ مه دفعه عه، کورپکی چوارده
سالانی فساد کردووه و دایک و باوکی کوره کەش،
لای حکومەت دەستیان رویشتووه، گوتویانه «تا
کچیتکمان نه داتی لیتی خوش نابین».
حاکم بیوار ته ماشای ده می جاییر جه نازه ی ده کرد:
« ئممم... ».

جاییر جه نازه درتیه ی به گیرانه وه که دا:

- شیرۆ مه دفعه عیش، ناچار په لی خوشکیکی
سینده سالانه ی خۆی گرتووه و داویه تی به باوکی
منداله ته عه دا لیکراوه که. ئه مه راسته؟
حاکم بیوار چاویلکه که ی له چا و داکنه و له سه ر
میته که ی دانا، گوتی:

- مندال له ولاتی ئیمه دا گه وره ترین زولمیان لی
ده کری، مام جاییر. که س نازانی چۆن رزگاریان بکا.
جاییر جه نازه پرسباره که ی خۆی دووباره کرده وه:
- شیرۆ مه دفعه ع په لی خوشکیکی بچووکی خۆی
گرتووه و داویه تی به باوکی منداله ته عه دا
لیکراوه که. ئه مه راسته، حاکم بیوار؟
- ته نانه ت قانون و په روه رده و زانکو و دین و

هیچ کهسیک و هیچ شتییک ناتوانی مندال
له دهستی پیسی گه وره کانی ئیمه رزگار بکا.
- ئه وهی گپرامه وه، راسته. حاکم بیوار!
حاکم بیوار گوتی:

- مندال ته نیا به گه وره بوونی خوئی، خوئی رزگار
ده کا. کاتی گه ورهش ده بی، به چی ده چی. هاتوته
ریزی فسق و فساد و خراپه کاره کانه وه!
ئجا حاکم بیوار هه ناسه یه کی قوولی خه فه تی
هه لکیشا:

- .. مندال له ولاتی ئیمه دا گه وره ترین زولمیان
لی ده کری.

جاییر جه نازه دلنیا بوو که حاکم بیوار مه بهستی
له م قسانه مام جاییره: یان هیچ نه بی، به م قسانه ی
حاکم بیوار هه ندیک شه رمه زاری و گوناھی
رابردووی خوئی بیرکه وته وه، بۆیه گوتی:

- تو مه بهستت له م قسانه چیه، حاکم بیوار؟
- مه بهستم ئه وه یه بلیم: من زور هه زده که م
کوره که ی تو تا ئه و راده یه به خسته وهر بووبیت و..
نه گه ریته وه دنیای پیسی خه لکی گه وره وه.

جاییر جه نازه ههستی ده کرد که حاکم بیوار
که مییک سه رخوشه، ویستی پیی بلی: «ئه وه تو

وړینه ده که ی، حاکم بیوار!؟»، پټی گوت:
 - ټه وه تۆ ده لټی چی، حاکم بیوار؟
 - ټیمه هه موومان تاوانبارین بهرام بهر
 منداله کان...
 جابیر جه نازه وهک ټه وهی بهرگری له گونا هه
 کونه کانی خوئی بکات، گوتی:
 - مه به ستت چیه؟
 حاکم بیوار گوتی:
 - من بۆ حۆم زۆر به داخه وهم که گه وره بووم و
 ها تمه ناو دنیای درۆزن و ساخته و فه سادی
 گه و رانه وه.
 له کۆتاییشدا حاکم بیوار گوتی:
 - ټیمه ی گه وره، هه موومان، پټیو سته بتوانین
 مندالیی خۆمان رزگار بکه یین.

یاسین، ټه و شه وه، دیسان خه ونټکی
 عه نټیکه که ی دټه وه:
 ببووه فریشته یه ک و ده فری. هه ر به ئاسمانه وه
 باله کانی لټیک ددها و ورده ورده گه یشته سه ر
 گه ره کی ته عجیل (ټه و گه ره که ی که ها ورټیکانی
 خوئی، له بهر سه لیم سا رووخ نه یاننده وټرا ته نانه ت
 پټنح ده قبقه ش چیه به شه وان له مال بټنه ده ره وه و
 پټیاسه یه ک له ناو جاده بکه ن). چوو ه سه ر گه ره کی
 خانه قا (ټه و گه ره که ی که ها ورټیکانی خوئی، له بهر
 «ته ها قوزی» نه یاننده وټرا ته نانه ت بۆ جارټیکیش
 بچنه سینمه ما حه مرآ و فلیمیټکی شه مشوون یان
 رینگۆ ته ماشا بکه ن). چوو ه سه ر گه ره کی
 ناوقه سران (ټه و گه ره که ی که ها ورټیکانی خوئی،
 له بهر «عه ولا ته ره زان» نه یاننده وټرا بچنه
 چایخانه یه ک دانیشن ده ستیک ټه زنیف بکه ن).
 یاسین، هه ر به ئاسمانه وه، له بهر ده رگای مالی
 هه ر به کټیک له ها ورټیکانی خوئی، باله کانی خوئی
 لټیک ددها و یه ک یه ک له ده رگای مالی هه موویانی
 ددها. هه موویانی بانگ کرد. هه موویانی کۆکرده وه:
 له چایخانه که ی مام عیدۆ - که عاده تی بوو ته نیا
 له وی بویری دانیشیت - دانیشن.

ياسين دهديدت: سبحان الله، هاوړپټكانيشي،
هه موو منداڼه كان، له ناو چايخانه كه، وهك خوځي،
باليان لي پروا بوو. ته نانه ت پوښه كانيش - كه
له بهر ده رگا پاسه وانيتي ته وانيان ده كرد، باليان لي
پروا بوو.

له ناو چايخانه كه، پيش نه وه ي ياسين ده ست به
قسان بكات، چند فرشته يهك، بالدار، سميل
توپ، هاتن ده مانچه و فيشه گ و چه قو و قامه و
خه نجه ريان به سر ياسين و هاوړپټكاني دابه ش كرد.
نجا ياسين ده بوست بكه وپته قسه و پيان بلې:

- برادران، نيمه ليره كوويونه ته وه بوته وه دڅي
منداڼه بازه كان بجه نكين و له ناويان به ين..

ديتي: برادره يكي نزيكي خوځي، نه وزاد تيروگ
(كه شه ويكيان باوكي نه و نه وزاده، به تيروگ
نه وزادى له ماله وه راو نابوو - بويه ناويان نابوو
نه وزاد تيروگ) تيروگ يكي دريڅي نه ستوور
به ده سته وه، له ناو پرستي هه موو برادره كاني
راو ه ستا بوو، گوتي:

- نيمه نهك ته نيا منداڼه بازه كان، به لكو پيوسته
هه موو خه لكي گوره (به تاييه تي پياوه كان) له ناو
به ين و بيان كوژين.

ئاراس كه پۆلى سىيەمى ناوهندى بوو، جارىكيان
له ناو مه سه به حى ئىداره ي محه للى، شه فىق شه للاتى
بى حامه كه ي هى نا بووه خواره وه و وى سى بووى
پاى كى شى ته ژوو رى كه وه، به سه سو پمانه وه گو تى:

- هه موو پىا وه كان؟!

- به لى هه موو پىا وه كان. هه موو خه لكى گه وه
به رام به ر ئىمه ي مندال تا وانبارن. هه موو خه لكى
گه وه به رام به ر چاره نووس و داها تووى ئىمه ي مندال
گو نا هكار و به ر پى سى يارن.

زى ره ك، له هه موو يان بچوو كتر، كو ره
ده وه مه ندى كى ناوقه سران بوو، له تر سى عه لى
بو قى - كه هه مى شه له چاى خانه كه ي به رام به ر خه لى ل
پاس كى لچى داده نى شه - هه رگى ز نه ي ده وى را بچى ته
لاى خه لى ل پاس كى لچى و پاس كى لى ك بو خوى
به كرى بگرى ت بوئه وه ي خوى فى رى ها ژو تى پاس كى ل
بكات، له نه وزاد تى روژگى پى سى:

- به عنى باوكى خو شمان؟

- به لى، باوكى خو شمان. مامه كانمان،
خال كو كانمان، ته نانه ت برا گه وه كانى شمان..
مه رى وان كه تا ئه وكاته شه هه ر با سى ده كرد كه
عوسه رووت و مه جى د مزه للى وازى لى نا هى نن،

گوتی:

- بۆچی؟ خۆ ئەوان مندالباز نین؟!

نەوزاد تیرۆگ گوتی:

- ئەو پیاوانە، ئەو گەورانە، ئەوانەى مندالباز نین؛ خەتای ئەوانە کە ناوێرن و ناتوانن ئەو مندالبازانەمان لە کۆڵ بکەنەو. خەتای ئەوانە کە دەمانخەنە ناو ئەو مندالبازانەو. خەتای ئەوانە کە ناتوانن لە دەست ئەو هەموو مندالبازانە بمانپاریزن. ئەو خەلکە گەورانەن کە بوونەتە هۆی بەدبەختیی ئێمەى مندال و دەر دەسەربێهە کافمان.

سیروان، کۆرە هەژاریک بوو، تەمەنى پازدە سال، دوو جار لە بەر دەستی کەریم کەرگى غاری دابوو، بۆچوونە کەى نەوزاد تیرۆگى پەسەند کرد:

- بەلێ، هەموو پیاوێ گەورەکان، باوکە کافمان، مامە کافمان، خالە کافمان.. چونکە ئەوانن کە بەو بچووکی و بچواناییەى خۆشمانەو دەماننێرن بچین لە کارگەکاندا کاریکەین. دەماننێرن لەسەر جادە و لەناو چایخانەکاندا گۆلە بەرۆژە و بنیشت بفرۆشین و بۆباغچیتى بکەین، لە دوکانى خویرى و تویرى و مندالبازەکاندا دەمانکەن بە شاگرد.. رۆژانە و قازانجەکانیشمان هەر بۆ خویان دەبخۆن.

ئنجا شېروان، بە ھەمان شېتوھ پەسەندی
 بۆچوونەکانی ئەوانی کرد و گوتی:
 - بەلێ، ئەو خەلکە گەورانەن کە بوونەتە ھۆی
 بەدبەختیی ئێمە و دەردەسەرێبە کافمان.
 - بەلێ، ئێمە پێویستە ئەم شۆرشە دژی ھەموو
 پیاوھکان و گەرەکان بەرپا بکەین، بەلام پێویستە
 لەسەرەتادا بە منداڵبازەکان دەست پێ بکەین.
 فەرەیدوون پرسی:
 - چۆن دەست پێ بکەین؟
 - بیانکوژین.
 - تۆلە ی ھەموو منداڵێکی ئەتکراویان لێ
 بکەینەو.
 - بەلێ.
 - تۆلە ی ھەموو منداڵێکی لاقە کراویان لێ
 بکەینەو.
 - ورگی ھەموویان ھەلدەدرین.
 - ھەموو شتیکمان ھەیە: دەمانچە، فیشەگ..
 - بە چەقۆ..
 - بە خەنجەر..
 - بە قامە..
 - بە دامربۆکس..

- له ماوهی یهک ههفته دا هه موویان له ناو ده بهین .
 - ئیتر ئەم شاره له مندالباز پاک ده بیته وه .
 - ئیتر له مه و دووا به ئاره زووی خو مان ده توانین
 بچینه سینه ماکان ..
 - ئیتر له مه و دووا به و په یری سه ره به ستییه وه
 ده و یرین بچینه چایخانه کان ..
 - ئیتر له مه و دووا ده توانین بی ترس تا
 نیوه شه ویش له دهره وه پینینه وه ..
 - ئیتر له مه و دووا شه و ژیانای تی ده که ویتته وه و
 کهس ناچار نابی به کسه ر له ئیواره وه بخزیتته کونی
 ژووره وه ..
 - ئیتر دنیا ده بیته دنیای پاکى مندالان ..
 - ئیتر دنیا ده بیته دنیای خه لکی پاک و
 بیگوناخ و ساده ی وه کو خو مان .
 - بژی مندال!
 - بمری مندالباز!
 له ناو چایخانه که ، منداله کان ، هه ر به که و
 چه قسویه ک یان ده مان چه یه ک یان خه نجه ریک
 به ده سته وه ، هه موویان یه ک به ده نگ ها واریان
 ده کرد:
 - بژی مندال!

- بمری مندالباز!

لهو هاتوهاواردها بوو، یاسین له خه ونه که ی خوئی
بییدار بووه وه. کاتئی هه لسا یه وه، لهو سه ربانه
فینکه ی مائی خویندا عاره قه یه کی خهستی کردبوو؛
دلی ته پ ته پ لیبی ده دا. له ناکاو که ئاوری بو لای
دهسته چه پی خوئی دایه وه، دیتی: باوکی له نیسو
جیگه که ی خویدا نه مابوو.

یاسین، بهو نیوه شه وه، به سه ر قالد رمه کانه وه،
ته پ ته پ، چوو خواره وه. که میکیش ده ترسا:

- بابه!

باوکی دیار نه مابوو.

- بابه!

باوکی هیچ وه لامیکی نه بوو.

- بابه..

یاسین له ناکاو دیتی: باوکی.. به په تیکه وه،
خوئی به پانکه ی بنمیچی ژووره که به ستوته وه و خوئی
هه لواسیوه. لاشه ی باوکی یوسف، وهک گونا هیکی
کۆن، وهک شهرمه زاریبه کی گوره.. ده له نگایه وه.